

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2822

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
मुक्तपोल्लभाष्टकम्	-	हस्त	अपूर्ण	-	3 12	38	मिश्र	कागि	13	41		

रदोविष्णुम् १० नारद उवाच देवदेवजगन्नाथकृपाकृपारसत्यते सत्यव्रतस्त्रिसत्योसिसत्यात्मासत्यसंभवः
 ११ सत्ययेनेनमस्तेस्तुत्वामहंशरणगतः तपस्तेरिवलशिक्षार्थमयादास्थापनायच १२ अन्यथैककृतात्पापात्क
 लोमज्जतिमेदिनी तथैवपुण्यात्तरतिपुण्यपापिजनावृता १३ कृतादिषुयथापूर्वमेकगतत्समस्तगम् तादृक्स्थि
 तिनिराकृत्यकलोकैर्वैकेवलम् १४ लिप्यतेपुण्यपापाभ्यामिति तेनपसिस्थितिः भगवन्प्राणिनःसर्वेविषय
 क्तमानसाः १५ दारापत्यगृहासक्तास्तेषांहितकरंचयत् ममापिहितकृत्किंचिद्विचार्यक्षंतमर्हमि १६ त्वन्मु
 च्छेत्तुकाभोहंब्रह्मलोकादिहागतः उपकारप्रियोविष्णुरितिवेदेविनिश्चितम् १७ तस्मात्तत्तत्परायकथार
 रवदाधुना तस्यश्रवणमात्रेणनिर्भयंविंदतेपदम् १८ नारदस्यवचःश्रुत्वाभहस्यभगवान् १९ गोपांगनावदनपंकजषट्पदस्यरा
 रणस्यपुंसः वृंदावनेविहरतोब्रजभर्तुरादेःपुण्यांकथांभगवतःशृणुनारदत्वम् २० चक्षुर्निर्मैतुंनगतांवि
 तातत्कर्मवत्सकथितुंभुविकःसमर्थः त्वंचापिनारदमुनेभगवच्चरित्रंजानामिसारसरसंव वसामगम्यम् २१ त
 यापिवक्ष्येपुरुषोत्तमस्यमाहात्म्यमत्यद्भुतमादरेण दारिद्र्यवैधव्यहरंयशस्यंसत्सुव्रह्ममोक्षपेक्षामुपसेव्यम् २२
 नारद उवाच पुरुषोत्तमस्तुकोदेवोमाहात्म्यतस्यकिंमुने अत्यद्भुतमिवाभातिविस्तरे २३ सूत
 उवाच नारदोक्तवचःश्रुत्वामुनिनारायणोब्रवीत् समाधायमनःसम्यक्मूहूर्त्तपुरुषोत्तमम् २४ श्रीनारायण

उवाच पुरुषोत्तमेतिमासस्यनामाप्यस्ति सहेतुकम् तस्यस्वामीकृपासिंधुः पुरुषोत्तम उच्यते २५ ऋषिभिः प्रो-
च्यते तस्मान्मासः श्रीपुरुषोत्तमः तस्यव्रतविधानेन प्रीतः स्यात्पुरुषोत्तमः २६ नारद उवाच संतिमध्वादयो
मासाः सेश्वरास्ते श्रुता मया तन्मध्येन श्रुतो मासः पुरुषोत्तमसंज्ञकः २७ पुरुषोत्तमस्तु को मासस्तस्य स्वामीकृपा
निधिः पुरुषोत्तमः कथं जातस्तन्मे ब्रूहि कृपानिधौ २८ स्वरूपं तस्य मासस्य सविधानं वद प्रभो किं कर्त्तव्यं कथं स्नानं
किं दानं तत्र सत्यते २९ जपपूजोपवासो दिसाधनं किंच भण्यताम् तुष्येत्कृतेन को देवः किं फलं वा प्रयच्छति ३०
एतदन्यच्च यत्किंचित् तत्त्वं ब्रूहि तपोधन अनापृष्टमपि ब्रूयुः साधवो दीनवत्सलाः ३१ नरा येन विजायंते पर-
ग्यानुवर्त्तिनः दारिद्र्यपीडितो नित्यं रोगिणः पुत्रकांक्षिणः ३२ जडामूका दांभिकाश्च हीनविद्याः कुचेलिनः नास्त-
लं पटानीचा जर्जराः परसेविनः ३३ नष्टाशा भग्नसंकल्पाः क्षीणसत्वाः कुरूपिणः रोगिणः कुष्टिनो व्यंगानेव हीनाश्च के-
चन ३४ इष्टमित्रकलत्रास्तपितृमातृवियोगिनः शोकदुःखादिशङ्काङ्गाः स्वेष्टवस्तुविवर्जिताः ३५ पुनर्नैवं विधास्ते
स्युर्यत्कृतेन श्रुतेन च पठितेनानुचीर्णेन तद्वदस्वममप्रभो ३६ वैधव्यं वध्यता दोषहीना गत्व दुराधयः रक्तपित्ता-
द्यपस्मारराजयक्ष्मादयश्च ये ३७ एतेर्दोषसमूहैश्च दुःखितान् वीक्ष्य मानवान् दुःखितोऽस्मि जगन्नाथ कृपा-
कृत्वाममोपरि ३८ विस्तरेण वद ब्रह्मन्मन्मनोमोदहेतुकम् सर्वज्ञः सर्वतत्त्वानां निधानं त्वमसि प्रभो ३९ सू-
त उवाच इति विधितनयोदितरसालं जनहितहेतुनिशम्य देवदेवः अभिनवघनरावरम्यवाचाऽवददभिपू-

ज्यमुनिं स्रधांशशांतम् ४० इति श्रीबृहन्नारदाये पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे प्रश्नविधिर्ना
मद्वितीयोऽध्यायः २ ऋषय ऊचुः नारायणो नरसरवो यदुवाच शशभवं च नारदाय महाभाग तन्नो वदस्व वि
स्तरम् १ सूत उवाच नारायणवचोरम्यं श्रूयतां द्विजसत्तमाः यदुक्तं नारदाये तत्प्रवक्ष्यामि यथा श्रुतम् २
श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि यदुक्तं हरिणा पुरा राज्ञेयुधिष्ठिरायेव श्रीकृष्णेन महात्मना ३ एकदा धार्मि
को राजा जातशत्रुर्युधिष्ठिरः द्यूते पराजितो दुष्टैर्धार्तराष्ट्रैश्चलप्रियैः ४ समक्षमग्निसंभूता कृष्णा धर्मपरायणा दुः
शासनेन दुष्टेन कचेष्वादाय कर्षितो ५ आकृष्टानि च वासांसि श्रीकृष्णेन सुरक्षिता पश्चाद्राज्यं परित्यज्य प्रयाताः काम्य
कवनम् ६ अत्यंतकेशमापन्नाः पार्था वन्यफलाशिनः विषक्वाचिताः सर्वगजा इव वनौकसः ७ अथ तान् दुःखितान् द्रष्टुं
भगवान् देवकीसुतः जगाम काम्यकवनं मुनिभिः परिवारितः ८ तं दृष्ट्वा सहसोत्तस्थुर्देहाः प्राणानि वायतान् पार्थाः
सस्वजिरे प्रीत्या श्रीकृष्णं प्रेमविह्वलाः ९ ते चानीनमतां भक्त्या यमो हरिपदां बुजम् द्रौपदी तं ननामा शशने शनैरतं
द्विता १० तान् दृष्ट्वा दुःखितान् पार्थान् रौरवाजिनवाससः धूलिभिर्धूसरान् रूक्षान् सर्वतः कचसंवृतान् ११ पांचा
लीमपितृन् वंगीता दृशीदुःखसंवृताम् तेषां दुःखमतीवोग्रं दृष्ट्वैवातीव दुःखितः १२ धार्तराष्ट्रान् दग्धुकामो भग
वान् भक्तवत्सलः चक्रे कोपं सविश्वात्मा भूभगकुटिलेक्षणः १३ कोटिकालकरालास्यः प्रलयग्निरिवोत्थितः संद
ष्टौष्ठपुटः योच्चैस्त्रिलोकीं ज्वलयन्निव १४ सीता वियोगसंतप्तः साक्षाद्दशरथिर्यथा तमालद्वयतदावीरो बाभ्रवर्जः

तवेपथुः १५ उत्थाय कृष्णां तुष्टाव बद्धां जलिपुटं भिया धर्मानुमोदितः शीघ्रं द्रौपद्यां च तथा परैः १६ अर्जुन उवाच
 हे कृष्ण जगतां नाथ नाथ नाहं जगद्बहिः त्वमेव जतां पातामानं पाभिकथं प्रभो १७ यच्च क्षुः पतनेनैव ब्रह्मणाः पतनं
 भवेत् तत्कोपेन भवेत् किं वा को वेद किं भविष्यति १८ क्रोधं संहर संहर्तुं स्तान्तां तजगत्सते त्वद्विधा चक्रोपेन जगतः
 प्रलयो भवेत् १९ वंदे त्वां सर्वतत्त्वज्ञं सर्वकारणकारणम् वेद वेदांगबीजस्य बीजं श्रीकृष्णमीश्वरम् २० त्वमीश्वरोऽसृजः
 सर्वजगदेतच्चराचरम् सर्वमंबालमागत्य बीजरूपः सनातनः २१ सकथं स्वकृतं हन्यात् विश्वमेकापराधतः मशका
 न्मस्य सात्कृतुं को वा दहति मंदिरम् २२ श्रीनारायण उवाच इति विज्ञाप्य श्रीकृष्णं फाल्गुनः परवीरहा बद्धां जलिपु
 टो भूत्वा प्रणनाम जनार्दनम् २३ सूत उवाच हरिः क्रोधं निरस्या शसौ स्यो भूच्चंद्रमा इव तमालक्ष्यतदा सर्वपांड
 वाः स्वास्थ्यमागताः २४ शीत्युत्पलमुरवाः सर्वे प्रणेषुः प्रेमविह्वलाः श्रीकृष्णं पूजयां च कुर्वन्त्यैर्मूलफलादिभिः २५
 श्रीनारायण उवाच ततः प्रसन्नं श्रीकृष्णं शरण्यं भक्तवत्सलम् विज्ञायाव न तो भूत्वा ब्रह्मस्यैव परिपुतः २६ ब
 द्धां जलिगुडाकेशो नाम नामं पुनः पुनः तं तथा कृतवान्प्रश्रयं तथा पृच्छति यं भवान् २७ श्रुत्वा वै भगवान्दध्यौ मुहूर्तं म
 नसा हरिः ध्यात्वा श्वास्य स हृद्गर्गपांचाली च धृतव्रताम् उवाच वदतां श्रेष्ठः पांडवानां हितवचः २८ श्रीकृष्ण उवा
 च शृणुराजन्महाभाग बीभत्सो ह्यथ मद्बचः अपूर्वो यं कृतः प्रश्नो नोत्तरं वक्तुमुत्सहे २९ एष गुह्यतरो लोकेऽरुषीणा
 मपि दुर्घटः तथापि वक्ष्ये मित्रत्वाद्भक्तत्वाच्च तवार्जुन ३० तदुत्तरमतीवोग्रं क्रमतः शृणु स व्रत मध्वादयश्च ये मां सालवपक्षा

श्रवणाडिकाः ३१ यामास्त्रियामाक्रतवोमुहूर्तान्ययनेउभे हायनंचयुगान्येवपराह्मिताःपरेचये ३२ नद्योर्णवहदाःकृपाव्रापीपत्वल
 निर्झराःलंतोषधिद्रुमाश्चैवत्वकुसाराःपादपाश्र्वये ३३ वनस्पतिपुरग्रामगिरयःपत्तनानिच एतेसर्वेमूर्तिमंतःपूज्येतेस्वात्मनोगुणैः
 ३४ नतेषांकश्चिदप्यस्तिह्यपूर्वःस्वामिवर्जितःस्वेस्वेधिकारेसततंपूज्यतेफलदायिनः ३५ स्वस्वामियोगमाहात्म्यात्सर्वेसौभाग्यशालि
 नःअधिमासःसमुत्पन्नःकदाचित्सांडुनंदन ३६ तमूचुःसकललोकाअसहायंजुगुप्सितम् अनर्हमलमासोयंरविसंक्रमवर्जितः ३७
 अस्पृश्योमलरूपत्वाच्छुभेकर्मणिगार्हितःश्रुत्वेतद्वचनंलोकानिरुद्योगोहतप्रभः ३८ दुःखान्वितोतिरिक्त्वात्माचिंतायस्तेकमानसः
 मुमुर्षुरभवत्तेनहृदयेनविदूयता पश्चाद्धैर्यसमालंब्यमामसौशरणंगतः ३९ प्राप्तोवैकुण्ठभवनंयत्राहमवसंनर अंतर्गृहंसमागत्यमा
 मसौदृष्टवान्परम् ४० अमूल्यरत्नरचितेहेमसिंहासनेस्थितम् तदानींमामसौदृष्ट्वादवत्पतितोभवि ४१ प्रांजलिःप्रयतोभूत्वासु
 चन्मश्रूणिनेत्रतःवाचागद्गदयासौम्यंबभाषेधैर्यमुदहन ४२ सूतउवाच इत्युक्त्वाबदरीनाथोविरराममहामुनिःतच्छ्रुत्वापुनरेवाह
 नारदोभक्तवत्सलः ४३ नारदउवाच इत्थंगत्वाभवनममलंपूर्णरूपस्यविष्णोर्भक्तिप्राप्यंजगदधहरंयोगिनामप्यगम्यमयत्रैवास्ते
 जगदभयदोब्रह्मरूपोमुकुंदस्तत्पादाञ्जशरणमधितःकिंबभाषेऽधिमासः ४४ इतिश्रीबृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममाहात्म्ये
 धिमासस्यवैकुण्ठप्रापणं नामतृतीयोऽध्यायः ३ श्रीनारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्येहलोकानांहितकाम्यया अधिमासेनयत्प्रोक्तं
 हरेरग्रेऽहं वचः १ अधिमासउवाच अधिनाथकृपानिधेहरेनकथंरक्षसिमामिहागतम् कृपणंप्रबलेर्निशकृतंमलमासेत्यभिधां
 विधायमे २ शक्तकर्मणिवर्जितं हिमांनिरधीशंमलिनंसदैवतैः अवलोकयतोदयालुताक्कगतातेद्यकवोरताकथम् ३ वसुदेवव

रांगनायथारवलकं सानलतः सुरक्षिता वदमांशरणागतं कथं न तथा घावसिदीन वत्सल ४ हुपदस्यसुतायथा पुरारवलदुःशासन
 दुःस्वतोऽविता वदमांशरणागतं कथं न तथा घावसिदीन वत्सल ५ यमुनाविषतोयतोऽविताः पुशपाळाः पशवोयथात्वया वदमांशर
 णागतं कथं न तथा घावसिदीन वत्सल ६ पशवः पशपास्तदंगना अवितादावधनं जयाद्यथा वदमांशरणागतं कथं न तथा घावसिदीन
 वत्सल ७ पृथिवीपतयोयथावितामगंधेशालयबंधनात्त्वया वदमांशरणागतं कथं न तथा घावसिदीन वत्सल ८ गजनायक एत्यरक्षि
 तोऽतिग्राहमुखाद्यथात्वया वदमांशरणागतं कथं न तथा घावसिदीन वत्सल ९ श्रीनारायण उवाच इति विज्ञाप्य भूमानं विर
 रामनिरीश्वरः मलमासोऽश्रुवदनस्तिष्ठन्नग्रे जगत्पतेः १० तदानीं श्रीहरिस्तूर्णकृपया पूवितो भृशम् उवाच वदनं मलमासपुरः
 स्थितम् ११ श्रीहरिरुवाच वत्सवत्स किमत्यंतदुःखमग्नोसिसांप्रतम् एतादृशं महदुःखं किं ते मनसि वर्तते १२ त्वामहं दुःखसंमग्न
 मुद्गरिष्यामि माशुचः नमेशरणमापन्नः पुनः शोचितुमर्हति १३ इहागत्य महादुःखोपातितोऽपि न शोचति किमर्थं त्वमिहागत्य शोकसं
 मग्नमानसः १४ अशोकमजरं नित्यं सानंदमृत्युवर्जितम् वैकुण्ठमीदृशं प्राप्य कथं दुःखान्वितो भवान् १५ त्वामत्र दुःखितं दृष्ट्वा वैकुं
 ठस्थाः स्रविस्मिताः किमर्थं मर्तुकामोऽसितन्मैवत्सवदाधुना १६ श्रीनारायण उवाच श्रुत्वेदं भगवद्वाक्यं विभारद्वभारभृत् श्वा
 सोच्छ्वाससमायुक्त उवाच मधुसूदनम् १७ अधिमास उवाच अज्ञातं किंचिन्नेवास्ति सर्वत्र भगवंस्तव आकाश इव सर्वत्र विश्वं
 व्याप्य व्यवस्थितः १८ चराचरगतो विष्णुः साक्षी सर्वस्य विश्वदृक् कूटस्थे त्वयि सर्वाणि भूतानि च व्यवस्थिता १९ संस्थितानि जग-
 न्नाथ न किंचिद्भवता विना किञ्जानासि भगवन् निर्भाग्यस्य मम व्यथाम् २० तथापि वच्चाहे नाथ दुःखजालमपावृतम् तादृशं नै

वकस्यापिनश्रुतंनावलोकितम् २१ क्षणालवामुहूर्तानिपक्षामासादिवानिशम् स्वामिनामधिकारैस्तेमोदंतेनिर्भयाः सदा २२
 नमेनामनमेस्वामीनहिकश्चिन्माश्रयः तस्मान्निराकृतः सर्वैः साधिदैवैः सुकर्मणः निषिद्धोमलमासोयमित्यंधोवटगः सदा त
 स्माद्दिनष्टुमिच्छामिनाहंजीवितुमुत्सहे २४ कुजीविताहरंमृत्युर्नित्यदग्धः कथंस्वपेत् अतः परं महाराजवक्तव्यंनावशिष्यते
 २५ परदुःखासहिष्णुस्त्वमुपकारप्रियोमतः वेदेषुचपुराणेषुप्रसिद्धः पुरुषोत्तमः २६ निजधर्मसमालोच्ययथारुचितथाकुरु
 पुनः पुनः पामरेणनवक्तव्यः प्रभर्महान् २७ मरिष्येहंमरिष्येः हंमरिष्येः हंपुनः पुनः इत्युक्त्वा मलमासोऽयं विररामविधेः
 सूत २८ ततः पपातसहसासन्निधौश्रीरमापतेः तत्रतंपतितं दृष्ट्वा संसज्जातासुविस्मिता २९ श्रीनारायणउवाच इ
 त्युक्त्वा विरतिमुपागतेऽधिमासे श्रीकृष्णोबहुलकृपाभरावसन्नः प्रावोचज्जलदगभीररावरम्यंनिर्वाणंशिशिरमयूरववन्नयं
 स्तम् ३० सूतउवाच नारायणस्यनिगमर्द्धिपरायणस्यपापोधवार्द्धिवडवाग्निवचोवदातम् श्रुत्वाप्रहर्षितमनामुनिराब
 भाषेशशूरादिपुरुषस्यवचांसिविप्राः ३१ इतिश्रीबृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममाहात्म्येविज्ञापितमचतुर्थोऽध्या
 यः ४ नारदउवाच किमुवाचमहाभागश्रुत्वातद्वचनंहरिः चरणायैनिपतितमधिमासंतपोनिधे १ श्रीनारायण
 उवाच शृणुनारदवक्ष्यामियदुक्तंहरिणानघ धन्योऽसित्वंमुनिश्रेष्ठयन्मां पृच्छसि सत्कथाम् २ श्रीकृष्णउवाच शृणुत
 त्रत्यवृत्तांतं प्रवक्ष्यामि तवाग्रतः नेत्रकोणसमादिष्टस्तदानीं हरिणार्जुन ३ वीजयामास पक्षेणतं मासं मूर्च्छितं रवगः उत्थितः
 पुनरेवाह नैतन्मेरोचते विमोह अधिमासउवाच पाहिपाहि जगद्धातः पाहिविष्णो जगत्पते उपेक्षसे कथं मायशरणं मामुपा

गतम् ५ इत्युक्त्वा विपमानं तं विलपंतं मुहुर्मुहुः तमुवाच हृषीकेशो वैकुण्ठनिलयो हरिः ६ श्रीविष्णुरुवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ मद्रते
विषादवत्समाकुरु त्वदुःखं दुर्निवार्य मे प्रतिभाति निरीश्वर ७ इत्युक्त्वा मनसि ध्यात्वा तदुपायं क्षणं प्रभुः विनिश्चित्य पुनर्वा
क्यमुवाच मधुसूदनः ८ श्रीविष्णुरुवाच वत्सा गच्छ मया साहृगं लोकं योगिदुर्लभम् यत्रास्ते भगवान्कृष्णः पुरुषोत्तम इ
श्वरः ९ गोपिकावृन्दमध्यस्थो हि मुजो मुरलीधरः नवीननीरदश्यामोरक्तपंकजलोचनः १० शारदीयपार्वणेंदुशोभातिरोचनाननः
कोटिकंदर्पलावण्यलीलाधाममनोहरः ११ पीतांबरधरः सखीवनमालाविभूषितः सद्रत्नभूषणः प्रेमभूषणो भक्तवत्सलः १२
चंदनोक्षितसर्वांगः कस्तूरीकुंकुमान्वितः श्रीवत्सवक्षाः संभ्राजत्कोस्तुभेन विराजितः १३ सद्रत्नसाररचितकिरीटीकुंडलो
ज्वलः रत्नसिंहासनारूढः पार्षदः परिवेष्टितः १४ स एव परमं ब्रह्म पुराणपुरुषोत्तमः स्वेच्छामयः सर्वबीजं सर्वाधारः परा
त्परः १५ निरीहो निर्विकारश्च परिपूर्णतमः प्रभुः प्रकृतेः परईशानो निर्गुणो नित्यविग्रहः १६ गच्छावस्तत्र त्वदुःखं श्रीकृष्णो
व्यपनेष्यति श्रीनारायण उवाच इत्युक्त्वा तकरेहृत्वा गोलोकं गतवान् हरिः १७ अज्ञानांधतमो ध्वंसं ज्ञानवर्त्मप्रदीपकम्
ज्योतिः स्वरूपं प्रलये पुरासीत् केवलं मुने १८ सूर्यकोटिनिभं नित्यमसंख्यं विश्वकारणम् विभोः स्वेच्छामयस्यैव तज्ज्योतिरु
त्प्लवं महत् १९ ज्योतिरभ्यन्तरे लोकत्रयमेव मनोहरम् तस्यैवोपरि गोलोकः शाश्वतो ब्रह्मवन्मुने २० त्रिकोटियोजनाया
मो विस्तीर्णो मंडलाकृतिः तेजःस्वरूपः समहत् रत्नभूमिमयः परः २१ अदृश्यो योगिभिः स्वप्ने दृश्यो गम्यश्च वैष्णवैः
ईशेन विधृतो योगैरन्तरिक्षस्थितो वरः २२ आधिव्याधिजरा मृत्युः शोकभीतिविवर्जितः सद्रत्नभूषिता संख्यमं

दिरैः परिशोभितः २३ तदधोदक्षिणे सव्ये पंचाशत्कोटिविस्तरात् वैकुण्ठः शिवलोकश्च तत्समः सुमनोहरः २४ कोटियोजनविस्ती-
 र्णो वैकुण्ठो मंडलाकृतिः लसती तपतारम्या यत्र तिष्ठति वैष्णवाः २५ शंखचक्रगदापद्मश्रियाजुष्टचतुर्भुजाः स्त्रियो लक्ष्मीसमाः
 सर्वाः कूजन्मुरमेरवलाः २६ सव्येन शिवलोकश्च कोटियोजनविस्तृतः लयशून्यश्च सृष्टौ च पार्षदैः परिवारितः २७ निवसन्ति म-
 हाभागा गणायत्र कपर्दिनः भस्मोद्धूलितसर्वांगानां गयज्ञोपवीतिनः २८ अर्द्धचंद्रलसद्वालाः शूलपट्टिशपाणयः सर्वगंगाध-
 राः शूरास्त्र्यंबका जयशालिनः २९ गोलोकाभ्यंतरे ज्योतिरतीव सुमनोहरम् परमाल्लादकं शश्वत्परमानंदकारणम् ३० ध्यायं-
 ते योगिनः शश्वत्योगेन ज्ञानचक्षुषा तदेवानंदजनकं निराकारं परात्परम् ३१ तज्ज्योतिरंतरे रूपमतीव सुमनोहरम् इंदीवरद-
 लश्यामं पंकजारुणलोचनम् ३२ कोटिशारदपूर्णदुशोभातिरोचनाननम् कोटिमंमथसौंदर्यलीलाधाममनोहरम् ३३ द्विभुजं
 मुरलीहस्तं सस्मितं पीतवाससम् श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभेन विराजितम् ३४ सद्रत्नकोटिखचितं किरीटकटकोज्ज्वलम् र-
 त्सिंहासनस्थं च वनमालाविभूषितम् ३५ तदेव परमं ब्रह्म पूर्णं श्रीकृष्णसंज्ञकम् स्वेच्छामयं सर्वबीजं सर्वाधारं परात्परम् ३६
 किशोरवयसं शश्वद्गोपवेषविधायकम् कोटिपूर्णदुशोभाद्यं भक्तानुग्रहकारकम् ३७ निरीहं निर्विकारं च परिपूर्णतमं प्रभुम् राममं-
 डपमध्यस्थं शांतं रामेश्वरं हरिम् ३८ मंगलं मंगलाहं च सर्वमंगलमंगलम् परमानंदराजं च सत्यमक्षरमव्ययम् ३९ सर्वसिद्धेश्वरं
 सर्वसिद्धिरूपं च सिद्धिदम् प्रकृतेः पूर्णशानं निर्गुणं नित्यविग्रहम् ४० आद्यं पुरुषमव्यक्तं पुरुहूतं पुरुस्तुतम् नित्यं स्वतंत्रमेकं
 च परमात्मस्वरूपकम् ४१ ध्यायते वैष्णवाः शान्ताः शान्तं शान्तिपरायणम् एवरूपं परं बिभ्रद्भगवानेक एव सः ४२ श्रीनारा-

यणउवाच एवमुक्त्वा ततो विष्णुरधिमाससमन्वितः गोलोकमगमच्छोऽग्रं विरजो वेष्टितं परम् ४३ सूतउवाच इतीरयित्वा गिर
मात्तसत्क्रियां मुनीश्वरे तूष्णिमवस्थिते मुनिः जगाद वाक्यं विधिजो महीत्सवाच्छुश्रूषु गान् दानि धेनेन वाः कथाः ४४ इति श्रीबृहन्ना
रदायै पुराणे श्रीनारायणनारदसंवादे पुरुषोत्तममाहात्म्ये विष्णोर्गोलोकगमननाम पंचमोऽध्यायः ५ नारदउवाच वैकुण्ठधिप
तिर्गत्वा गोलोके किंच कारह तद्दस्वकृपां कृत्वा मद्यशश्रूषवेऽनघ १ श्रीनारायणउवाच शृणु नारद वक्ष्येऽहं यज्जातं तत्र तेन य
विष्णुर्गोलोकमगमदधिमासेन संयुतः २ तन्मध्ये मगवद्दाममणिस्तंभैः सुशोभितम् ददर्श दूरतो विष्णुर्जोतिर्धाम मनोहरम्
३ तत्तेजः पिहितासौ सौ शनैरुन्मील्य लोचने मंदं मंदं जगामाधिमासं कृत्वा स्वपृष्ठतः ४ उपमंदिरमासाद्य साधिमासो मुदान्वितः उत्थि
तैर्द्वारपालैश्च वंदितांघ्रिर्हरिः शनैः ५ प्रविष्टो मगवद्दामशोभासं मुष्टलोचनः तत्र गत्वा ननामा शश्रीकृष्णं पुरुषोत्तमम् ६ गोपिका
वृंदमध्यस्थं रत्नसिंहासनासनम् नतो वाचरमाना यो बद्धांजलिपुटः पुरः ७ श्रीविष्णुरुवाच वंदे विष्णुं गुणातीतं गोविंदं मेकमस्त
रम् अव्यक्तमव्ययं व्यक्तं गोपवेषविधायिनम् ८ किशोरवयसं शांतगोपीकांतं मनोहरम् नवीननीरदश्यामं कोटिकंदर्पसंदरम् ९ वृंदा
वनवनाभ्यंतरे रासमंडलसंस्थितम् लसती तपदं सौम्यं त्रिभंगललिताकृतिम् १० रासेश्वरं रासवासं रासोल्लाससमुत्सुकम् द्विभुजं सु
रलीहस्तं पीतवाससमच्युतम् ११ इत्येवमुक्त्वा तं नत्वा रत्नसिंहासने वरे पार्ष्णैः सत्कृतो विष्णुः स उवाच तदा जया १२ श्रीनाराय
णउवाच इति विष्णुकृतं स्तोत्रं पातुरुत्थाय यः पठेत् पापानि तस्य नश्यन्ति दुःस्वप्नः सत्फलप्रदः १३ भक्तिर्भवति गोविंदे पुत्रपौत्रवि
वर्द्धिना अकीर्तिः क्षयमाप्नोति सत्कीर्तिर्वर्द्धतेऽचिरम् १४ उपविष्टस्ततो विष्णुः श्रीकृष्णचरणान्बुजे नामयामास तं मासं वै पमानं तद

ग्रतः १५ तदापप्रच्छ श्रीकृष्णः कोयं कस्मादिहागतः कस्माद्ब्रूतगोलोकेन कश्चिद्दुःखमश्नुते १६ गोलोकवासिनः सर्वे सदानंदपरिपुताः
 स्वप्रेषिणैर्वशेष्वन्ति दुर्वातां च दुरन्वयाम् १७ तस्मादयं कथं विष्णो मदग्रे दुःखितः स्थितः मुंचन्नश्रूणि नेत्राभ्यां वेपते च मुहुर्मुहुः १८
 श्रीनारायण उवाच नवांबुदानो कमनो हरस्य गोलोकनाथस्य वचो निशम्य उवाच विष्णुर्मलमासदुःखं प्रोत्थाय सिंहासनतः समग्रम्
 १९ श्रीविष्णुरुवाच वृंदावनकलानाथ श्रीकृष्ण मुरलीधर श्रूयतामधिमासीयंदुःखं वचितवाग्रतः २० तस्मादहमिहायातो गृही-
 त्वा मुं निरीश्वरम् दुःखदावानलं तीव्रमेतदीयं निराकुरु २१ अयं त्वधिकमासोऽस्ति व्यपेतरविसंक्रमः मलिनो यमनर्होऽस्ति शक्तकर्म-
 णि सर्वदा २२ न स्नानं नैव दानं च कर्तव्यं प्रभुवर्जिते एवंतिरस्कृतः सर्वैर्विनास्पतिलतादिभिः मांसे हृदि शभिश्चैव कलाकाष्ठालवादि-
 भिः अयं नैर्हाय नैश्चैव स्वाभिर्गर्वसमन्वितैः २४ इति दुःखानले नैव दग्धो यमर्चुमुन्मुखः अन्यैर्दयालुभिः पश्चात्प्रेरितो मामुपाग-
 तः २५ शरणार्थं हि षीकेश वेपमानो रुदन्मुहुः सर्वं निवेदयामास दुःखजालमसंवृतम् २६ एतदीयं महद्दुःखमनिवार्यं भवदृते अ-
 तस्त्वामाश्रितो नूनं करे कृत्वानिराश्रयम् २७ परदुःखासहिष्णुस्त्वमितिवेदविदो जगुः अतएव निरातंकं सानंदं कृपया कुरु २८ त्वदी-
 यचरणां भोजंगतौ नैवावशो चते इति वेदविदो मिथ्या कथं भाविजगत्पते २९ मदर्थमपि कर्तव्यमेतद्दुःखनिवारणम् सर्वं त्यक्त्वा ह मा-
 यातो यातं मे सफलं कुरु ३० मुहुर्मुहुर्न वक्तव्यं कदापि प्रभुसन्निधौ वदं त्येवं महाप्राज्ञानित्यं नीतिविशारदाः ३१ इति विज्ञाप्य भूमानं व-
 द्वांजलिपुटो हरिः पुरस्तस्थौ भगवतो निराक्षस्तन्मुखं बाहुजम् ३२ ऋषय ऊचुः सूतसूतवदान्योऽसि जीवत्वं शाश्वतीः समाः पिबामो
 यन्मुखं त्वं हरि लोला कथामृतम् ३३ गोलोकवासिना सूतकिमुक्तं किंकृतं वद विष्णु श्रीकृष्णसंवादः सर्वलोकोपकारकः ३४ विधि

पु. मा.

८

सूतः किमपृच्छदृषीश्वरं तदधुनावदसूततपस्विनः परमभागवतः सहरेस्तनुस्तदुदितं वचनं परमौषधम् ३५ इति श्रीबृहन्नारदीये
पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे पुरुषोत्तमविज्ञप्तिर्नाम षष्ठोऽध्यायः ६ सूत उवाच भवद्विर्यः कृतः प्रश्नस्तम-
चोकरदाशङ्गः यदुत्तरमुवाचेशस्तद्वदामितपोधनाः १ नारद उवाच विष्टरश्रवसिमौनमास्थिते संनिवेद्य परदुःखं संपारम्
किंचकार पुरुषोत्तमः परस्तद्वदस्ववदरीपतेऽधुना २ श्रीनारायण उवाच गोलोकनाथो यदुवाच विष्णुं तदेव गुह्यं कथयामि
वत्स वाच्यं सुभक्ताय सदास्तिकाय शश्रूषवेदं भविवर्जिताय सुकीर्तिकृत्युपयकरं यशस्यं सत्पुत्रदं वश्यकरं च राज्ञाम् दारिद्र्य-
दावाग्निं जनल्यपुण्यैः श्राव्यं तथा कार्यमेतन्न्यभक्त्या ४ श्रीपुरुषोत्तम उवाच समीचीनं कृतं विष्णो यदब्रागतवान् भवान्
मलमासंकरे कृत्वा लोके कीर्तिमवाप्स्यसि ५ यस्त्वयोरीकृतो जीवः समयेवोरीकृतः अतएनं करिष्यामि सर्वोपरि मया समम् ६
गुणैः कीर्त्यानुभावेन षड्गुणैश्च पराक्रमैः भक्तानां वरदानेन गुणैरन्यैश्च मामेकैः ७ अहमेतैर्यथा लोके प्रथितः पुरुषोत्तमः तथा
यमपि लोकेषु प्रथितः पुरुषोत्तमः ८ अस्मै समर्पिताः सर्वे ये गुणामयि संस्थिताः पुरुषोत्तमेति मन्त्रा मप्रथितं लोकवेदयोः ९ त-
दप्यस्मै मया दत्तं तव तुष्ट्यै जनार्दन अहमेवास्य संजातः स्वामी च मधुसूदन १० एतन्नाम्ना जगत्सर्वं पवित्रं च भविष्यति मत्साह-
श्यमुपागम्य मासानामधिपो भवेत् ११ जगत्पूज्यो जगद्द्व्योमा सो यं तु भविष्यति पूजकानां च सर्वेषां दुःखदारिद्र्यखंडनः १२ सर्वे मा-
साः सकामाश्च निष्कामो यं मया कृतः मोक्षदः सर्वलोकानां भक्त्युत्थो यं मया कृतः अकामः सर्वकामो वा यो धिमासं प्रपूजयेत् कर्माणि भ-
क्त्या कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयम् १४ यदर्थं च महाभागायति नो ब्रह्मचारिणः तपस्यंति महात्मानो निराहारा दृढव्रताः १५ फलपत्रानि

८

लाहाराः कामक्रोधविवर्जिताः जितेन्द्रियचयाः सर्वे प्रावृट् काले निराश्रयाः १६ शीतातपसहाश्चैव यतं ते गरुडध्वज तथापि नैव मेयांति
 परमं पदमव्ययम् १७ पुरुषोत्तमस्य भक्त्यास्तु मासमात्रेण तत्पदम् अनायासेन गच्छंति जरा मृत्युविवर्जितम् १८ सर्वसाधनतः श्रेष्ठः
 सर्वकामार्थसिद्धिदः तस्मात्संसेव्यतामेष मासो यं पुरुषोत्तमः १९ सीतानिक्षिप्तबीजानि कर्तुं ते कोटिशो यथा तथा कोटिगुणं पुण्यं कृ-
 तं मे पुरुषोत्तमे २० चातुर्मास्यादिभिर्यज्ञैः स्वर्गं गच्छंति केचन तत्र त्वं भोगमासाद्य पुनर्गच्छंति भूतलम् २१ विधिवत्सेवते यस्तु पु-
 रुषोत्तममादरात् कुलस्वकीयमुद्धृत्य मामैवैष्यत्यसंशयम् मामुपेतोत्र संसारे जस्म मृत्युभया कुलम् आधिव्याधिजरायस्तनपुन-
 र्यातिमानवः २२ यद्ब्रह्म न निवर्तते तद्भामपरमं मम इति छंदो वचः सत्यमसत्यं जायते कथम् २३ एतन्मासाधिपश्चाहं मयैवायं प्रति-
 ष्ठितः पुरुषोत्तमेति मन्त्रामतदप्यसौ समर्पितम् २४ तस्मादेतस्य भक्तानां मम चिंता दिवानिशम् तद्भक्तकामनाः सर्वाः पूरणीया मयै-
 वहि २५ कदाचिन्मम भक्तानां मम पराधोधिगण्यते पुरुषोत्तम भक्तानां नापराधः कदाचन २६ मदाराधनतो विष्णो मदीयाराधनं प्रिय-
 मद्भक्तकामनादाने विलंबे हं कदाचन २७ मदीयमासभक्तानां न विलंबः कदाचन मदीयमासभक्ता ये ममेवातीव वल्लभाः २८ य एत-
 स्मिन्महामूढा जपदानादिवर्जिताः सत्कर्मस्नानरहिता देवतीर्थद्विजद्विषः ३० जायंते दुर्भगा दुष्टाः परभाग्योपजीविनः न कदाचि-
 त्स्मरन्तेषां स्वप्नेऽपि शशशृंगवत् ३१ तिरस्कुर्वन्ति ये मूढा मलमासं मम प्रियम् नाचरिष्यन्ति ये धर्मते सदा निरया लयाः ३२ पुरुषोत्त-
 ममासाद्य वर्षे वर्षे तृतीयके नाचरिष्यन्ति धर्मये कुर्मापाके पतन्ति ते ३३ इह लोके महद्दुःखं पुत्रपौत्रकलत्रजम् प्राप्नुवन्ति महामूढा-
 दुःखदा वानलस्थिताः ३४ ते कथं स्मरन्ते येषां भक्षान्तो गतः श्रीमान्पुण्यतमो मासो मदीयः पुरुषोत्तमः ३५ याः स्त्रियः स्ते-

भगाः पुत्रस्वरवसोभाग्यहेतवे पुरुषोत्तमेकरिष्यंतिस्नानदानार्चनादिकम् तासां सौभाग्यसंपत्तिस्वरवपुत्रप्रदोत्पहम् यासां मासो
गतः शून्यो मन्त्रा मापुरुषोत्तमः ३७ न तासां मनुकूलोऽहं न स्वरवस्वामिजं भवेत् भ्रातृपुत्रधनानां च स्वरवस्वमेपि दुर्लभम् ३८ तस्मा
त्सर्वस्मिन्ना सर्वैः स्नानपूजाजपादिकम् विशेषेण प्रदत्तं व्यदानं शक्त्यनुसारतः ३९ येनाहमर्चितो भक्त्या मासेस्मिन् पुरुषोत्तमे ध
नपुत्रस्वरवभूत्कापश्चाद्दोलोकवासभाक् ४० ममाजयाजनाः सर्वे भूजयिष्यंति मामकम् सर्वेषामपि मासानां मुत्तमोयं मया
कृतः ४१ अतस्त्वमधिमासस्य चिन्तां त्यक्त्वा रमापते गच्छ वैकुण्ठं मत्तुलंगं होत्वा पुरुषोत्तमम् ४२ श्रीनारायण उवाच इति र
सिकवचो निशम्य विष्णुः प्रबलमुद्रापरिगृह्य मासमेतम् नवजलदरुचं प्रणम्य देवं सति जगाम निजालयं स्वर्गेन ४३ इति श्रीबृहन्ना
रदायेपुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादेऽधिमासस्यैश्वर्यप्राप्तिर्नाम सप्तमोऽध्यायः ७ सूत उवाच नारदः क
तवान्प्रश्नं पुनरेव तपोधनाः विष्णुं श्रीकृष्णसंवादं श्रुत्वा संतुष्टमानसः १ नारद उवाच वैकुण्ठं गतवति रुक्मिणी शोकिं जातं
तदनुवदप्रभो मे वृत्तांतं हरिस्तत्कृष्णयोश्च सर्वेषां हितकरमादिपुंसोः २ इति सप्रश्नसंहृष्टो भगवान्बदरीपतिः उवाच पुन
रेवामुजगदानंददं बृहत् ३ श्रीनारायण उवाच अथ श्रीरुक्मिणी नारथो वैकुण्ठं गतवान्मुदा तत्र गत्वा अधिमासं तं वासयामा
स नारद ४ तत्रत्यवसतिं प्राप्य मोदमानो भवत्तदा मासानामधिपो भूत्वारमते विष्णुना सह ५ द्वादशोऽधिमासेषु मलमासं वरं
प्रभुः विधाय मनसा तुष्टो बभूव प्रकृतिप्रियः ६ अथार्जुन सुवाचे दं भगवान्भक्तवत्सलः युधिष्ठिरं च पांचालीं निरीक्षन्कृपया
मुने ७ श्रीकृष्ण उवाच जानैः हराज शार्दूलतपोवनमुपागतैः भवद्भिर्दुःस्वसंभवेनार्हतः पुरुषोत्तमः ८ वृंदावनकलाना

थवल्लभः पुरुषोत्तमः प्रमादात् गतवान् मासो भवतां काननौकसाम् १ युष्माभिर्नैव विज्ञातो भयद्वेषसमन्वितैः गांगेयद्रोणक-
 र्णैर्भ्यो भयसंत्रस्तमानसैः १० कृष्णहैपायनादामविद्याराधनतसरे इन्द्रकीलंगतवतिबीभत्सोरणशालिनि ११ तद्वियोगपरिक्लिष्टै-
 र्नज्ञातः पुरुषोत्तमः युष्माभिः किंप्रकर्तव्यमदृष्टमवलंब्यताम् १२ अदृष्टं यादृशं पुंसां तादृशं भासते सदा अवश्यमेव भोक्तव्यमदृष्टजनि-
 तं फलम् १३ स्रस्वंदुःखं भयं क्षेममदृष्टात्प्राप्यते जनैः तस्माददृष्टनिष्ठैश्च भवद्विःस्थीयतां सदा १४ अथापरं प्रवक्ष्यामि भवतांदुः-
 खकारणम् सेति हासं महाराज श्रूयतां भन्तुरवादहो १५ श्रीकृष्ण उवाच पांचालीयं महाभागा पूर्वजन्मनि सुंदरी मेधावी द्विजसु-
 रव्यस्य पुत्री जाता सुमध्यमा १६ कालेन गच्छता राजन् संजाता दशवार्षिकी रूपलावण्यललितानयनापांगशालिनी १७ चातुर्यगु-
 णसंपन्ना पितुरेकैव पुत्रिका वल्लभातीव तेनेयं चतुरा गुणसुंदरी १८ लालिता पुत्रवन्नित्यं न कदाचित्प्रलंभिता साहित्यशास्त्रकुश-
 लानानावपि विशारदा १९ तन्माता स्वर्गता पूर्वा पित्रा सा पोषिता मुदा पार्श्वस्थालि स्रस्वदृष्ट्वा पुत्रपौत्रस्रवस्यूता २० तर्कयंती तदा-
 बालाभा मेवं च कथं भवेत् गुणभाग्यनिधिर्भर्ता स्रस्वदः सत्सुताः कथम् २१ एवं मनोरथं चक्रे दैवेन ध्वंसितं पुरा किं कृत्वा किं विदि-
 त्वा मेकमुपास्ये स्ररेश्वरम् २२ किं वा मुनिमुपातिष्ठे किं वा तीर्थमुपाश्रये मम भाग्यं कथं स्रस्रं भर्ता कोपिनवांछति २३ पंडितोपि पि-
 तामूढो मम भाग्यवशादहो विवाहकाले संप्राप्तेन दत्ता स्रदृशेवरे २४ अध्यक्षाहं सरवीमध्यै कुमारिदुःखपाडिता नाहं स्वाभि-
 स्रवाभिज्ञायया चालिगणो मम २५ मम भाग्यवती माता कथं स्वर्गगता पुनः एवं चिंता कुलाबाला मनोरथमहोदधौ २६ निमग्नो ममो-
 हसलिलेशोकमोहोर्मिपाडिता मेधावी ऋषिराजोसौ विचचारमहीतले २७ कन्यादाननिमित्तं च विचिन्वन् स्रदृशं वरम् तादृशं वर-

मप्राप्यनिराशः स्वमनोरथे २८ सूतास्वकीयभाग्याभ्यां भग्नसंकल्पपंजरः अवापदैवयोगेन ज्वरं तीव्रं सदा रुणम् २९ स्फुटसर्वं
 गसंभिन्नतापज्वाला समाकुलः श्वासोच्छ्वाससमायुक्तो महादारुणमूर्च्छया ३० प्रस्खलन्निपतन्मौमदिरामत्तवद्भुशम् आ
 गच्छन्नेव भवनं सपपातधरातले ३१ यावत्सूतासमायाता पितरं भयविह्वला तावन्मुमूर्षुः संजातो भूस्तरस्तामनुस्मरन् ३२ भावि
 नार्थवलेनैव सहसा जातवेपथुः कन्यादानप्रसंगोत्थमहोत्सवविवर्जितः ३३ अथ प्राचीनगार्हस्थ्यकृतधर्मपरिश्रमात् संसा
 रवासनांत्यक्काहरो चित्तमधारयत् ३४ सस्मारश्चाहरितूष्णमिधावीपुरुषोत्तमम् इंदीवरदलश्यामं त्रिभंगललिताकृतिम्
 ३५ रासेशराधारमणप्रचंडदोर्दंडदूराहतनिर्जरारं अत्युग्रदावानलपानकर्तुः कुमारिकोत्तारितवस्त्रहर्तुः ३६ श्रीकृष्ण
 गोविंदहरेमुरारेराधेशदामोदरदीननाथ मां पाहि संसारसमुद्रमग्नं नमानमस्ते हृषिकेश्वराय ३७ इति मुनिवचनं निशम्य
 दूरात्स्मृतिरित्ययुश्च चरा मुकुंदलोकात् तदनुमृतमुनिं करे गृहीत्वा चरणसरोरुहमीयुरीश्वरस्य ३८ प्राणोत्क्रमणमालो
 क्ये हाहेति सा स्फुटारुदत् अकेकृत्वा पितुर्देहं विललाप स्फुटदुःखिता ३९ कुररीवचिरं सा तु विलप्य भृशदुःखिता उवाच
 पितरं बालाजीवंतमिव विह्वला ४० बालोवाच हाहा पितः कृपासिंधो आत्मजानंददायक कस्यां केसां निधायाद्यगतो
 सि वैष्णवपुरम् ४१ पितृहीनां च मां तात को वासं भावयिष्यति न भ्रातानैव बंधुश्च न मे माता तपस्विनी ४२ भोजनाच्छादने
 चिंता को मे तात करिष्यति कथं तिष्ठाम्यहं शून्ये वेदध्वनिविवर्जिते ४३ आश्रमे ते मुनिश्रेष्ठ अरण्ये इव निर्जने अतः परं म
 रिष्यामि जीवने किं प्रयोजनम् ४४ असंपाद्ये वै वैवाहं विधिं दुहितृवल्लभगतो सि पितस्तात इहा गच्छतपोनिधे ४५

वाणीविदसुधाकल्यांकथंतूष्णीमवस्थितः उत्तिष्ठोत्तिष्ठहेतातचिरं सुप्तोसिसांप्रतम् ४६ इत्युक्ताश्रुसुरवीबालाविललापमुहुर्मुहुः
 मुक्तकंठंरुरोदात्ताकुररीवसुदुःखिता ४७ तत्सुतारोदनंश्रुत्वाविप्रास्तद्वनवासिनः अतीवकरुणकोवारोदत्यस्मिंस्तपोवने ४
 ४८ मेधाक्रपेःसुताशब्दंशनैर्निश्चित्यतापसाः ससंभ्रमाः समाजगमुर्हाहाकारसमन्विताः ४९ आगत्यददृशुः सर्वसुतांकस्थं
 मृतमुनिम् ततः संरुरुदुः सर्वे मुनयः काननौकसः ५० सुतोत्संगाच्छवंनीत्वाशमशानेशिवसन्निधौ अंतोष्टंविधिनाकृत्वातेद
 हन्काष्ठवेष्टितम् ५१ ततः कन्यासमाश्वास्य सर्वे ते स्वगृहान्ययुः कन्याधैर्यसमालंब्य यथाशक्त्यकरोद्ययम् ५२ इत्योर्ध्वदे
 हिकविधिंप्रणिधायैपैत्र्यपुत्रानिवासमकरोच्चतपोवनेस्मिन् साविव्यथेपितृजदुःखद्ववाग्निदग्धारुंभेववत्समरणात्सूर
 भौवबाला ५३ इतिबृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादेकुमारोविलापोनामाष्टमोऽध्यायः ८
 सूतउवाच ततस्तंविस्मयाविष्टः पप्रच्छनारदो मुनिः मेधावीद्विजवर्यस्यसुतावृत्तांतमद्भुतम् १ नारदउवाच मुने मुनिमु
 तातत्रकिंचकारतपोवने कोवा मुनिवरस्तस्याः पाणिग्रहमचीकरत् २ श्रीनारायणउवाच निवसंत्यास्ततस्तस्याः क्रिया-
 न्कालोविनिर्गतः स्मारंस्मारंस्वपितरंशोचंत्याश्रमुहुर्मुहुः ३ शून्यसद्येनिसंविष्टायूथंभ्रष्टांमृगीमिव गलद्वाप्योयनयनाज्व
 लद्दयपंकजाम् विनिश्वासपरां दीनां सरुद्धासुरगीमिव चिंतयतीमपश्यतीदुःखपारं कृशोदरीम् ५ तामाससादभगवान्
 भविष्यद्बलनोदितः यदृच्छयावनेनस्मिन्परमः कोपनो मुनिः ६ यद्विलोकनमात्रेण त्रस्येदपिशतक्रतुः जटाकलापसंछ
 न्नः साक्षादिवसदाशिवः ७ यस्त्वज्जनन्याराजेद्रशैशवेतिप्रसादितः त्रिदशाकर्षिणींविद्यां ददावस्यै सुपूजितः ८ येना

हमपिभूपालसर्वदेवनमस्कृतः रथेसंयोजितः सक्षाद्रुक्मिण्यासहनारद ९ उभाभ्यांचालिते मार्गे रथे दुर्वाससान्विते अस्य ग्रयात्
 बाशप्यत्तोल्वोष्ठपुटयानया १० सूचितो हं जलार्थिन्यास्कंधस्थयुगयापुरा गच्छन्नेव पदाग्रेण संपीड्य वसुधातलम् ११ आनीतवान्
 भोगवतीं प्रियाप्रेमपरिपुतः सैवोर्ध्वगाभिनीभूत्वा तावच्चात्रेण वारिणा १२ न्यवारयन् हाराज रुक्मिणीतृषमुल्बणाम् तदृष्ट्वा तत्क्ष
 णोद्भूतक्रोधेन प्रज्वलन्निव १३ प्रलयाग्निरिवोत्तिष्ठन् शशापकोपनो मुनिः अहो श्रीकृष्णते त्वंतं वल्लभा रुक्मिणीसदा १४ यद्भवान्माम्
 वजाप्रेमपरिपुतः पाययामास पानीयं माहात्म्यं दर्शयन् स्वकम् १५ तं पत्योरुभयोरेव वियोगोस्तु युधिष्ठिर इतियोदत्तवान् शा
 पं स एव मुनिसत्तमः १६ साक्षाद्रुद्रांशसंभूतः कालरुद्र इवापरः अत्रैरुग्रतपः कल्पवृक्षादिव्यफलमहत् १७ पतिव्रताशिरोरत्नाऽनुसू
 या गर्भसंभवः दुर्वासानाममेधावीयथावेमूर्तिमत्तपः १८ नैकतीर्थजलक्षिन् जटाभूषितसन्धिराः तमात्योक्त्यसमायांतं कुपारिशोक
 सागरात् १९ उन्मज्ज्योत्याय धैर्येण ववंदे चरणौ मुनेः नत्वा स्वाश्रममानीय जानकीवाल्मीकिं यथा २० अर्घ्यपां धैर्वन्यफलेः पुष्पैश्च विवि
 धैर्मुनिम् स्वागतपृच्छया बाला पूजयामास सादरम् ततः सविनयाराजन्मुवाच मुनिकन्यका २१ बालोवाच नमस्तेस्तु महाभाग अत्रि
 गोत्रदिवाकरकुतोधिगमनं साधो दुर्भगायाममाश्रमे मम भाग्योदयोजातस्तवागमनतो मुने २२ अथ वामस्मितुः पुण्यप्रवाहमेरितोभ
 वान् संभावयितुमासेवत्यागतो मुनिसत्तमः २३ भवादृशां पादरजस्तीर्थरूपं महात्मनाम् स्पृशंत्याः सफलं जन्म सफलं चाद्यमेव तम् २४
 अद्यमे सफलं पुण्यमद्यमे सफलोभवः भवादृशामहापुण्याय न्येदृष्टिपथंगताः २५ एवमुक्त्वा च सा बाला तस्थौ तूष्णीं तदग्रतः सस्मि
 तं मुनिराहेदं दुर्वासाः शंकरांशजः २६ दुर्वासा उवाच साधुसाधु द्विजसूते कुलमभ्युद्धतं पितुः मेधाऋषेः सतपसः फलमेतादृशी

सूता २७ कैलासादहमागच्छंलात्वातेधर्मशीलताम् त्वदाश्रममनुप्राप्तस्त्वयासंपूजितोऽस्म्यहम् २८ गमिष्यामिवरारोहेशीघ्रं
बदरिकाश्रमम् द्रष्टुंनारायणंदेवंसनातनमुनीश्वरम् २९ तपश्चरंतमेकाग्रमत्युग्रंलोकहेतवे बालोवाच ऋषेत्वदर्शनादेवश-
क्नोमेशोकसागरः ३० अतःपरंशभंभावियस्मात्संभावितान्वया समुद्रतबृहज्ज्वालदावहव्यभुजंमुने ३१ किंनवेत्सिदयासिंधोन
निर्वापयशंकर हर्षहेतुर्नमेकश्चिदृश्यतेसुविचारतः ३२ नमात्तानपिताभ्रातायो मेधैर्यप्रयच्छति कथंकारमहंजीवेदुःखसागरप
डिता ३३ यांयांदिशंपपश्यामिसासाशून्याविभातिमे ममदुःखप्रतीकारंकुरुशीघ्रंतपोनिधे ३४ नमांकामयतेकश्चित्पाणियह-
णहेतवे अतःपरंभाविष्यामिबृषलीतिमहद्भयम् ३५ तस्मान्नजायतेनिद्रानरुचिर्भोजनेमम ब्रह्मन्मु गूर्पुर्रस्येवइतिमेनिश्च-
योधुना ३६ इत्युक्ताश्वसुरवीबालाविररामतदग्रतः दुर्वासास्तदुपायार्थंविचारमकरोत्तदा ३७ श्रीनारायणउवाच इतिमुनित
नयावचोनिशम्यबहुलतमामुनिराट् विचार्यछंदः अतिशयकृपयाविलोक्यबालांकिमपिहितंनिजगादसारभूतम् ३८ इति
श्रीबृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममाहात्म्येदुर्वासस्तपोवनागमनं नामनवमोऽध्यायः १ नारदउवाच किंविचार्यबृहद्वाभापरमः
कोपनोमुनिः अब्रवीदृषिकन्यातांतन्मेब्रूहितपोनिधे १ सूतउवाच नारदस्यवचःऋत्नामोवाचबदरीपतिः दुर्वासोवचनंगुह्यंसर्वेषां
हितकृद्भिजाः २ श्रीनारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्येऽहंयदुक्तंमुनिनातदा मेधावीतनयादुर्गमपनेतुंकृपालुना ३ दुर्वासाउवाच शृ-
णुसुंदरिवक्ष्यामिगुह्यादुह्यतरंमहम् आख्येयंनैवकस्यापित्वदर्थंतुविचारितम् ४ नविस्तरंकरिष्यामिसमासेनब्रवीमि ते इतस्तुतो-
यःसुभगेमासस्तुपुरुषोत्तमः ५ तस्मिन्स्नातो नरस्तीर्थमुच्यतेभूणहृत्यया एतत्तुल्योनकोप्यन्यःकार्तिकादिषु सुंदरि ६ सर्वे

पु.मा
१२

मासास्तथापक्षाः पर्वण्यन्यानियानि च पुरुषोत्तममासस्य कलां नार्हति षोडशीम् ७ साधनानि समस्तानि निगमोक्तानि यानि च
मासस्यैतस्य नार्हति कलामपि च षोडशीम् ८ द्वादशाब्दसहस्राणि गंगास्नानेन यत्फलम् गोदावरीसकृत्स्नानाद्यत्फलं सिंहगे
रौ ९ तदेव फलमाप्नोति मासे वै पुरुषोत्तमे सकृत्सस्नानमात्रेण यत्र कुत्रापि सुन्दरि १० श्रीकृष्णवल्गुमोमासो नाम्ना च पुरुषोत्त
मः तस्मिन् संसेविते बाले सर्वं भवति वाञ्छितम् ११ तस्मान्निषेवया शतत्वं मासं तं पुरुषोत्तमम् मयापि सेव्यं ते सोऽयं पुरुषोत्तमवन्मु
दा १२ एकदा भस्मसात्कर्तुं मन्वरीषं क्रुधामया मुक्ताकृत्या तदा बाले स्नानाभं हरिणा ज्वलत् मामेव भस्मसात्कर्तुं तदानीं प्रेरितं मयि
पुरुषोत्तमव्रतादेव तच्चक्रं सन्यवर्त्तत १४ त्रैलोक्यं भस्मसात्कर्तुं समर्थं तच्च सुन्दरि मय्यकिंचित्करं जातं तदामे विस्मयोऽभवत्
१५ तस्माद्भजस्व भगेश्रीमंतं पुरुषोत्तमम् इत्युक्त्वा मुनिशादूला विरगममुनेः सूताम् १६ श्रीकृष्ण उवाच दुर्वासो वचनं श्रुत्वा
बाला मूढधिया वृद्धा भाविना प्रेरिताराजन् सूर्या प्रेरिता सती १७ दुर्वाससं मुनिश्चेष्टं मनसि क्रोधसंयुता बालोवाच नमस्त्यरो
चते ब्रह्म नृपदुक्तं भवता मुने १८ कथं माघादयो मासा अकिंचित्करता गताः कथं कार्तिकमासं त्वमूनं वदसि तद्द १९ वैशाखः से
वितः किं वानदास्यति सकामितम् सदा शिवादयो देवाः फलदाः किं न सेविताः २० अथवा भुवि मार्त्तं देवः प्रत्यक्षदर्शिनः स
किं न दाता कामानां देवी च जगदंबिका २१ गणेशः सेवितः किं वानसं यच्छति कामितम् व्यतीपातादिकान् योगान् देवान् शर्वादिकान्
पि २२ सर्वानुल्लंघ्य वदतस्त्रपा किं तेन जायते अयं तु मलिनो मासः सर्वकर्मविगर्हितः २३ असूर्यसंक्रमः श्रेष्ठः क्रियते च कथं
मुने वेदाहं सर्वदुःखानां पारदं श्रीहरिं परम् २४ नान्यं पश्यामि भूदेव चिंतयंती दिवा निशम् रामा ह्यजानकी जानेः शंकरा त्पार्वती

१२

पतेः २५ नान्यः कोपि महान् देवो यो मे दुःखं व्यपोहति एतान् विहाय विप्रेन्द्रं कथं स्तोषि मलं सुने २६ एवमुक्तस्तथा विप्रपुत्र्या स क्रोधनो मुनिः
 जाज्वल्यमानवपुषा क्रोधसंरक्तलोचनः २७ तथापि न शशां पेनां मित्रजां कृपयान्वितः मूढेयं नैव जानाति हिताहितमपूर्णधीः २८ पुरुषो
 उत्तममाहात्म्यं दुर्ज्ञेयं विदुषामपि किमु तात्पर्यधियां पुंसां कुमारीणां विशेषतः २९ पितृहीना कुमारीयं बालादुःखाग्निमर्जिता अतीवोद्यत
 रंशापं मदीयं सहते कथम् ३० इत्येव कृपया क्रोधं संजहार मनूस्थितम् स्वस्थो भूत्वा मुनिः ग्राहतां बालामतिविह्वलाम् ३१ दुर्वासा उ
 वाच अहो बालेन मे कोपो मित्रजैस्तयिकश्च न यत्ते मनसि निर्भागे यथा रुचिं तथा कुरु ३२ अपरं श्रूयतां बालेन विष्य किंचिदुच्यते पुरु
 षोत्तम मासस्य यत्त्वया नादरः कृतः ३३ सर्वथा तत्कलं भाविद्वहवा परजन्मनि अतः परं गमिष्यामि नरनारायणालयम् ३४ न शशा
 पि मया भीरुमन्मित्रं तेषां पिता यतः हिताहितं न जानासि बालभावाच्छुभाश्रमम् ३५ स्वस्ति ते स्तुगमिष्यामि मास्तु कालात्ययो मम शु
 भं शभेतरं भाविन केनाप्यनुलभ्यते ३६ श्रीकृष्ण उवाच इत्युदीर्य जगामाश्रितामसस्तापसो मुनिः तत्क्षणं निःप्रभासा भूत्पुरु
 षोत्तमहेलया ३७ विमृश्य स चिरं कालं तत्कालफलदं शिवम् आराधयामि देवेशं तपसा पार्वतीपतिम् ३८ इति निश्चित्य मनसा मे
 धावी तनयानृप दुष्करतत्तपः कर्तुमियेष स्वाश्रमे स्थिता ३९ सूत उवाच आर्षेयी प्रबलमुनेर्वचो विनिर्घमो यत्कांथ करिपुसे
 वने वने स्वे लक्ष्मीशं बहुलफलमदं विहाय सा वित्री पतिमपि तादृशं निरस्य ४० इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममा
 हात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे कुमारी शिवाराधनोद्योगो नाम दशमोऽध्यायः १० नारद उवाच अचीकरत्कुमारीयं महत्कर्म
 सुदुष्करम् मुनीनामपि सर्वेषां तन्मवदमहामुने १ श्रीनारायण उवाच अथारभत कल्याणी तपः परमदारुणम् चिंतयंती शि

वंशांतं पंचवत्सनातनम् २ भुजंगभूषणं देवं नंदिभृंगिनिषेवितम् चतुर्विंशतितत्त्वैश्च गुणैस्त्रिभिरभिष्टुतम् ३ महासिद्धिभि-
रष्टाभिः प्रकृत्या पुरुषेण च चंद्रखंडलसद्वालजटाजूटविराजितम् ४ चचारदुश्चरं बालात्सुहृदयपरतपः पंचाग्नीनां च मध्ये सा-
स्थायिनी ग्रीष्मगेरवौ ५ हेमंतेशिशिरे चैव शीतवार्यं तरे स्थिता व्यक्तवत्क्रान्त्यारं जलस्थं कमलयथा ६ शिरोधः प्रसृतश्यामनील-
लकविगुंठिता जंबालवल्लरीपुंजैर्वीष्टिते वावभौजले ७ ब्रह्मरंध्रोद्गतश्रीमद्भूमराजिर्व्यदृश्यत नलिनं सेव्यमानेन वामिलिंदालिः प्रसर्पि-
णी ८ वर्षास्विनावृता शोते स्थंडिले वृसिकान्विते संध्योरुभयोस्तन्वीधूमपानमन्त्री करत् ९ पुरंदरः परांचिन्तामवापाश्रुत्य तत्तपः दुर्द-
र्षादिविजैः सर्वैः स्पृहणीयामहर्षिभिः १० एवंपसि वृत्तायामार्षे व्यानृपनंदन गतान्यब्दसहस्राणि नवराजन्यभूषण ११ संतुष्टस्तप-
सा तस्याभगवान् पार्वतीपतिः दर्शयामास बालो ये निजरूपमगोचरम् १२ तदृश्वासहसोत्तस्थौ देहः प्राणमिवागतम् तपः कुशापि-
सा बालात्पुष्टपुष्टा तदाभवत् १३ मूरिवातपसंक्लिष्टा देवमोहागरीयसी सा बालावनता भूत्वा वंदे गिरिजापतिम् १४ मानसैरुपचा-
रैस्तं संपूज्य विश्ववंदितम् तुष्टावजगतां नाथं भक्तियुक्तेन चेतसा १५ बालोवाच अये शैलजावल्लभ प्राणनाथ प्रभो भूर्गभूतेश गौ-
रीश शंभो नमः सोमसूर्याग्निदिव्यत्रिनेत्रमदाधारमुंडास्थिमा ल्लिन्नमस्ते १६ नरो नेकतापाभिभूतांगपीडः परं घोरसंसारबोद्धो नि-
मग्नः खलव्यालकालो यदष्टाभिदष्टो विमुच्येद्भवंतं शरण्यप्रपन्नः १७ विभो येन बाणः स्वकीयो कृतश्च मृताजीविता लर्कभूपालपत्नी-
दयानाथ भूतेश चंडीश भवत्राणमृत्युं जयप्राणनाथ १८ मरवध्वंसकर्त्तुः समस्तारिहर्त्तुः सदा सेककानां भवध्वंसकर्त्तुः न-
भोजन्महर्त्तुः पुरा सृष्टिकर्त्तुस्त्वदीयामवप्राणनाथा घहर्त्तुः १९ इत्येवं मनसा वाचा शिवं स्तुत्वा तपस्विनी विरराम महाभाग मेधा

वीतनयानृप २० श्रीकृष्ण उवाच तत्कृतंस्तोत्रमाकर्ण्यतपसोऽग्रतरेण च प्रसन्नवदनां भोजस्तामुवाच सदाशिवः २१ शिव उवाच
 वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वाञ्छितः प्रसन्नोऽस्मि महाभागे मामाखिदतपस्विनि २२ तदा कर्ण्य कुमारी यं महानन्दपरिपुता उवाच क्व
 न राजन् प्रसन्न सदाशिवम् २३ बालोवाच दीननाथ दयासिंधो प्रसन्नश्चेन्ममोपरि तदा मत्कामितं देहि मा विलंबं कुरु प्रभो
 २४ पतिं देहि पतिं मह्यं पतिं पतिमहं वृणे पतिं देहि महादेव नान्यन्मोचितं तत्तुहदि २५ एवमुक्ता तदा र्षेयी विरराम कपर्दिनम् त
 दा कर्ण्य महादेवो जगाद मुनिकन्यकाम् २६ शिव उवाच त्वया यत्स्वमुखेनोक्तं तदस्तु मुनिकन्यके पंचकलस्त्वया यस्मात्पतिः
 संप्रार्थितो धुना २७ तस्मात्संच भविष्यति पतयस्तव सुंदरि शूराः सकल धर्मज्ञाः साधवः सत्यविक्रमाः २८ यज्वानः स्वगुणव्या
 ताः सत्यसंधाजितेन्द्रियाः तन्मुखप्रेक्षकाः सर्वे राजन्या गुणशालिनः २९ श्रीकृष्ण उवाच इत्याकर्ण्य वचस्तस्य धूर्जटेरनतिप्रि
 यम् उवाचा वनता भूला बाला वाक्यविशारदा ३० बालोवाच एवं मे गिरिजाकांत मास्तु लोकेतिके तु कम् एकस्या एक एवास्ति
 भर्तृनार्याः सदाशिव ३१ नदृष्टानश्रुता क्वापि नार्यैका पंचभर्तृका एकस्य पंचपत्यस्तु पुरुषस्य भवन्ति हि ३२ त्वदीया हं कथं शंभो भ
 वेयं पंचभर्तृका नैवार्हसि वचस्त्वेवं मयि वक्तुं ह्यपानिधे ३३ तवैव जायते लज्जालवदीया हं यतः प्रभो इत्याकर्ण्य वचस्तस्याः शंक
 रः प्राह ता पुनः ३४ शिव उवाच मास्तु ते स्मिन्नावेभीरु भव्यं तत्परजन्मनि अयोनि संभवात् तत्र भविष्यति तपोबलात् ३५ भर्तृजं सु
 खमासाद्य ततो गत्री परंपदम् दुर्वासामे प्रियामूर्तिः सत्त्वयाऽवमतः पुरा ३६ सचेत्कोपावृतः सन्मुनिर्दहेद्दुवनत्रयम् त्वया गर्वातिरे
 केण ब्रह्मतेजः प्रमदितम् ३७ पुरुषोत्तमस्त्वया मासो न कृतो भगवत्प्रियः यस्मिन् नर्पितं मे श्वर्यं श्रीकृष्णो नात्मनः स्वकम् ३८ अ

हं ब्रह्मादयो देवानां रदाद्यास्तपस्विनः यदादेशकरा बाले तदाज्ञां को विलंघयेत् ३९ समासो न त्वयाम् टे पूजितो लोक पूजितः
अतस्ते पंच भर्तारो भविष्यति द्विजात्मजे ४० नान्यथा भावित द्वाले पुरुषोत्तम रवंडेनात् यो वै निंदति तमो सं सयाति धीर रोर वम्
४१ विपरीतं भवेत्तस्य न कदाप्यन्यथा भवेत् पुरुषोत्तमस्य ये भक्ताः पुत्रपौत्रधनान्विताः ४२ ऐहिकामुषिकां सिद्धिं यातायास्य
तियांति च वयं सर्वे पिगीर्वाणाः पुरुषोत्तमसेविनः ४३ यस्मिन्संसेवितेशीघ्रं प्रीयते पुरुषोत्तमः सेवनीयं कथं मासं न भजामः स
मध्यमे ४४ अत्युत्कटा नाम हतावचो मिथ्या कथं वद अनुनेया हि मुनयः सदसद्वादवादिनः ४५ वदन्नेवं नीलकंठः क्षिप्रमंतर्द
धे हरः च कितासा भवद्वालायुथ मृगमृगीयथा ४६ सूत उवाच शशांकलेखां कितभालदेशे सदा शिवेशे वदिशं प्रयाते चिंता बबा
धे मुनिराज कन्या हत्यायथा वृत्रहणं मुनीशाः ४७ इति श्री बृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तम माहात्म्ये शिववाक्यं नाम एकादशोऽध्यायः
११ नारद उवाच शितिकंठे गतेनाथ बाला किमकरोच्छुचा तन्मे वद विनीताय शश्रूषा धर्मसिद्धये १ श्री नारायण उवाच ए
वमेव पुरापृष्टः श्री कृष्णः पांडुसूनुना यदुवाच वचो राज तन्मे निगदतः शृणु २ श्री कृष्ण उवाच एवं गते शिवे राजन् सा बाला विगतप्र
भा निःश्वास परमाभीता सा श्रुनेत्रा कृशोदरी ३ हृदयाग्नि लसज्ज्वाला ज्वलितांगी कुमारिका दावाग्नि दग्धपत्राद्यालते वास तपस्वि
नी ४ दुःखमाप्यामिप्तवत्यामेव कालो महान् गतः अमोतामवचस्कंधता दृशीं तापसी प्रभुः ५ सहसा तां समापन्नां फणीवारवुनिवेशनं
इति कालेन बलिनावशं नीता तपस्विनी ध्रुवावृण्मेघावृते व्योम्नि विद्युत्सौदा मिनीयथा तथा श्रमे स्वकेन शतपसा दग्धकल्पा ७ तदा
नीमेव धर्मिष्ठो यज्ञसेनो नराधिपः बृहत्संभारसंपन्नमकरोद्यज्ञमुत्तमम् ८ तद्यज्ञकुंडादुद्धूता कुमारी कनकप्रभा सेयं द्रुपदशा-

दूतनयाप्रथिताभुवि ९ द्रौपदीसर्वलोकेषु त्वार्षेयीयापुराभवत् सेयंस्वयं वरे राजन्मल्यवेधे कृते सति १० लब्धार्जुनेन पांचालाक्षमि
 ते राजमंडले तृणीकृत्य नृपान् सर्वान् भीष्मकर्णादिकान् बहून् ११ सेयं कचग्रहं प्रासादुष्टदुःशासनान्मुने वचांसि कर्णशूलानि श्राविता वरव
 णिनी १२ मया चोपेक्षिताराजन् पुरुषोत्तमहेलनात् यदा मायिकृतस्नेहामन्मामान्यवदन्तुहुः १३ दामोदरदयासिंधो कृष्णकृष्णजगत्पते हे
 नाथ हेरमानाथ केशव कुशनाशन १४ नमात्तानतातो न च भ्रातृवर्गे नि सरव्यो न जामिर्न वै भागिनेयः न बंधुर्न चेष्टो न वै प्राणनाथो हृषीके
 श सर्वभवानेव मे स्ति १५ गोविंद गोपिकानाथ दीनबंधो दयानिधे दुःशासनपराभूतां किं न जानासि मां प्रभो १६ दुःशासनपराभूता तदाद्रु
 पदनं दिनी मदीयस्मरणप्राप्ता विस्मृतापि मया पुरा १७ शीघ्रं गरुडमारुह्य तत्रागत्य स्थिते न वै पूरितानि मया राजन्मस्ये वासांस्यनेकशः
 १८ सदा मायिकृतस्नेहामत्प्राणामत्यरायणा ममातिवल्लभा साध्वी सखी मे प्राणसन्निभा १९ तथाप्युपेक्षितेयं सा पुरुषोत्तमहेलनात् पुरुषो
 त्तमतिरस्कारकत्तरि पातयाम्यहम् २० सर्वथा मुनिदेवानां सेव्यो यं पुरुषोत्तमः किंपुनर्मानुषाणां तु सर्वार्थफलदायकः २१ तस्मादाराध
 यस्वैनमागामि पुरुषोत्तमम् वर्षे चतुर्दशे पूर्णे सर्वे ते भवित्ता शतम् २२ व्यालोकिकि चिकुरव्रातो यैरस्याः पांडुनंदन तन्नारीणामहं रा
 जन्निर्वपिष्ये लकान् रुषा २३ सुयोधनादिभूपालान्सर्वान् निषेयमक्षयम् सर्वशत्रुक्षयं कृत्वा त्वं च राजा भविष्यसि २४ न मे क्षीरोदतनया
 प्रियानापि हलायुधः न तथा देवकी देवी प्रद्युम्नो नापि सात्यकिः २५ यादृशामे प्रिया भक्तास्तादृशी नास्ति कश्चन येन मे पीडिता भक्ता-
 स्ते नाहं पीडितः सदा २६ द्वेष्यो मे नास्ति तत्तुल्यो यमस्तस्य फलमदः नावलोक्यो मया दुष्टो दंडार्थमपि पांडव २७ श्रीनारायण उवा
 च श्रीकृष्णस्तान्समाश्वास्य पांडवान् द्रौपदीं तथा कुशस्थलीं जिगमिषु रवाच मधुसूदनः २८ राजन् दण्डमिष्यामि हारकां-

पु.मा.
१५

विरहाकुलाम् वसुदेवो महाभागो बलदेवो ममाग्रजः २९ मन्माता देवकी देवी गदसां बादयोऽपरे आहुकाद्याश्च यदवोरुक्मिण्याद्या-
श्चयाः स्त्रियः ३० सर्वे तेऽनिमिषेनेत्रैर्मदागमनकाक्षिणः मामेव चिंतयंत्येवं मद्दर्शनसमुत्सुकाः ३१ श्रीनारायण उवाच इत्युक्त-
वतं देवेशं कथंचित्पांडुनंदनाः हरिप्रयाणमालक्ष्य तमूचुर्गद्गदाक्षरम् ३२ जीवनं नो भवानेव यथा वारिजलौकसाम् पुनर्दर्शनम-
त्येन कालेनास्तु जनार्दन ३३ पांडवानां हरिर्नाथो नान्यः कश्चिज्जगत्रये इत्यं सर्वे वदंत्यद्वा तस्मान्नः पाहि सर्वदा ३४ न विस्मर्या वि-
यं सर्वं त्वदीया जगदीश्वर अस्मच्चेतो मिलितानां जीवनं त्वत्पदां बुजम् ३५ अवलंबनमेवास्तु प्रार्थयामो मुहुर्मुहुः असकृत्पांडुपु-
त्रेषु गृणात्स्व वयं दूहहः ३६ मंदं मंदं समासु ह्यरथं प्रेमपरिपूतः ययौ द्वारवती मेतान् पशुकृत्यानुगच्छतः ३७ श्रीनारायण उवा-
च अथ श्रीद्वारकानाथे गते द्वारवती तदा राजापि सानुर्जस्तप्यं स्तीर्थानि विचचार ह ३८ पुरुषोत्तमे मनः कृत्वा ब्रह्मन् श्रीमगव-
त्प्रिये अनुजानाह कृष्णाच्च विधुक्सेन वचः स्मरन् ३९ अहो श्रुतमतीवोगं माहात्म्यं पौरुषोत्तमम् कथं सुखानिलभ्यं तेनाभ्यर्च्य पु-
रुषोत्तमम् ४० मधन्यो भारते वर्षे स पूज्यः श्रेष्ठ एव सः विविधैर्नियमैर्यस्तु पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ४१ एवं सर्वेषु तीर्थेषु भ्रमंतः पांडु-
नंदनाः पुरुषोत्तममासाद्य व्रतं चैरुर्विधानतः ४२ तदंतरे राज्यमतुलमवापुर्गतकंटकम् पूर्णे चतुर्दशे वर्षे श्रीकृष्णकृपया मु-
ने ४३ दृढधन्वानृपः पूर्वसूर्यवंशसमुद्भवः पुरुषोत्तममासस्य सेवनान्महती श्रियम् ४४ पुत्रपौत्रसुखं चैव भुक्त्वा भोगाननेक-
शः जगाम भगवल्लोकं भगव्यं योगिनामपि ४५ एतन्मासस्य माहात्म्यमतुलमुनिमत्तमं नाहवक्तुं समर्थोऽस्मि कल्पकोटिशतैरपि
४६ सूत उवाच पुरुषोत्तममासस्य कृष्णोद्देषाय नादहम् माहात्म्यं श्रुतवान् विद्याः सोऽपि वक्तुं शशाकनो ४७ अस्य माहात्म्य

१५

मरिवलंवेत्तिनारायणः स्वयम् अथवाभगवान् साक्षाद्देकुंठनिलयोहरिः ४८ ब्रह्मादिदेवानतपादपीठगोलोकनाथेनस्वकीकृत
 स्य सर्वमाहात्म्यं पुरुषोत्तमस्य देवो न जानाति कुतो मनुष्यः ४९ इति श्री बृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणना
 रदसंवादे पुरुषोत्तमव्रतोपदेशो नाम दशोऽध्यायः १२ ऋषय ऊचुः सूतसूत महाभाग वद नो वदतां वर दृढधन्वा कथं प्राप पु-
 रुषोत्तमसेवनात् १ सौराज्यं पुत्रपौत्रादीन् ललनांच पतिव्रताम् कथंच भगवन्न लोकमवाप योगि दुर्लभम् २ शृण्वतो ते सुरवांभोजात्क
 थासारमुहुर्मुहुः अलंबुद्धिर्न नस्तात यथा पीयूषपानतः ३ अतो विस्तरतो ब्रूहि इति हासं पुरातनम् अस्मद्भाग्यबलेनैव धात्रा संदर्शि
 तो भवान् ४ सूत उवाच सनातनमुनिर्विप्रानारदाय पुरातनम् इति हासमुवाचे मंस एव प्रोच्यते धुना ५ शृण्वंतु मुनयः सर्वे चरि
 त्रं पापनाशनम् यथा धीतं गुरुमुखं द्राक्षो वै दृढधन्वनः ६ श्रीनारायण उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्ये हं भूपस्य दृढधन्वनः कथां पुरा
 तनां रम्यां स्वर्धुनीमिव पावनीम् ७ आसीद्वै हयदेशस्य गोप्ता श्रीमान् महीपतिः चित्रधर्मेति विख्यातो धीमान् सत्यपराक्रमः ८ तस्य
 पुत्रो तितेजस्वी दृढधन्वेति विश्रुतः स सर्वगुणसंपन्नः सत्यवाक् धार्मिकः शक्तिः ९ आकर्णति विशालाक्षः पृथुवक्ष्सा महाभुजः अक्लृ
 तमहातेजाः सार्द्धं गुणगणैरसौ १० अधीत्य सांगां निगमांश्च तुरश्च तुरो मुदा सकृन्निगदमात्रेण प्रागधीतानि वस्फुटम् ११ दक्षिणां-
 गुरवंदत्वा संपूज्य विधिवच्च तम् गुरोरनुज्ञया धीमान् पितुः पुरमजीगमत् १२ जनयन् जनयनानंदं निजपत्न्यवासिनाम् चित्रधर्मापि
 तं पुत्रं दृष्ट्वा लोभे परां मुदम् १३ युवानं सर्वधर्मज्ञं प्रजानां पालने क्षमम् अतः परं किमत्रास्ति संसारे सारवर्जिते १४ आराधयामि श्री
 कृष्णादिभुजं सुरलीधरम् प्रसन्नवदनं शांतभक्तानां भयप्रदम् १५ ध्रुवांबरीषशर्याति ययाति प्रमुखानृणाः शिबिश्चरंति देवश्च रा

पु.मा.
१६

शविंदुर्भगीरथः १६ भीष्मश्च विदुरश्चैव दुष्यंतो भरतोपि वा पृथुरुत्तानपादश्च प्रह्लादोऽपि विभीषणः १७ एते चान्ये च राजान
स्त्यक्त्वा भोगाननेकशः अध्रुवेण ध्रुवप्राप्ता आराध्य पुरुषोत्तमम् १८ अतो मया पिकर्तव्यमरण्यहरिसेवनम् छित्वा स्नेहमयपा
शंदारागारसूतादिषु इति निश्चित्य मनसा समर्थे दृढधन्वनि धुरंत्यस्य जगामाशु विरक्तः पुलहाश्च मम् २० तत्र गत्वा तपस्तेपे श्रीकृष्णं
मनसा स्मरन् निस्पृहः सर्वकामेष्वनिराहारो निरंतरम् २१ कियत्कालं तपस्तत्त्वा हरेर्द्विजगाम सः दृढधन्वापि स आ वस्वपितुर्वे
ष्वावीं गतिम् २२ हर्षशोकसमाविष्टो ह्यकरो दोर्ध्वदैहिकम् पितृभक्त्या महीपालो विद्वज्जनवचः स्थितः २३ पुष्करावर्त्तके पुण्य
नगरेत्यंतशोभिते राज्यंचकार भूपालो नीतिशास्त्रविशारदः २४ तस्य शीलवती भार्या नाम्नाया गुणसंदरी विदुर्भराजतनया
रूपेणाप्रतिमा भूवि २५ पुत्रान्सासुषुवे दिव्यांश्चतुरश्चतुरान्शुभान् पुत्रांचारुमतीनाम सर्वलक्षणसंयुताम् २६ चित्रवाक्चित्र
वाहश्च मणिमांश्चित्रकुंडलः सर्वतेमानिनः शूरा विख्यातानामभिः पृथक् २७ दृढधन्वा गुणैः ख्यातः शांतो दंतो दृढव्रतः रूपवा
चगुणवान्शूरः श्रीमान्प्रवृत्तिसंदरः २८ वेदवेदांगविद्वग्भीधनुर्विद्याविशारदः स निर्जितारिषड्वर्गः शत्रुसंघविदारणः २९ क्षमया पृ
थिवीतुल्यो गंभीर्ये सागरोपमः पितामहसमः साम्ये प्रसादे गिरिशोपमः ३० एकपत्नीव्रतधरो रघुनाथ इवापरः अत्युग्रवीर्यः सद्गुणी
कर्त्तव्यवीर्य इवापरः ३१ श्रीनारायण उवाच एकदा निशिसप्तस्य चिंतासीत्तस्य भूपतेः अहोय वैभवः केन पुण्येन महता भवत् ३२
नमया च तपस्तप्तनदत्तं नहुतं क्वचित् कमिदं परिपृच्छामि मम भाग्यस्य कारणम् ३३ एवं चिंतयतस्तस्य रजनी विरतिंगता ब्राह्म
सुहृत्तुत्थायस्मानंकुलायथाविधि ३४ उपस्थायार्कमुद्यंतं संतर्प्य भगवत्कलाः दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यो नमस्कृत्वाऽश्वमारुहत् ३५

१६

ततो रण्यं जगामाशु मृगया सक्तमानसः मृगान्वराहान् शार्दूलान् जघान गवयान् बहून् ३६ कश्चिन्मृगो हतोरण्ये बाणेन दृढधन्व
ना वनादनांतरं यातो बाणमादाय सत्त्वरम् ३७ शोणितस्त्रुतिमार्गेण राजाप्यनुययौ मृगम् मृगः कुत्रापि सलीनो राजा बभ्रामत
दनम् ३८ तृषाक्रांतः सकाशादददर्शमागरोपमम् तत्र गत्वा सपीत्वा सौपानीयं तीरमागतः ३९ ततो ददर्शन्यग्रोधं धनं छाये मह
तरुम् तज्जटाया निबल्वाश्वं निषसाद महीपतिः ४० तत्रागमत् स्वगः कश्चित्कीरः परमशोभनः मानुषीमीरयन्वाणीमतुलान्
पमोहिनीम् ४१ शूकः पपाठस्तल्लोकमेकमेव पुनः पुनः संबोध्य दृढधन्वानमेकाकिनमुपस्थितम् ४२ विधमाना तुलस्रवमाले
क्यातीव मृतले न चिंतयति तत्त्वत्तत्कथं पारमेश्वरि ४३ वारं वारं मिदं पदं पपाठ नृपतेः पुरः श्रुत्वा तस्य वचो राजा मुमुदे मुमुहे
पिच ४४ किमेतदुक्तवान् कीर एकं पदं पुनः पुनः नारिकेलमिवागम्य दुर्बोधं सारसं मृतम् ४५ किं वानायं भवेत्कृष्णद्वैपायनसूतः
परः श्रीकृष्णसेवकं मृतं मग्नं संसारसागरे ४६ विष्णुरातमिवोद्धर्तुं कृपयामां समागतः इति चिंतयतस्तस्य तत्सेनासमुपागता
४७ कीरस्त्वदर्शनं प्राप्तो बोधयित्वा नराधिपम् राजा स्वपुरमागत्य कीरवाक्यमनुस्मरन् ४८ वाच्यमानोऽपि नावोच ह्रिनिद्रस्त्य
क्तमोजनः राजीरहः समागत्य राजानं पर्यपृच्छत ४९ गुणसंदर्युवाच शोभो पुरुष शार्दूलदोर्मनस्य मिदं कुतः उत्तिष्ठोत्तिष्ठ
मूपाल भुङ्क्ष्वभोगान्वचो वद ५० एवं स्त्रियानुनीतोऽपि न किंचिदवदन्नृपः स्मरन् शूकवचस्तथ्यं दुर्बोधममरेरपि ५१ सापि बाला
विनिश्चस्य भर्तुदुःखातिपीडिता न बुबोधनिजस्वामी चिन्ताकारणमुत्कटम् ५२ एवं चिंतानि मग्नस्य राज्ञः कालः कियान् गतः संदे
हसागरोत्तारे हेतुर्नैवाभिपश्यत ५३ नारद उवाच इति चिंतयतो धरापतेर्वदजातं दृढधन्वनश्च किम् विमलंचरितं हि वैष्णवं

पु.मा.
१७

कलुषं हंति मना कश्चुतं मुने ५४ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तम माहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधन्वो पारव्याने दृढधन्व
नो मनःस्वेदो नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीनारायण उवाच अचिन्तातुरस्यास्य गृहं वाल्मीकिराययौ योरामचरितं दिव्यं च का
रपरमाद्भुतम् १ दूरादा लोक्य भूपालः समुत्थाय स संश्रमम् अनीनमत्तच्चरणौ दंडवद्भक्तिसंयुतः २ संपूज्य स्थापयामास तमृषिं पर
मासने पादा वंकगतौ कृत्वा कराभ्यां समलालयत् ३ पादावने जनीरापः शिरसाधारयन्मुदा उवाच स्निग्धया वाचा स्मरन्कीरवचो नृ
पः ४ दृढधन्वो वाच भगवन्कृतकृत्यो हं भाग्यवानस्मि सांपतम् अद्य मे सफलं जन्म ह्यद्यार्थोधिगतः प्रभो ५ श्रुतं मे सफलं जातं
यद्भवानक्षिगोचरः किं वर्यं मे महद्भाग्यं जगत्पावनपावन ६ श्रीनारायण उवाच इत्युक्त्वा मुनिशार्दूलं विररामसंभूपतिः वाल्मी
किरपितं हृत्स्वाराजानं विनयान्वितम् ७ उवाच परमप्रीतो हर्षयन् जनतां मुनिः वाल्मीकिरुवाच साधुसौधुनृपश्चेष्टत्यर्थे तदुपपद्य
ते ८ चिन्तातुरः कथं राजन् वद सर्वमनोगतम् किंचिद्वक्तुं स्पृहाते स्ति तद्दस्वमहामते ९ दृढधन्वो वाच भवदीयपदांभोजकृपया
मे स्मरवंसदा परं त्वेको महान्निद्वन्संदेहो हृदये मम १० तमपाकुरु शल्यत्वं वन्यकीरमुखो दूतम् कदाचिन्मृगया कामोगतो हंगह
नेवने ११ भ्रमन् पश्यं कासारं तत्र पीतं जलं मया श्रमापनोदनाकांक्षी महान्यग्रोधमाश्रितः १२ स्निग्धछायं स्मृतिविडं मनो नयनं
नंदनम् तत्रापश्यं स्थितं कीरं मनोमोदविधायकम् १३ दत्तदृष्टिरहं यावज्जातस्तस्मिन्पतत्रिणि तावन्मांसं मुखीभूय श्लोकमेकं
पपावह १४ विद्यमाना तुलं स्मरवमालो क्थातीव भूतले न चिंतयसि तत्त्वं तत्कथं पारमेष्यसि १५ इति वाचः शक्रेनोक्ता आकण्ठ्या हंसु
विस्मितः न तज्जानाम्यहं ब्रह्मन् किमुवाच हरिच्छुदः १६ इमं मे हार्दसंदेहं भवानुच्छेत्तुमर्हति मम राज्यस्मरवं पुत्राश्च त्वारश्चाकदशी

१७

नाः १७ पत्नीपतिव्रतारम्यागजाश्वरथपत्तयः समृद्धिरतुलाब्रह्मन्केनपुण्येनमेधुना १८ एतत्सर्वसमासेनविचार्यवक्तुमर्ह
सि श्रुत्वावाक्यानिभूपस्यवाल्मीकिर्मुनिसत्तगः १९ प्राणायामपरोभूत्वामुहूर्तध्यानमास्थितः करामलकवह्निस्त्वंभूतंभक्त्यभवा
च्चयत् २० विलोक्यहृदिनिश्चित्यराजानंप्रत्युवाचसः वाल्मीकिरुवाच शृणुभूपतिशार्दूलप्राग्जन्मचरितंतव २१ पुराजन्म
निराजेद्रभवानूद्रविडदेशजः द्विजः कश्चित्सुदेवारव्यस्ताम्रपणीतिदेवसन् २२ धार्मिकः सत्यवादीचयथात्वात्मेनतोषवान्
वेदाध्ययनसपत्न्याविष्णुभक्तिपरायणः २३ अग्निहोत्रादियागैश्चतोषयामासतहरिम् सदैवंवर्त्तमानस्यभार्यासीद्वरवर्णि
नी २४ गौतमीतिस्त्वविरव्यातागौतमस्यसुताशुभा पतिंपर्यचरत्येम्णाभवानीवभवंप्रभुम् २५ गृहमेधविधौतस्यवर्त्तमा
नस्यधर्मतः व्यतीतः समहान्कालः प्रापसौसंततिंनहि २६ एकदासनसंविष्टः सेव्यमानः स्वकांतया उवाचवचनंविप्रो
विषण्णो गदूदाक्षरम् २७ अयिसुंदरिसंसारैस्सुखं नास्ति सुतात्परम् लोकांतरस्सुखं पुण्यंतपोदानसमुद्रवम् २८ संततिः
शुद्धवंश्याहिपरत्रेहचशर्मणे तमप्राप्यवरपुत्रंजीवितंममनिष्फलम् २९ नलालितोमयापुत्रोवेदार्थेनिप्रबोधितः नोद्वा
हश्चकृतस्तस्यवृथाजन्मगतंमम ३० सद्योमेमृतिरेवास्तु नद्यायुश्चप्रियमम इत्थंप्रियवचः श्रुत्वा सुंदरीरिवन्नमानसा
३१ समाश्वासयितुं धीराप्रियवाक्यविशारदा अवीवदहृचः सौम्यंप्रियप्रेमपरिपुता ३२ गौतम्युवाच मामाप्राणेश्वरब्रू
हितुच्छवाक्यानि सांप्रतम् भवद्विधाभागवतानैवमुद्यंतिसूरयः ३३ सत्यधर्मपरोसितंजितः स्वर्गस्त्वयाविभो क-
थंपुत्रैः सुखावाप्तिज्ञानिनस्तवसुव्रत ३४ चित्रकेतुः पुराब्रह्मन्पुत्रशोकेनतापितः मनारदेनागिरसाभ्येत्यसता

रितोभवान् तथांगराजादुःपुत्रादेनादनमगान्निशि तथातेसंततिः स्वामिन्दुः स्वदाचमविष्यति ३६ तथापितवसत्पुत्रलालसा
 चेत्तपोधन आराधयजगन्नाथं हरिं सर्वार्थदं मुदा ३७ यमाराध्यपुराब्रह्मन्कूर्मः पुत्रमाप्तवान् सारव्याचार्यस्तुतं देवकपिलयो-
 गिनांवरम् ३८ धर्मपत्न्यावचश्चेत्थं श्रुत्वाविप्रशिरोमणिः निश्चित्यैवंतयासाद्धंताम्रपणीतदंगतः ३९ स्नात्वाथ विरजेरण्येचचार-
 परमंतपः शक्यपणजलाहारः पंचमेपंचमेदिने ४० चत्वार्यब्दसहस्राणिगतान्यैवंतपोनिधेः तस्यैतत्तपसाब्रह्मस्त्रयोलोका-
 श्वकंपिरे ४१ अत्युग्रंतत्तपोदृष्ट्वाभगवान्भक्तवत्सलः प्रादुर्बभूवतरसागरुडोपरिसंस्थितः ४२ श्रीनारायणउवाच तद्-
 स्नानवज्रलदोपमं मुरारिंदोदं देवैर्जगदवनक्षमैश्चतुर्भिः संलक्ष्यं मुदितमुखं सद्देवशर्मासाष्टांगं नतिमकरोत्सुदामुकुंदम् ४३
 इति श्रीबृहन्नारदीयेपुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारायणउवाच ततस्तु-
 धावतदेवं श्रीकृष्णं भक्तवत्सलम् बद्धांजलिपुटो मूलासद्देवो गद्गदाक्षरम् १ नमस्ते देवदेवेश त्रैलोक्याभयदप्रभो सर्वेश्वर नमस्ते
 स्तुत्वामहं शरणं गतः २ पाहि मां परमेशानशरणागतवत्सल जगद्दयनमस्ते स्तु प्रपन्नभयभंजन ३ जयस्वरूपं जयदं जयेशं जय-
 कारणम् विश्वाधारं विश्वसंस्थं विश्वकारणकारणम् ४ विश्वैकरक्षकं दिव्यं विश्वघ्नं विश्वपंजरम् फलबीजं फलाधारं फलमूलफल-
 प्रदम् ५ तेजः स्वरूपं तेजोदं सर्वतेजस्विनां वरम् कृष्णं विष्णुं वासुदेवं वंदे हृदी नवत्सलम् ६ नत्वा ब्रह्मादयो देवास्तोतुं शक्ता ज-
 गत्प्रभो कथं मंदो मनुष्यो ह मल्यबुद्धिर्जनार्दन ७ अतिदुःखतरं दीनं त्वद्भक्तमासुपेक्षसे तत्कथं लोकबंधुत्वं प्रभो लोके वृथा ग-
 तम् ८ वाल्मीकिरुवाच इत्यभिष्टूय भूमानं द्विजस्तस्योहरेः पुरः तदा कर्ण्य हरिर्वक्त्र्यमुवाच जलदस्वनः ९ श्रीहरिरुवाच

सम्यक्संपादितं वत्सयत्स्वयाचरितं तपः किमिच्छसि महापात्र तपो धनवदस्वमे १० तत्तैहं वितरिष्यामि संतुष्टस्तपसा तव एतादृशं मह-
त्कर्मन केनापि कृतं पुरा ११ स्रुदेव उवाच यदि प्रीतोसि हे नाथ दीनबंधो दयानिधे सत्यव्रतं देहि मे विष्णो पुराण पुरुषोत्तम १२ हरे पुत्रं-
विना शून्यं गाहस्थ्यं मे नरोत्तमे इति विप्रवचः श्रुत्वा जगाद हरिरीश्वरः १३ श्रीहरिरुवाच अदेषमपि ते सर्वदा स्ये पुत्रं विना द्विज तव
पुत्रसुरवं वत्स विधात्रा नैव निर्मितम् १४ त्वदीयमालफलके वर्णाः सर्वे मये क्षिताः तत्र नैवास्ति ते पुत्रसुरवं सप्तसूजन्मसु १५ इत्या-
कर्ण्य हरेर्वाक्यं वज्रनिर्घातनिष्ठुरम् सपपात मही पृष्ठे छिन्नमूल इव द्रुमः १६ पतिं पतितमालोक्य प्रमदात्यंतदुःखिता पश्यंती-
स्वामिनं पुत्रस्पृहा शून्यमरूढं दत् १७ पश्चाद्देयं समालंब्य सा बोधयति तं पतिम् गौतम्युवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ हे नाथ किं न स्मरसि
मेव च १८ विधात्रालिरिव तं मालेतल्लुप्तं सूरवा सुरवम् किं करोति रमानाथः स्वकृतं भुंजते नरः १९ अभाग्यस्य कृतोद्योगोऽसुमूर्षो
रिव भेषजम् तस्य सर्वं भवेद्यथैयस्य देवमदक्षिणम् २० क्रतुदानतपः सत्यव्रतं म्यो हरिसेवनम् श्रेष्ठं सर्वेषु वेदेषु ततो देवबलं वरम्
२१ तस्मात्सर्वत्र विश्वासं विहायोत्तिष्ठ भूसुर देवमेवावलंब्या शूहरिणा किंप्रयोजनम् २२ इत्याकर्ण्य वचस्तस्यास्तीव्रशोकसमन्वितम्
वैनतेयो वद हि षण्णक्षोभसंजातवेपथुः २३ गरुड उवाच शोकसागरसंमग्नां ब्राह्मणं विद्वद्देहरे तथैव ब्राह्मणं नेत्रगलद्वाष्पक-
लाकुलम् २४ दीनबंधो दयासिंधो भक्तानामभयंकर भक्तदुःखासहिष्णोस्ते दयाद्यक्कगता प्रभो २५ अहो ब्रह्मण्यदेवत्वस्त्वधर्मः क-
गतो धुना त्वद्वक्तस्य चतुर्थापि मुक्तिः करतले स्थिता २६ अहो तथापि नेच्छंति विहाय भक्तिमुत्तमाम् तदग्रे सिद्धयश्चाष्टौ किंकरीभू-
यसां स्थिताः २७ त्वदाराधनमाहात्म्यमेवं सर्वत्र विश्रुतम् तर्हि विप्रस्य पुत्रेच्छा पूरणे कः परिश्रमः २८ गजमर्पयतः पुंसो ह्यं कुशकः परि-

श्रमः अतः परं न केनापि सेव्यते ते पदांबुजम् २९ यददृष्टगतं पुंसस्तदेव भविता भवम् इति लोके प्रथा जाता तद्वक्तिर्विलयंगता ३० कर्तुम
कर्तुं सामर्थ्यं तव सर्वत्र विश्रुतम् तदेवाद्युगतं नाथ न चेदस्मै सक्तप्रदः ३१ अतस्त्वं सर्वथा देहि पुत्रमेकं द्विजन्मने सुदामात्मां समासा
ध्यलेभे वै भवमुत्तमम् ३२ सांक्षिपिनिमृत्तं पुत्रं भवापकृपया तव इति तेशरणं प्राप्नोदं पती पुत्रलालसौ ३३ श्रीनारायण उवाच
इति गरुडवचो निशम्य विष्णुर्वचनमुवाच स्वर्गं सुधोपमानम् अयि स्वर्गवर पुत्रमेकमस्मै वितरमनोगतमाश्रयेन तेय ३४ इति हरि
वचनं निजानुकूलं झटिति निशम्य स्वर्गोतिहृष्टचेताः अदददतिविषण्णमानसा यस्मिन्नुत्तमनु रूपमिलासरायरम्यम् ३५ इति श्री
बृहन्नारदायै पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये दृढधन्वोपारव्याने श्रीनारायणनारदसंवादे सुदेववरप्रदानं नाम पंचदशोऽध्यायः १५
श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्ये हं यदुक्तं दृढधन्वने वाल्मीकिना महाभाक्षचरितं परमाद्भुतम् १ वाल्मीकिरुवाच धृढ
धन्वन्महाराज शृणु ध्रुवचनं मम सुपर्णः केशवादेशादिदमाह द्विजेश्वरम् २ गरुड उवाच समज्जन्मसक्ते पुत्रस्वरवनास्तीति यद्वचः
हरिणोक्तं द्विजश्रेष्ठ तत्तथैव तवाधुना ३ तथापि स्वामिना ज्ञातः कृपया दयिते सक्तम् मदं शसं भवः पुत्रो भविता ते तपोधन ४ येन त्वमाशि
षः सत्यालप्स्यसे गौतमीयुतः परंतज्जनि तंदुःखं युवयोर्भाविता भवम् ५ धन्यो सिद्धिजशादुल्लयत्ते जाता हरौ मतिः सकामाप्स्यथ निष्का
मा हरिभक्तिहरैः प्रिया ६ जलबुद्बुदवत्पुंसां शरीरक्षणभंगुरम् तदासाधु हरैः पादधन्यश्चित्तयते हृदि ७ हरैरन्योनसंसारोत्तारयेद्
हुहुस्तरात् हरैरेव कृपालेशान् यदा दत्तः सक्तस्तव ८ मनसि श्रीहरिं धृत्वा विचरस्व यथा स्वरवम् उदासीनतया स्थित्वा भ्रंक्ष्वसंसारजं
स्वरवम् ९ वाल्मीकिरुवाच दंपत्योः पश्यतोः सद्यो दत्त्वा वरमनुत्तमम् स्वर्गद्वारा हरिः शीघ्रं ययौ निजनि केतनम् १० सुदेवोपि सफली

कोवरंलब्ध्वाभनोगतम् आसाद्यस्वगृहं मेजेगार्हस्थ्यस्रवमुत्तमम् ११ कियत्कालक्रमेणास्यादोहदः समपद्यत दशमेमासिसंप्राप्ते पूर्ण
 गर्भोविभूवह १२ प्रसूतिकाले संप्राप्ते सासूतसूतमुत्तमम् स्रदेवस्त्वात्मजेजातेजाताल्हादोवभूवह १३ आहूयजातकं कर्मचकारदि
 जसत्तमान् बृहद्दानंददोतेभ्यः स्रस्मातो द्विजसत्तमः १४ नामचास्याकरोद्दीमान्ब्राह्मणैः स्वजनैर्वृतः अयं स्रतः स्रपर्णेन दत्तः
 प्रेम्णा कृपालुना १५ शारदेदुरिवप्रोद्यत्तेजस्वी शक्रसन्निभः शक्रदेवेतिनामायं पुत्रोस्तु ममवल्लभः १६ अकर्मतस्तः शीघ्रं शु
 क्लुपक्षइवोडुपः पितुर्मनोरथैः साकं मातृमानस नंदनः १७ उपनीय स्रतं तातः सावित्री दत्तवान्मुदा संस्कारं वैदिकं प्राप्य ब्र-
 ह्मचर्यं व्रते स्थितः १८ तत्तेजसान्वितो रेजे साक्षात्सूर्यइवापरः वेदाध्ययनमारेभे कुमारो बुद्धिसागरः १९ सद्बुद्धानंदयामास
 स्वगुरुं गुरुवत्सलः सकृन्निगदमात्रेण विद्यां सर्वां मुपयिवान् २० वाल्मीकिरुवाच एकदा देवलोऽभ्यागात्कौटिसूर्यसमप्र-
 भः तमालोक्य स्रदेवोसौ ननामदंडवन्मुदा २१ पूजयामास विधिवदर्थपाद्यादिभिर्मुनिम् आसनं कल्पयामास देवलायमहात्म-
 ने २२ तत्रोपविष्टो भगवान् देवलो देवदर्शनः चरेणोपतितं दृष्ट्वा कुमारं देवलो ब्रवीत् २३ देवल उवाच भो भो स्रदेव धन्यो भितु
 ष्ठस्ते भगवान् हरिः यतस्त्वंप्राप्तवान् पुत्रं दुर्लभं सुंदरं वरम् २४ एतादृशः स्रतः क्वापि कस्याप्यनवलोकितः विनीतो बुद्धिमा-
 न्वाग्मी वेदाध्ययनशीलवान् २५ एहि पुत्र किमेतत्ते करे पश्यामि कौतुकम् सच्छत्रं चामरं युगं कमलयवसंयुतम् २६ आजानु-
 लंबिनो हस्तौ हस्तिहस्तसमौ तव आकर्णात् विशाले च चक्षुषी मधुपिजरे २७ वपुर्वर्तुलकं मध्यं वलित्रया विभूषितम् एवमु-
 त्कास्रतं दृष्ट्वा पुनराहोत्सकं द्विजम् २८ अहो स्रदेव तनयस्तवायं गुणसागरः गूढजन्तुः कंबुकंठः स्निग्धकुंचितमूर्द्धजः २९

तुंगवक्षाः पृथुग्रीवः समकर्णो वृषांसकः सर्वलक्षणसंपूर्णः पुत्रो भाग्यनिधिर्महान् ३० एक एव महान् दोषो येन सर्वं वृथा कृतम्
इत्युक्तामोलिमाधुन्वनिःश्वास्याश्रुवन्मुनिः ३१ पूर्वमायुः परीक्षेत पश्चात् लक्षणमादिशेत् निरायुषः कुमारस्य लक्षणैः किं प्रयो-
जनम् ३२ सुदेवतनयो यं ते द्वादशे हायने जले मृत्युमेष्यति तस्मात्त्वं शोकं मा कुरु मानसे ३३ अवश्यं भाविनो भावा भवन्त्येव न संश-
यः तत्र प्रतिविधिर्नास्ति सुमूर्षोरिव भेषजम् ३४ वाल्मीकिरुवाच इत्युदीर्य गतो ब्रह्मलोकं देवलको मुनिः सुदेवः सह गौत-
म्यापपातधरणीतले ३५ विललापचिरं भूमौ देवलोक्तं वचः स्मरम् अथ सा गौतमी पुत्रं स्वां कुमारोप्यर्धैर्यतः ३६ चुचुबवदनं प्रेम्णाप-
श्चात्पतिमुवाच सा गौतम्युवाच द्विजराजन कर्तव्याभीतिर्भाव्येषु सुषु ३७ नाभाव्यं भविता कुत्र भाव्यमेव भविष्यति किन्तु नो दुःख-
मापन्नानलरामयुधिष्ठिराः ३८ बंधनं बलिराजापि प्राप्तवान् यदवः क्षयम् हिरण्याक्षो वधं योरो वृत्रोपि निधनं गतः ३९ कात्तवीर्यशि-
रश्छेदं रावणोपि तथाप्तवान् विरहं रघुनाथोपि जानक्याः प्राप्तवान् मुने ४० परीक्षितपिराजर्षिर्ब्राह्मणान् मृत्युमाप्तवान् एवं ये भाविनो भा-
वा भवन्त्येव मुनीश्वर ४१ अत उत्तिष्ठ हे नाथ हरिं भज सनातनम् शरण्यं सर्वजीवानां निर्वाणपददायकम् ४२ वाल्मीकिरुवाच इति नि-
जवनितावचो निशम्य प्रकृतिमुपागतवान् सुदेवशर्मा हृदि हरिचरणां बुजं निधाय झटिति जहौ शत्रुमात्मजां द्विवित्रीम् ४३ इति श्री-
बृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधन्वो पारव्याने सुदेवप्रतिबोधो नाम षोडशोऽध्यायः १६ नारद उवा-
च ततः किमभवत्तस्य प्रबुद्धस्य महीपतेः तन्मे वद कृपासिंधौ शृण्वतां पापनाशनम् १ श्रीनारायण उवाच स्वकीयचरितं श्रुत्वा प्राकृतं
च किताननम् राजानं पुनरेवाह वाल्मीकिः श्रवणोत्सुकम् २ वाल्मीकिरुवाच इति ताः शीतलावाचः समाकर्ण्य प्रिया सुरवात् सुदेवो धैर्य-

मालं व्यहरो चित्तमधारयत् ३ निःश्वस्य दीनवदनो यद्वा व्यंतद्भविष्यति इति निश्चित्य मनसा पुष्पाद्यर्थं वनं ययौ ४ एवं कृतवतस्तस्य
 कियान्कालो गतः क्रमात् समित्कुशफलाद्यर्थं कदाचित्काननं ययौ ५ स देवो मनसा ध्यायन् हरेः पादसरोरुहम् तस्मिन्नेव दिने गच्छ
 द्वापीं सूनुः सह हतः ६ प्रविश्य वापीं चिक्रीड वयस्यैः सह वारिणि जलयंत्रैः क्षिपन्वारि बालकेषु स्मयन्मुहुः ७ जले क्रीडां मुहुः कुर्वन्शी
 षो मोदमुपाययौ एवं सर्वेषु बालेषु क्रीडत्सु प्रेमनिर्भरम् ८ अगाधवारिणि तिष्ठ न बालकैरुपमर्दितः सपलायनमन्विच्छन् मुहुर्दुर्गम
 याद्रुतम् ९ विधिनानोदितस्तत्र नियम्य श्वासमात्मनः समज्जागाधतो ये सौ वंचयन्नात्मनः सर्वान् १० तत्रापि व्याकुलीभूय ततो नि
 र्गतुमुच्यताः सहसामृतिमापन्नः कुमारो गाधवारिणि ११ जलादनिर्गतं वीक्ष्य सर्वे च कितमानसाः समानवयसः सर्वे हाहा कृत्वा प्रधावित्ताः १२
 गौतम्ये कथयामासुर्बृहच्छोकपरायणाः वज्रपातसमांवाच बालानामनतिप्रियाम् १३ श्रुत्वा भूभौपपाताशङ्कितमीपुत्रवत्सला एतस्मि
 न्नेव समये वनाद्विप्रः समाययौ १४ निशम्य पुत्रमरणं त्यष्टे वा वापतद्भुवि तत उत्थाय तौ विप्रदंपती वापिकांगतौ १५ मृतं पुत्रं समालिङ्ग्य स्त
 के कृत्वा कलेवरम् स देवः पुत्रवदनं चुंचुं वचमुहुर्मुहुः १६ ततः स्वांके स्थितं पुत्रं मृतं वीक्षन्मुहुर्मुहुः सरुदन्विलपन्नेव गड्गदाक्षरमूचिवान् १७
 स देव उवाच वद पुत्रश्लाभावाणीममशोकविनाशिनीम् शीतलाललितां वत्समनसो मोदमावह १८ विहाय पितरो वृद्धौ न त्वंगं तुमिहा हसि
 वत्सा कृत्यति सन्निवृत्ते दध्ययनहेतवे १९ मुदा कृत्यत्युपाध्यायस्त्वमध्यापनहेतवे तूर्णमुत्तिष्ठ हे पुत्र कथं सप्तोसि सांप्रतम् २० तां विहाय न ग
 च्छामि गृहे किं मे प्रयोजनम् शून्यारण्यमिवाधौ वलहते सदनं मम २१ वनेपि नैव गच्छामि गमने किं मे योजनम् फलमूलप्रियं त्वं चेन्नोत्तिष्ठसि
 ममाग्रतः २२ नमयाचरितं गत्यं ब्रह्महत्यापिनो कृता केन कर्मविपाकेन पुत्रो मे निधनंगतः २३ अहो धातः किमेतावत्फलं लब्धं त्वयामहत्

लोचनं मम दीनस्य हृदस्य हृष्यनिर्दय २४ निर्धनस्य धनं बालं दंपत्योरवलंबनम् हरतस्ते कथं लज्जा जायते न हि कुत्रचित् २५ सर्वत्र स
 दयस्त्वैवैमिनिर्दयतां गतः कथमित्यन्यथा भावो मम भाग्यवशादहो २६ कुत्राहं शोधयाम्यद्य पुत्रं प्रकृतिसंदरम् द्रक्ष्ये तवाननं कुत्र पुत्र
 चारुस्फलोचनम् २७ पर्जन्यः स्रवते वारिः सूते धान्यं वसंधरा गिरयोरलजातानि सुक्तासारं पयोनिधिः २८ न तं देशं प्रपश्यामि यत्र पु
 त्रं मृतं लभेत् यद्वा त्रुसमालिङ्ग्य हृदं तं तापमुत्सृजेत् २९ हे वत्स त्वं सकृद्वा च श्रावया श्रुदयां कुरु विलपत्य तिते माता कुररी वगतत्र
 पा ३० तां हृत्वा तु कथं पुत्रदयानोत्पद्यते तव अननुज्ञाप्य पितरौ न कदापि भवान् गतः ३१ आवामपृष्ठा किं दीर्घमार्गं यातो सि पुत्रक
 वेद्यध्ययनसहाणी कस्य श्रोष्यामि सांप्रतम् ३२ त्वामनुस्मरतो वत्स कलवाक्यं मनोहरम् शतधो दीर्यते नो घृहाय संहृदयं मम ३३
 मन्ये स्रुधन्यं किल कोशले द्रव्यः काननं दाशरथौ प्रयाते दधारनोऽसूनुस्ततापदग्धो धिष्मांस्तस्य प्रलयेऽप्यनष्टम् ३४ गोविंदविष्णो
 यदुनाथनाथ श्रीरुक्मिणीप्राणपते सुरारे दीनानुकंपिन् भगवन् दयालो मां पाहि पुत्रानलतापतप्तम् ३५ देवाधिदेवा रिबललोकनाथ गो
 पाल गोपीशरथांगपाणे कलिंगकन्याविषदोषहारिन् मां पाहि पुत्रानलतापतप्तम् ३६ वैकुण्ठविष्णो नरकास्तरारे चराचराधार भवाधि
 पोत ब्रह्मादिदेवान तपादपीठमां पाहि पुत्रानलतापतप्तम् ३७ शठो मदन्यो भवितान कोपियो देवकीसूनु वचो विलंघ्य पुत्रेदुराशां
 कृतवान् भाग्योलभे तको हृष्टविनष्टवस्तु ३८ इति श्रीबृहन्नारदीयेपुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधन्वोपारव्या
 नेऽसुदेवविलापो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ नारद उवाच दृढधन्वमहीपालं किमुवाच ततः परम् वाल्मीकिर्भगवान् साक्षात्त दृढस्वत
 पोनिधेः श्रीनारायण उवाच दृढधन्वासराजर्षिः श्रुत्वा प्राकृतनमात्मनः सविस्मयः समापृच्छ ह्यात्मी किं मुनिसत्तमम् २ दृढधन्वोवाच

ब्रह्मंस्तवचोरम्यंस्तुधाकल्पंनवंनवम् पीत्वापीत्वानतृप्तोस्मिभूयोवदततःपरम् ३ वाल्मीकिरुवाच एवंविलपतस्तस्यविप्रस्यजगतीप
 ते अकालजलदोभ्यागाद्गर्जयंश्चदिशोदश ४ ववौवायुःरव रस्यर्शःकंपयन्निवपर्वतान् बृहल्लसन्महाविद्यत्स्वनेनापूरयन्दिशः ५ या
 वन्मासंववर्षेवमहीपूर्णजलाभवत् नासौविज्ञातवान्किंचित्पुत्रशोकाग्नितापितः ६ नपपौबुभुजेचैवपुत्रपुत्रइतिब्रुवन् एवंविलपत
 स्तस्यमासोयोविगतस्तदा ७ श्रीकृष्णवल्गुभोमासःसोभवत्पुरुषोत्तमः अजानतोपितस्यासीत्पुरुषोत्तमसेवनम् ८ तेनात्यंतप्रसन्नः
 सन्प्रादुरासीद्हरिःस्वयम् नवानजलदश्यामोवनमालाविभूषितः ९ प्रादुर्भूतेजगन्नाथेविलीनायनराजयः ततोददर्शविप्रोसौश्री
 कृष्णपुरुषोत्तमम् १० सहसांकगतंपुत्रदेहंभुविनिधायच सपत्नीकोनमश्चक्रेदंडवच्छ्रीहरिमुदा ११ बद्धांजलिपुटोभूत्वासंस्थितः
 श्रीहरेःपुरः श्रीकृष्णएवशरणंममास्त्वितिचिंतयन् १२ भगवानपितृष्टःसन्पुरुषोत्तमसेवनात् अवोचन्मधुरावाणीबृहत्पीयूष
 वर्षिणीम् १३ श्रीहरिरुवाच भोभोस्तदेवधन्योसिभाग्यवान्सांप्रतंभवान् तद्भाग्यंवर्णितुंकोवासमर्थोभुवनत्रये १४ शृणुवत्सप्र
 वक्ष्येहंयत्तेमावितपोधन द्वादशाब्दसहस्रायुःपुत्रस्तेभविताहिज १५ अतःपरंनसंदेहस्तवपुत्रोद्भवेस्करवे मयायंतेस्ततोदत्तः
 प्रसन्नेनहिजोत्तम १६ तवपुत्रसुरवंदस्त्वादेवगंधर्वमानवाः सस्पृहास्तेभविष्यन्तिप्रसादान्मेहिजोत्तम १७ अत्रतेकथयिष्यामि
 तिहासंपुरातनम् मार्कंडेयेनमुनिनापुराप्रोक्तंरघुनृपम् १८ पुरासुनीश्वरःकश्चिद्भुतुर्नामामहामनाः पश्यन्पुत्राधिनिर्दग्धान्लो-
 कान्दीनमनाअभूत् १९ अमरंपुत्रमन्विच्छन्तपस्तेपैरुदारुणम् सहस्वाब्देगतेकालेदेवास्तमब्रुवन्मुनिम् २० वरंवरयमद्रंतैयस्ते-
 मनसिवांछितः प्रसन्नास्मोवयंसर्वेतीव्रेणतपसातव २१ श्रीनारायणउवाच इतिदेववचःश्रुत्वास्तृप्तोमृतसन्निभम् वव्रेतपो

धनः पुत्रममरं बुद्धिशास्त्रिनम् २२ तमूचुर्निर्जराः सर्वे नैवं भूतोस्ति भूतले पुनराह मुनिर्देवान्निमित्तायुर्भवत्विति २३ सगराः प्रोचुर्निमित्तं-
किंवदसोप्यवदन्मुनिः असौ महान्गिरिर्यावत्तावदायुर्विधीयताम् २४ एवमस्त्वितिसंपाद्य सेंद्रादेवा दिव्ययुः धनुः शर्मा स्मृतं तले मे काले
नाल्पेन तादृशम् २५ सपुत्रो वृद्धे तस्य तारापतिरिवांबरे प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं माह मुनीश्वरः २६ हे वत्स मुनयः सर्वे नावज्ञेयाः कदाचन-
शिक्षितो पितया पुत्रः सो देवान करोन्मुनीन् २७ निमित्तायुर्वलोन्मत्तो ब्राह्मणानवमन्यते कदाचिन्महिषो नामा मुनिः परमकोपनः २८ पू-
जयामास विधिना शालिग्रामशिलां शम्भाम् तदानीं स समागत्य तामादाय त्वरा न्वितः २९ चिक्षेप निजचांचल्यात्कूपे पूर्णजले ह स नृ ततः
क्रोधसमाविष्टः कालरुद्र इवापरः ३० शशाप धनुषः पुत्रमद्येव म्रियतामयम् नमृतं पुत्रमालक्ष्य दध्यौ मनसि कारिणम् ३१ निमित्तायुर-
यंदेवैः कृतो यं धनुषः स्मृतः इति चिन्ता परेणाशनिः श्वासः प्रकटीकृतः ३२ महिषाः कोटिशो जातास्तैर्गिरिः शकलीकृतः तदानीं स्मृति-
मापन्नो मुनिपुत्रोति दुर्मदः ३३ धनुः शर्मातिदुःखेन विललाप मुहुर्मुहुः विलप्य बहुधा विप्रो गृह्य पुत्रकले वरम् ३४ प्रविवेश चिताव-
न्निं पुत्रदुःखातिपीडितः एवं ह वा स पुत्रायेन स्रखं यांति कुत्रचित् ३५ वैनतेयेन यो दत्तस्तनयो यंतपो धन तेन त्वं पुत्रवान् लोके स्पृह-
णीयो भविष्यसि ३६ पुरुषोत्तम माहात्म्यात्प्रसन्नेन मयानय स्रचिरं स्थापितो यं हितनयः स्रखदोस्तुते ३७ गार्हस्थ्यमतुलं भुक्त्वा स-
हपुत्रेण सर्वदा ततस्त्वब्रह्मणो लोकं गत्वा तत्र महत्स्रखम् ३८ दिव्याब्दवर्षसाहस्रं भुक्त्वा गतासि भूतले ततो राजा चक्रवर्ती भविष्यसि
द्विजोत्तम ३९ दृढधन्वेति विख्यातः समृद्धबलवाहनः संवत्सराणामयुतं राज्यं भोक्ष्यसि पार्थिवम् ४० अव्याहतबलैश्चर्यमारवंडलपदा-
धिकम् गौतमीयंतवांगार्द्धहारिणी महिषी तदा ४१ पतिसेवारतानित्यं नाम्ना च गुणसंदरी चत्वारस्ते स्म ताभा व्या राजनीतिविशारदाः

४२ कन्यैकाचमहाभागासुशीलासुवरानना भुक्ताभोगान्महाभागसुरासुरसुदुर्लभाचू ४३ कृतार्थोहिंधरापीठे इत्यज्ञानविमोहितः अ
 तिदुस्तरसंसारविषयाकृष्टमानसः ४४ यदाविस्मरसेविष्णुं संसाराणवितारकम् अयं ते तनयो विप्रशक्रो मूत्वा तदावने ४५ वदवृक्षं स
 माश्रित्य त्वामेवं बोधयिष्यति वैराग्योत्पादकं पदं पठन्नेव मुहुर्मुहुः ४६ श्रुत्वा वाक्यं शक्रोक्तं दुर्मना गृहमेष्यसि अथ चिंतार्णवे मग्नं
 त्यक्त्वा विषयजं सुखम् ४७ वात्मीकिस्त्वां समागत्य बोधयिष्यति भूस्वर तद्वाक्येच्छिन्नसंदेहस्य त्वा लिंगं हरेः पदम् ४८ गमिष्यसि
 सपत्नीकः पुनरावृत्तिवर्जितम् वदत्येवं महाविष्णोः समुत्तस्थो द्विजात्मजः ४९ दंपती तौ स तं दृष्ट्वा महानंदौ बभूवतुः सुराः सर्वेऽपि सं
 तुष्टाववर्षुः कुसुमाकरान् ५० ननामशक्रदेवोऽपि श्रीहरिं पितरो च तौ गरुडोऽप्यतिसंहृष्टस्तं दृष्ट्वा ससक्तं द्विजम् ५१ ब्राह्मणश्च कितो
 मूत्वा ननाम श्रीहरिं तदा बद्धांजलिपुटो विप्रः प्रोवाच जगदीश्वरम् ५२ हृदि स्थं संशयं छेत्तुं हर्षगद्गदया गिरा ५३ चत्वार्यब्दसहस्र
 मेवमनिशंतं तपो दुष्करं तत्रागत्य वचस्त्वयानि गदितं यन्मां हरे कर्कशम् हेवत्साद्य विलोकितं तव सक्तो नैवास्ति नैवास्ति हितद्वयं
 व्यतिलब्धमेमृतासु तोल्याने च हेतुं वद ५४ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे सुदेवपुत्रजी
 वनं नामाष्टादशोऽध्यायः १८ सूत उवाच इति ब्रुवाणं प्राचीनं मुनिमाह तपस्विनः प्रणीयन्निवसद्वाचानारदो मुनिस्ततः १
 किमुवाचोत्तरं ब्रह्मन् सुदेवं तपसां निधिम् प्रसन्नो भगवान् विष्णुस्तन्मे ब्रूहि तपो निधे २ श्रीनारायण उवाच इत्यमावेदितो
 विष्णुः सुदेवेन महात्मना प्रत्याह प्रीणयन्वाचा भगवान् भक्तवत्सलः ३ हरिरुवाच द्विजराज कृतं यत्ते नैतदन्यः करिष्यति
 न तद्देति भवान् नूनं येनाहं तुष्टिमाप्तवान् ४ अयं मम प्रियो मासः प्रयातः पुरुषोत्तमः तत्सेवां ते समजनिशोकमग्नस्य सस्त्रियः ५

एकमप्युपवासंयः करोत्यस्मिंस्तपोनिधौ असावनंतपापानिभस्मीकृत्यद्विजोत्तम ६ स्मरयानंसमारुह्यवैकुण्ठंयातिमानवः मासमा
 व्रंनिराहारोत्थकालजलदागमात् त्रिषुकालेषुतेस्नानंसंजातंप्रतिवासरम् ७ अत्रस्नानंत्वयालब्धमासमाव्रंतपोधन उपवासा
 श्रुतेजातास्तावन्मात्रमखंडिताः ८ शोकसागरमग्नस्यपुरुषोत्तमसेवनम् अजानतोपिसंजातंचेतनारहितस्यते ९ त्वदीय
 साधनस्यास्यप्रमाणंकः करिष्यति एकतःसाधनान्येववेदोक्तानिचयानिवे १० तानिसर्वाणिसंगृह्यत्येकतःपुरुषोत्तमम् तो
 लयामासदेवानांसन्निधौचतुराननः ११ लघून्यन्यानिजातानिगुरुश्चपुरुषोत्तमः तस्माद्भूमिस्थितैर्लोकैः पूज्यतेपुरुषोत्तमः १२
 पुरुषोत्तममासस्तुसर्वत्रास्तितपोधन तथापिपृथिवीलोकेपूजितःसफलोभवेत् १३ तस्मात्सर्वात्मिनावत्समवान्धन्योस्तिस्मामत
 म् यदस्मिंस्तमवानुग्रहतपःपरमदारुणम् १४ मानुषंजन्मसंप्राप्यमासेश्रीपुरुषोत्तमे स्नानदानादिरहितादरिद्राजन्मजन्मानि १५
 तस्मात्सर्वात्मिनासेव्योमत्स्यःपुरुषोत्तमः समेवल्लभतांयातिधन्योभाग्ययुतो नरः १६ श्रीनारायणउवाच एवमुक्त्वाहरिःश्री
 ग्रंजगामजगदीश्वरः वैनतेयसमारुह्यवैकुण्ठममलमुने १७ सपत्नीकःसुदेवस्तुमुमुदेहर्निशंभूशम् मृतोत्थितंशकं दृष्ट्वापुरुषो
 त्तमसेवनात् १८ अजानतोममेवासीत्पुरुषोत्तमसेवनम् तदेवसफलंजातयेनपुत्रोमृतोत्थितः १९ अहोएतादृशोमासोनेवदृष्टः कदाचन
 इत्येवंविस्मयाविष्टस्तमासंसमपूजयत् २० तेनपुत्रेणमुमुदेसपत्नीकोद्विजोत्तमः पितरंनंदयामासशकं देवोपिसत्कृतेः २१ स्तुवन्मासं
 चविष्णुंचपूजयामाससादरम् कर्ममार्गस्पृहांत्यत्कामक्तिमार्गेकिसमूहः २२ सर्वेदुःखापहंभासंवारिष्ठंपुरुषोत्तमम् जपहोमादिभि
 स्तस्मिन्भजन् श्रीहरिंस्त्रया २३ भुक्त्वायविषयान्सर्वान्सहस्राब्दमहर्निशम् जगामपरमंलोकंसपत्नीकोद्विजोत्तमः २४ योगिना

मपि दुःप्रापं याजकानां तु तत्कुतः यत्र गत्वा न शोचंति वसंतो हरिः सन्निधौ २५ तत्र त्वं सखमासाद्य सपत्नीको भुवं गतः स एव हृदयन्वात्वं
प्रथितः पृथिवीपतिः २६ पुरुषोत्तममासस्य सेवनात्सकलद्विभाक् महिषीयं पुराराजं नृगौतमीपतिदेवता २७ एतत्ते सर्वमारव्यातं पृष्ट
वानसि यन्मम शकस्तु तव भूपाल पूर्वजन्मनियः स्मृतः २८ शकदेव इति रव्यातो हरिणा यो नुजीवितः द्वादशाब्दसहस्रायुर्भुक्त्वा वैकुं
ठमेयिवान् २९ स एवारण्यसरसिवटवृक्षं समाश्रितः त्वामेवागतमा लोकापितरं पूर्वजन्मनः ३० हितानां सुपदेशं प्रत्यक्षं देवतं मम संसार
सागरे मग्ने विषयव्यालदूषिते ३१ अत्यंतकृपया विष्टुश्चित्तयामास कीरजः न बोधेयामि चेद्रूपं ममापि बंधनं भवेत् ३२ पुन्नामनरकाद्य
स्तुत्राय ते पितरं स्मृतः इति श्रुत्यर्थबोधोपि स्यादेवाद्यान्यथामम ३३ तस्मादुपकरिष्यामि पितरं पूर्वजन्मनः अवधार्य वचश्चेत्थं कीरजो
जीगदन्मृप ३४ इत्येतत्कथितं सर्वं यद्यत्पृष्ट्वानघ अतः परं गमिष्यामि सरयूं पापनाशिनीम् ३५ श्रीनारायण उवाच इत्येवंप्रथ
मजनुश्चरित्रमुक्त्वा भूपस्य प्रथितयशस्विनश्चिराय गच्छंतं मुनिमनुनायराजराजः प्रावोचत्किमपि नमत्नगण्यपुण्यः ३६ इति
श्रीबृहन्नारदीयेपुराणपुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे वाल्मीकिनोक्तहृदयन्वोपारव्याने पुरुषोत्तममाहात्म्यकथनं नामै-
कोनविंशतितमोऽध्यायः १९ सूत उवाच नारायणमुखाच्छ्रुत्वा प्राक्तनं हृदयन्वनः नातितृप्तमनाविप्रानारदः पृष्टवान्मुनिम् १
नारद उवाच किमुवाच महाराजो वाल्मीकिं मुनिसत्तमम् तन्मे वद विनीताय तपोधनस्य विस्तरम् २ श्रीनारायण उवाच शृणु नार
द वक्ष्ये हं यदुक्तं हृदयन्वना अनुनीय महाप्राज्ञं वाल्मीकिं मुनिसत्तमं ३ हृदयन्वोवाच पुरुषोत्तममासोऽयं कथं कार्यं मुमुक्षुभिः की
दृशीकस्य पूजा च किं दानको विधिर्मुने ४ एतत्सर्वं समाचक्ष्व सर्वलोकहिताय मे सर्वलोकहितार्थाय चरति हि भवाद्दशाः ५ असौ

मासः स्वयंसाक्षाद्गवान्पुरुषोत्तमः तस्मिन्कृते महत्पुण्यं तन्मुखवात्संश्रुतं मया ६ पूर्वजन्मन्यहं भूत्वा स देवो ब्राह्मणोत्तमः विधिना ह
तवान्मासं हस्वापुत्रं मृतोत्थितम् ७ अजानतोऽपि मे ब्रह्मसूत्रशोकादचेतसः निराहारस्य सततं गतश्च पुरुषोत्तमः ८ तस्याप्येतत्
लंजातं शक्रदेवो मृतोत्थितः अनुभूतमिमं मासं संसेवे हरिणोदितः ९ इह जन्मनि तत्सर्वं विस्मृतं मे तपोधन एतत्पूजाविधानं मे ब्रूहि
स्तरतः पुनः १० वाल्मीकिरुवाच ब्राह्मे मुहूर्त्ते चोत्थाय परं ब्रह्म विचिंतयेत् ततो ब्रजे नैर्ऋताशां बृहत्सोदकभाजनः ११ ग्रामाद्दूरतः
च्छेत्पुरुषोत्तमसेवकः दिवासं ध्यात्वा कर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं उदङ्मुखः १२ अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्रावृत्त्य वाससा वल्कलं नियम्य यत्नेन नोषा
वेन्नोच्छुसेदपि १३ कुर्यान्मूत्रपुरीषं च रात्रौ चेद्दक्षिणां मुखः गृहीतश्चिन्तयेत् तत्र शिरोऽर्चयेत् १४ गंधलेपश्च यकरं कुर्याच्छौच
मतद्रितः एकालिङ्गे गुदे पंचत्रिंशदशचोमयोः १५ द्विसप्तपादयोश्चैव गार्हस्थ्यं शौचमुच्यते कृत्वा शौचं तु प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्ज
लेः १६ तीर्थे शौचं न कुर्वीत कुर्वीत ह्यतवारिणा अरस्मिद्वयसंचारित्यत्का कुर्यादनुद्धृते १७ पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थं मशह्ममन्यथा हितं
एवं शौचं प्रकुर्वीत पुरुषोत्तमसद्वृत्तौ १८ ततः षोडशगंडूषान् कुर्याद्वा दशैव वा मूत्रोत्सर्गं तु गंडूषान् शौचाच्चतुरो गृही १९ उत्थाय नेत्रे
प्रक्षाल्य दंतकाष्ठं समाहरेत् इमं मंत्रं समुच्चार्य दंतधावनमाचरेत् २० आयुर्बलं यशोवर्चः प्रजाः पशवसूनि च ब्रह्म प्रजां च मे
धां च त्वं नो देहि वनस्पते २१ अपामार्गं वा दं वा द्वादशांगुलमव्रणम् कनिष्ठांगुलं वल्लभं पर्वद्विर्द्वैतकूर्चकम् २२ शूचिर्द्वादशांगं
दुषेर्निषिद्धं भानुवासरे आचम्य प्रयतः सम्यक् प्रातः स्नानं समाचरेत् २३ स्नानादनंतरं तावत्तर्पयेत्तीर्थदेवताः समुद्रगानदीस्नानमुत्त
मैपरिकीर्तितम् २४ वापीकूपतडागेषु मध्यमं कथितं बुधैः गृहे स्नानं तु सामान्यं गृहस्थस्य प्रकीर्तितम् २५ ततश्च वाससी शङ्खदेशङ्के

चपरिधायन्व उत्तरीयंसदाधार्यब्राह्मणेनविजानता २६ उपविश्यशक्तौदेशेप्राङ्मुखोवाउदङ्मुखः मूलाबद्धशिरवः कुर्यादंतर्जा
 नुभुजहृदयम् २७ सपवित्रेणहस्तेनकुर्यादाचमनक्रियाम् नोच्छिष्टंतत्पवित्रंतुमुत्कोच्छिष्टंतुवर्जयेत् २८ आचम्यतिलकंकुर्याद्गोपी
 चंदनमृत्स्नया उर्ध्वपुंड्रमृजुंसौम्यदंडाकारंप्रकल्पयेत् २९ उर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वामध्वेष्ठिद्रंप्रकल्पयेत् निवसत्यूर्ध्वपुंड्रे तु श्रिया सह
 हरिः स्वयम् ३० त्रिपुंड्रे धूर्जटिः साक्षादुमया सह सर्वदा विना छिद्रंतु तत्पुंड्रं शनः पादसमं विदुः ३१ श्वेतं ज्ञानकरं प्रोक्तं रक्तं व-
 श्यकरं नृणाम् पीतं सर्वार्द्धिदं प्रोक्तं मन्यन्तु परि वर्जयेत् ३२ शंखचक्रादिकंधार्यं गोपीचंदनमृत्स्नया सर्वपापक्षयकरं पूजांगं प-
 रिकीर्तितम् ३३ शंखचक्रादिचिह्नानि दृश्यंते यस्य विग्रहे मर्त्यो मर्त्यो न विज्ञेयः स नित्यं भगवत्तनुः ३४ पापं सकृत् कृतं पुनरुजा-
 यते तस्य देहिनः शंखचक्रादिचिह्नानि यो धारयति नित्यशः ३५ नारायणायुधैर्नित्यं चिह्नितो यस्य विग्रहः पापकोटियुतस्या-
 पितस्य किंकुरुते यमः ३६ प्राणायामततः कृत्वा संध्या वंदनमाचरेत् पूर्वसंध्यासनक्षत्रासुपासीत यथाविधि ३७ गायत्रीम-
 ष्यसेत्तावद्यावदादित्यदर्शनम् सावित्रैरनेधे मंत्रैरुपस्थाय कृतांजलिः ३८ आत्मपादौ तथा भूमौ संध्याकालेऽभिवादयेत् य-
 स्य स्मृत्येति मंत्रेण यदूनं परि पूरयेत् ३९ यस्तु संध्यासुपासीत श्रद्धया विधिबद्धजः न तस्य किंचिद्दुः प्रापं त्रिषु लोकेषु विद्यते ४०
 दिवसस्यादिमेषां गेहकृत्यमेतदुदारितम् एवं कृत्वा क्रियां नित्यां हरिपूजां समाचरेत् उपलिप्ते शक्तौ देशे नियतो वाग्यतः शक्तिः
 वृत्तं वा चतुरस्रं वा मंडलं गोमयेन तु ४२ विधायाष्टदलं कुर्यात्तुल्यैर्व्रतसिद्धये सौवर्णे राजतं ताम्रं मुद्गायं सह दंनवम् ४३ अवृणो क-
 लशं शङ्खं स्थापयेन्मंडलोपरि तत्रोदकं समापूर्य शङ्खं तीयाहते शिवम् ४४ कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मूलत-

अस्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः कुक्षौ तु सागराः सर्वसमक्षोपावसंधरा ऋग्वेदोत्थयजुर्वेदः सामवेदोत्थयर्वणः ४६ अंगैश्च स
हिताः सर्वकलशानुसमाश्रिताः एवमसंस्थाप्य कलशान् त्रतीर्थानि योजयेत् ४७ गंगा गोदा वरीचिवकावेरी च सरस्वती आयातु म-
म शांत्यर्थं दुरितक्षयकारणात् ४८ ततः संपूज्य कलशमुपचोरेः समंत्रैकैः गंधाक्षतैश्च नैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालसंभवेः ४९ तस्योपरि
न्यसेत्पात्रं तां पीतां वरावृतम् तस्योपरि न्यसेद्देमराधया सहितं हरिम् ५० राधया सहितः कार्यः सोवर्णः पुरुषोत्तमः तस्य पूजा
प्रकर्त्तव्या विधिना भक्ति तत्परैः ५१ पुरुषोत्तममासस्य देवतं पुरुषोत्तमः तस्य पूजा प्रकर्त्तव्या संप्राप्ते पुरुषोत्तमे ५२ संसारसाग-
रे मग्नमुत्तारयति यो ध्रुवम् को न सेवेत तं लोके मर्त्ये मरणधर्मवान् ५३ पुनर्गमाः पुनर्वित्तं पुनः पुत्राः पुनर्गृहम् पुनः शत्रूणां शत्रुं कर्म
नशरीरं पुनः पुनः ५४ तद्रक्षितं तु धर्मार्थं धर्मो ज्ञानार्थमेव हि ज्ञानेन सुलभो मोक्षस्तस्मान् धर्मं समाचरेत् ५५ देहरूपस्य वृक्षस्य फ-
लं धर्मः सनातनः धर्महीनस्तु यो देहो निःफलो बन्धवृक्षवत् ५६ न माता च सहायार्थे न कलत्रं सूतादयः न पिता सोदरा वित्तं धर्मस्ति
ष्ठितिकेवलम् ५७ जरा व्याघ्री वभयदा व्याधयः शत्रवो यथा आयुर्याति प्रतिदिनं भग्नभांडास्तथो यथा ५८ तरंगतरलालक्ष्मीयो वि-
नं कुसुमोपमम् विषयाः स्वप्नविषया इव सर्वे निरर्थकाः ५९ चलं वित्तं चलं चित्तं चलं संसारजं स्रवम् एवं ज्ञात्वा विरक्तमन्धर्माभ्यास-
परो भवेत् ६० अर्द्धग्रस्तो हि नाभे को मक्षिका मत्तुमिच्छति कालग्रस्तस्तथा जीवः परपीडा धनादृतः ६१ मृत्युग्रस्ता युषः पुंसः किं सुखं
हर्षयत्यहो आयातनीयमानस्य बध्यस्यैव निरर्थकम् ६२ धर्मार्थं च यदा चित्तं न वित्तं सुलभं तदा यदा वित्तं न च तदा चित्तं धर्मो न्मुखं
भवेत् ६३ चित्तवित्ते यदा स्यातां सत्पात्रं न तदा लभेत् एतच्चित्तयसंबंधो यदा काले तु संभवेत् ६४ अविचार्य तदा धर्मयः करोति स

बुद्धिमान् वित्तप्राप्त्यर्थं संसाध्य धर्माः संतिसहस्रशः ६५ पुरुषोत्तमे स्वल्पवित्तसाध्यो धर्मो महान् भवेत् स्नानं दानं कथायां च विष्णोः
 स्मरणमेव च ६६ एतन्मात्रोपि सद्धर्मस्त्रायते महतो भयात् ६७ गंगैव तीर्थं स्मर एव धनो वित्तं तु विधौ वगुणा स्तु रूपम् मासेषु सर्वेषु न
 थैव साक्षान्मासोत्तमो यं पुरुषोत्तमो हि ६८ यद्यप्यसौ निधतमः पुरासीत्सर्वेषु कृत्येषु मखादिकेषु तथापि साक्षाद्गवत्ससादात्त
 नामनाम्ना भुवि विश्रुतो भूत् ६९ यथा हस्तिपदे लीनं सर्वप्राणिपदं भवेत् धर्माः कलास्तथा सर्वविलीनाः पुरुषोत्तमे ७० यथा भरतरंगि
 प्यानसमाः सकला पगः कल्पवृक्षेण न समायथा सकला दपाः ७१ चिंतारत्ने न रत्नानि न समानि यथा भावि कामधेनो यथा धेनो न राज्ञा
 पुरुषाः समाः ७२ न वै देः सर्वशास्त्राणि पुण्यकालास्तथा शिवलाः पुरुषोत्तममासे न समो मासो न कर्हि चित् ७३ पुरुषोत्तममासस्य देव
 तं पुरुषोत्तमः तस्मात्सं पूजयेद्भक्त्या श्रद्धया पुरुषोत्तमम् ७४ शास्त्रज्ञानि पुण्यशुद्धवैष्णवं सत्यवादिनम् विप्रचार्यमथा हूय पूजां
 तेन प्रकल्पयेत् ७५ संसारसागरमतीव गभीरवेगमंतस्थमोहमदनादिति मिंगिलो घम् उलुंध्य गंतुमभिवांछति भारते स्मिन्सं
 पूजयेत्स पुरुषोत्तममादिदेवम् ७६ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे ० श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधनोपारव्याने आह्निककथनना
 मविंशतितमोऽध्यायः २० वाल्मीकिरुवाच अनलोत्तारणं कृत्वा प्रतिमायास्ततः परम् प्राणप्रतिष्ठां कुर्वति ह्यन्यथा धातुरेव सा प्र
 तिमायाः कपोलो ह्ये स्पृष्ट्वा दक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठां कुर्वति तस्यां देवस्य वै हरेः २ अकृतायां प्रतिष्ठायां प्राणानां प्रतिमास्तु च
 यथा पूर्वं तथा भागः स्वर्णादीनां न देवता ३ अन्येषामपि देवानां प्रतिमास्तु च पि पार्थिव प्राणप्रतिष्ठा कर्तव्या तस्यां देवत्वसिद्धये ४ पुरु
 षोत्तमबीजेन तद्दिष्णोरित्यनेन च तथैव हृदये गुष्ठं दत्वा शस्त्रं च मंत्रं वित् ५ एभिर्मंत्रैः प्रतिष्ठां तु हृदयेऽपि समाचरेत् अस्यै प्रा-

णाः प्रतिष्ठन्तु अस्यैषणाः क्षरन्तु च ६ अस्यैदेवत्वसंख्याये स्वाहेति यजुरीरयन् मूलमंत्रैरंगमंत्रैर्वैदिकैरित्यनेन च ७ प्राणप्रतिष्ठां
सर्वत्र प्रतिमास समाचरेत् अथवानाममंत्रैश्चतुर्थ्यैः प्रयत्नतः ८ स्वाहा तैश्च प्रकुर्वीत तत्तद्देवाननुस्मरन् एवं प्राणान् प्रतिष्ठा-
प्य ध्यायेच्छ्रीपुरुषोत्तमम् ९ श्रीवत्सवक्षसं शांतनीलोत्पलदलछविम् विभंगललितंध्यायेत्सराधा पुरुषोत्तमम् १० देशकालो स
मुल्लिख्य नियतो वाग्यतः शक्तिः षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ११ आगच्छ देव देवेश श्रीकृष्ण पुरुषोत्तम राधया सहितश्चा
त्र गृहाण पूजनं मम १२ श्रीराधिकासहित पुरुषोत्तमाय नमः आवाहनं समर्पयामि इत्यावाहनम् नानास्त्रसमायुक्तं कार्त्तस्वरविभूषि-
तम् आसनं देव देवेश गृहाण पुरुषोत्तम १३ श्रीराधा आसनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतम् तोयमेतत्सरवस्पर्शपा-
द्यार्थं प्रतिगृह्यताम् १४ इति पाद्यम् नंदगोपगृहे जातो गोपिकानंद हेतवे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे १५ इत्यर्घ्यम् गंगा
जलं समानीतं स्रवणकलशे स्थितम् आचम्य तां हृषीकेश पुराण पुरुषोत्तम १६ इत्याचमनम् कार्यं मे सिद्धिमाया तु पूजिते त्वयि धात-
रि पंचामृतैर्मयानां तैराधिकासहितो हरे १७ इति स्नानम् पयोदधिघृतं गव्यं माक्षिकं शर्करा तथा गृहाणेमानि द्रव्याणि राधिकानंद-
दायक १८ इति पंचामृतस्नानं योगेश्वराय देवाय गोवर्द्धन धराय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः १९ गंगाजलसमं शांतं न-
दीतीर्थसमुद्भवम् स्नानं दत्तं मया कृष्ण गृह्यतां नंदनंदन २० इति पुनः स्नानम् पीतांबरयुगं देव सर्वकामार्थसिद्धये मया निवेदितं
भक्त्या गृहाण स्रसत्तम २१ इति वस्त्रम् आमोदनं मस्तु त्राहि मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण पुरुषो-
त्तम २२ उपवीतं आचमनं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं गंधाद्यं सुमनोहरम् विलेपनं स्नानं श्रेष्ठं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् २३ चंदनं अक्षतास्तु

सूरश्रेष्ठकुंकुमाक्ताःसुशोभिताःमयानिवेदिताभक्त्यागृहाणपुरुषोत्तम २४ इत्यक्षतान् माल्यादीनिसंगंधीनिमालत्यादीनिवैप्र
भो मयाहृतानिपूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् २५ इतिपुष्पाणि ततोंगपूजा नंदात्मजोयशोदायास्तनयःकेशिसूदनःभूभारो
त्तारकश्चैवत्यनंतोविष्णुरूपधृक् २६ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चश्रीकंठःसकलारुद्रधृक् वाचस्पतिःकेशवश्चसर्वतोतिचनामितः २७ पादौ
गुल्फौतथाजानूजधनेचकदीतथा मेढ्रनाभिचहृदयंकंठबाहूमुखंतथा २८ नेत्रेशिरश्चसर्वाङ्गविश्वरूपिणमर्चयेत् पुष्पाण्या
दायक्रमशश्चतुर्थ्यंतेर्जगत्यतिम् २९ प्रत्यंगपूजाकृत्वातु पुनश्चकेशवादिभिः चतुर्विंशतिमंत्रैश्चचतुर्थ्यंतेश्चनामभिः ३० पू
ष्यमादायप्रत्येकपूजयेत्पुरुषोत्तमम् ३१ वनस्पतिरसौदिव्योगंधाद्योगंधउत्तमः आग्नेयःसर्वदेवानांधूपोऽयंप्रतिगृह्यताम्
३२ इतिधूपं त्वंज्योतिःसर्वदेवानांतेजसांतेजउत्तमम् आत्मज्योतिःपरंधामदीपोयंप्रतिगृह्यताम् ३३ इतिदीपम् नैवेद्यं
त्यतांदेवभक्तिंमेह्यचलांकुरु ईप्सितंमेवरंदेहिपरत्रचपरांगतिम् ३४ इतिनैवेद्यम् मध्येपानीयं उत्तरापौशनं गंगाजलंसमा
नीतंसूवर्णकलशोस्थितम् आचम्यतांहृषीकेशत्रैलोक्यव्याधिनाशन ३५ इत्याचमनम् इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतस्त
व तेनमेसफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मानि ३६ इतिश्रीफलम् गंधकर्पूरसंयुक्तंकस्तूर्यादिस्रवासितम् करोद्धर्त्तनकंदेवगृहा
णपरमेश्वर ३७ इतिकरोद्धर्त्तनम् पूगीफलसमायुक्तंसकर्पूरंमनोहरम् भक्त्यादत्तंमयादेवतांबूलंप्रतिगृह्यताम् ३८ तांबूल
हिरण्यगर्भगर्भस्थहेमबीजंविभावंसौः अनंतपुण्यफलदमतःशांतिंप्रयच्छमे ३९ इतिदक्षिणाम् शारदेदीवरश्यामंत्रिभंग
ललिताकृतिम् नीराजयामिदेवेशंराधयासहितंहरिम् ४० इतिनीराजनं रक्षरक्षजगन्नाथरक्षत्रैलोक्यनायक भक्तानुग्रहक

पु.मा.
२७

तत्त्वं प्रदक्षिणांगुहाणमे ४१ इति प्रदक्षिणाम् यज्ञेश्वराय देवाय तथा यज्ञोद्वाय च यज्ञानां पतयेनाथ गोविंदाय नमोनमः ४२
इति मंत्रपुष्पम् विश्वेश्वराय विश्वाय तथा विश्वोद्वाय च विश्वस्य पतये तुभ्यं गोविंदाय नमोनमः ४३ इति नमस्कारान् मंत्रही
नेति मंत्रेण क्षमाप्य पुरुषोत्तमम् स्वाहा तैर्नाम मंत्रैश्च तिलहोमो दिने दिने ४४ दीपः कार्यस्त्वरखंडश्च यावन्मासं च सर्पिषा पुरु
षोत्तमस्य प्रीत्यर्थं सर्वार्थफलसिद्धये ४५ यस्य स्मृत्येति मंत्रेण नमस्कृत्य जनार्दनम् यदूनं तत्तु संपूर्णं विधाय विचरेत्स्वरवम्
४६ इत्यं श्रीपुरुषोत्तमं नवधनश्यामं सराधं सुदासं प्राप्ते पुरुषोत्तमे वनितले लब्ध्वा जनुर्मानवम् भक्त्या यः परिपूजयेत्पति
दिनं कृत्वा गुरुवेषा वभुक्त्वा ह्यत्र स्वरवसं मस्तुलं पश्चात्स गच्छेत्परम् ४७ इति श्रीबृहन्नारदीये ० श्रीनारायणनारदसं
हृदयन्त्रोपाख्याने पुरुषोत्तमपूजनविधिर्नामैकविंशोऽध्यायः २९ राजोवाच पुरुषोत्तमस्य नियमान् व्रतिनो वद विस्त
रात् किं भोज्यं किं भोज्यं वा वज्र्या वज्र्येत पोधन १ श्रीनारायण उवाच स एव भगवान् पृष्टो भूभृतावात्मिको मुनिः पुंसां
निःश्रेयसार्थाय तमाह बहुमानयन् २ वाल्मीकिरुवाच पुरुषोत्तममासेये नियमाः परिकीर्तिताः तान् शृणु धर्मयारा
जं च कथ्यमानान् समासतः ३ हविष्यान् च भुंजीत प्रयतः पुरुषोत्तमे गोधूमाः शालयः सर्वाः सिता सुह्राय वास्तिलाः ४ कलापकंचनीवा
रा वास्तुकंहिलमोचिकाः आर्द्रकं कालशाकं च मूलकं दं च कर्कटं ५ रंभासैंधवसा मुद्गेलवणोदधिसर्पिषी पयोनुद्धृतसारं च पनसा मे
हरीतकी ६ पिप्पली जीरकं चैव नागरं चैव चिचिणी क्रमुकं लवली धात्री फलान्यगुडं मेक्षवम् ७ अतैलपक्कं मुनयो हविष्यं प्रवदंति च
हविष्यं भोजनं नृणामुपवाससमं विदुः ८ सर्वाभिषाणि मांसं च क्षौद्रं सौवीरकं तथा राजमाषादिकं चैव राजिकामादकं तथा ९ द्विदलंति

२७

लतैलंचतथान्नंशल्यदूषितम् भावदुष्टंक्रियादुष्टंशब्ददुष्टंचवर्जयेत् १० परान्नंचपरद्रोहंपरदारागमंतथा तीर्थेविनाप्रयाणंचप
रदेशंपरित्यजेत् ११ देववेदद्विजानांचगुरुगोव्रतिनांतथा स्त्रीराजमहतांनिंदांवर्जयेत्सुरुषोत्तमे १२ प्राण्यंगमामिषंचूर्णंफलेजंबी
रमामिषम् धान्येमसूरिकाप्रोक्ताअन्नंपर्युषितंतथा १३ अजागोमहिषीदुग्धादन्यदुग्धादिचामिषम् द्विजक्रातारसाःसर्वलवणंमू
मिजंतथा १४ ताम्रपात्रस्थितंगव्यंजलंचर्मणिसंस्थितम् आत्मार्यपाचितंचान्नमामिषंतदुधैःस्मृतम् १५ ब्रह्मचर्यमधःशय्यापत्रा
वल्यांचभोजनम् चतुर्यकालाह्मतिंचप्रकुर्यात्सुरुषोत्तमे १६ रजस्वलांत्यजचलेच्छपतिर्नैव्रात्यैकैःसह द्विजद्विदेववाह्येश्वनवदेत्सुरुषोत्तमे १७
एभिर्दुष्टंचकोकैश्च स्मृतकान्नंचयद्भवेत् द्विःपाचितंचदग्धान्नंनैवाद्यात्सुरुषोत्तमे १८ पलांडुंलशूनंमुस्ताच्छत्राकं गृजनंतथा नालिकंमूल
कंशिगुंवर्जयेत्सुरुषोत्तमे १९ एतानिवर्जयेन्नित्यंव्रतीसर्वव्रतेष्वपि कृच्छ्राद्यंचापिकुर्वतिस्वशक्त्याविष्णुतुष्टये २० कृष्णान्दंष्ट्रहतीचैवतरुणी
मूलकंतथा श्रीफलंचदलिंगंचफलंधात्रीफलंतथा २१ नारिकेलमलाबुंचपलेलंबदरीफलम् चर्मवृंताजिकंवल्लीशाकंतुजलजंतथा २२
शाकान्येतानिवर्ज्यानि क्रमात्प्रतिपदादिषु धात्रीफलंरवौतद्दूर्जयेत्सर्वदागृही २३ यद्यद्योवर्जयेत्किंचित्सुरुषोत्तमप्रीतये तत्सुनब्रह्म
णेदत्वाभक्षयेत्सर्वदैवहि २४ कुर्यादेतांश्चनियमान्ब्रतीकार्तिकमाद्ययोः नियमेनविनाराजचफलंनैवाभूयाद्ब्रती २५ उपोषणेनकर्त्त-
व्यःशक्तिश्चेत्सुरुषोत्तमः अथवाद्यतपानंचषयःपानमयाचितम् २६ फलाहारादिवाकार्ययथाशक्त्याव्रताथिना व्रतभंगोयथानस्यात्त-
थाकार्यविचक्षणैः २७ पुण्येन्निमान्तरुत्थाय कृत्वापूर्वाह्निकाःक्रियाः गृह्णीयान्नियमंभक्त्याश्रीकृष्णंचहृदिस्मरन् २८ उपवासस्यनक्त-
स्यचैकमुक्तस्यभूपते एकंचनिश्चयंकृत्वाव्रतमेतत्समाचरेत् २९ श्रीमद्भागवतंभक्त्याश्रोतव्यंपुरुषोत्तमे तत्पुण्यंवचसावक्तुंविधातापि

नशक्रुयात् ३० शांतिशामार्चनं कार्यमासे श्रीपुरुषोत्तमे तुलसीदललक्षणे तस्य पुण्यमनंतकम् ३१ यथोक्तव्रतिनं दृष्ट्वा मासे श्रीपुरुषोत्तमे
यमदूताः पलायंते सिंहं हृत्वा यथा गजाः ३२ एतन्मासव्रतं राजन्मृष्टं क्रतुशानादपि क्रतुं कृत्वा पुण्यात्स्वर्गं गोलोकं पौरुषोत्तमे ३३ पृथिव्यां या
नितार्थानि क्षेत्राणि सर्वदेवताः तद्देहेतानि तिष्ठंतियः कुर्यात्पुरुषोत्तमम् ३४ दुःस्वप्नं चैव दारिद्र्यं दुष्कृतं त्रिविधं च यत् न त्सर्वं विलयं याति कृ
तेश्रीपुरुषोत्तमे ३५ पुरुषोत्तमसेवायां निश्चलं हरिसेवकम् विद्याद्रक्ष्यंति राक्राद्याः पुरुषोत्तमप्रातये ३६ पुरुषोत्तमस्य व्रतिनो यत्र यत्र
वसंति च भूतप्रेतपिशाचाद्या जतिष्ठंतितदग्रतः ३७ एवं यो विधिना राजन् कुर्याच्छ्रीपुरुषोत्तमम् सहस्रवदनो नालं तत्फलं वक्तुमंजसा
३८ श्रीनारायण उवाच पुरुषोत्तमं प्रियममुपरमादरेण कुर्याद न न्यमनसा पुरुषोत्तमो यः पुरुषोत्तमप्रियतमः पुरुषः स भूत्वा पुरुषो
त्तमेन रमते रसिकेश्वरेण ३९ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे हृदयन्वोपारव्याने पुरुषोत्त-
मव्रतनियमकथनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ राजोवाच किं फलं दीपदानस्य मासे श्रीपुरुषोत्तमे तन्मे वद सुनिश्चयेषु कृपया दीनवत्सल १
श्रीनारायण उवाच इत्थं विज्ञापितः प्राह वाल्मीकिर्मुनिसत्तमः प्रवृद्धहर्षो राजानं विनीतं प्रहसन्निव २ वाल्मीकिरुवाच शृणु धरा
जशार्दूलकथां पापप्रणाशिनीम् यां श्रुत्वा याति विलयं पापं पंचविधं महत् ३ सोभाग्यनगरे राजा चित्रबाहुरिति श्रुतः सत्यसंधो महाप्रा
ज्ञश्चासीच्छूरतरः परः ४ सहिष्णुः सर्वधर्मज्ञः शीलरूपदयान्वितः ब्राह्मणयोग्यगवद्भक्तः कथाश्रवणतत्परः ५ स्वदारनिरतः शश्वत्
पशुपुत्रसमन्वितः चतुरंगबलीपेतः समृद्धाधनदोषमः ६ तस्य भार्या चंद्रकलाचतुःषष्टिकलान्विता पतिव्रता महाभागा भगवद्भ-
क्तिसंयुता ७ तया सह महीपालो बुभुजे मेदिनीं युवा विना श्रीकृष्णदेवं स नैव जानाति देवतम् ८ एकस्मिन् दिवसे राजा चित्रबाहुर्महीप

निः हस्तासमागतंदूरादगस्त्यमुनिपुंगवम् ९ प्रणम्यदंडवद्भूमौविधिनातमपूजयत् कल्पयित्वासनंभक्त्यातस्थौमुनिवराग्रतः १० विनयाव
 नतोभूत्वाजगादमुनिसत्तमम् राजोवाच अद्यमेसफलंजन्मह्यद्यमेसफलंदिनम् ११ अद्यमेसफलंराज्यमद्यमेसफलंगृहम् यस्त्वंसमा
 गतोमेघगृहेश्रीकृष्णसेवकः १२ मुक्तोहंपापसंघाताद्यत्त्वयाहंनिराक्षितः तुभ्यंसमर्पितंराज्यंगजाश्वरथसंयुतम् १३ वैष्णवोसिमुनिश्चेष्ट
 नास्त्यदेयंमयातव मेरुतुल्यंभवेत्स्वल्पं वैष्णवायसमर्पितम् १४ कपर्दिकाप्रमाणंतुव्यंजनंवान्मुत्तमम् नयच्छतिदिनेयस्तुवैष्णवाय
 द्विजन्मने १५ तद्विनंविफलंतस्यकथितंवेदपारंगैः विष्णुभक्ताश्चयेकेचित्सर्वेपूज्याद्विजातयः १६ तेषांसंभावनाकार्यावाङ्मनःकायकर्म
 भिः कथितंममगर्गेणगौतमेनसकमंतुना १७ तावत्प्रभाचताराणांयावन्नोदयतेरविः तावदन्येद्विजन्मानोयावन्नायातिवैष्णवः १८
 अगस्त्यउवाच चित्रबाहोमहाभागधन्यस्त्वंसांप्रतंनृप इमाधन्याःप्रजाःसर्वायस्त्वंरक्षसिंवैष्णवः १९ तस्मिन्राष्ट्रेनवस्तव्यंयस्यराजान
 वैष्णवः वरोवासोवनेशून्येनतुराष्ट्रेहोवैष्णवे २० चक्षुर्हानोयथादेहः पतिहीनायथाप्रिया निरक्षरोयथाविप्रस्तथाराष्ट्रमवैष्णवम् २१ दं
 तहीनोयथाहस्तीपक्षहीनोयथारवगः द्वादशीदशमीविद्वातथाराष्ट्रमवैष्णवम् २२ दर्भहीनायथासंध्यातिलहीनंचतर्पणम् दृत्यर्थंदेवसे
 वाचतथाराष्ट्रमवैष्णवम् २३ सकेशाविधवायद्वद्वतंस्मानविवर्जितम् शूद्रश्चब्राह्मणीगामीतथाराष्ट्रमवैष्णवम् २४ सराजाप्रोच्यतेसद्भिर्य
 श्रीकृष्णपदाश्रयः तद्राष्ट्रंवर्द्धतेनित्यंस्मरन्भीभवतितत्प्रजा २५ दृष्टिर्मेसफलाराजन्यन्मयात्वंनिराक्षितः अद्यमेसफलावाणीह्यच्युतेयत्त्वया
 सह २६ इदंराज्यंत्वयाराजन्प्रकर्तव्यंममाज्ञया प्रतिष्ठितोमयाराज्येगमिष्याम्यस्तुस्वस्तिते २७ श्रीनारायणउवाच इत्युक्त्वागंतुकामंतम
 गस्त्यमुनिपुंगवम् ननामपरयाभक्त्यामहिषीसापतिव्रता २८ अगस्त्यउवाच अंबेधव्यंसदानेस्तुभक्त्याभजपतिंशुभे हृदातेस्तुसदाभ

क्तिः श्रीगोपीजनवल्लभे २९ इत्यमाशीर्दानंतं भूयः प्राह महोपतिः कदाञ्जलिपुटो मूला विनयानतकंधरः ३० चित्रबाहु रुवाच विपुलामेकं
लक्ष्मीः कथं राज्यमकंदकम् पतिव्रता कथं पत्नी किंकृतं सकृतं मया ३१ एतन्मे ब्रूहि विमोदतवाहं शरणंगतः करस्थामलवत्सर्वजानासितं मु
नीश्वर ३२ श्रीनारायण उवाच इत्यमावेदितो राजा त्वगस्त्यो मुनिपुंगवः समाहितमना मूलाजगादनृपसत्तमम् ३३ अगस्त्य उवाच
मया विलोकितं सर्वं प्राक्तनं चरितं तव तत्सर्वं कथयाम्यद्य मेतिहासं पुरातनम् ३४ चमत्कारपुरे रम्ये मणिग्रीवाभिधानभृत् त्वमभूः शूद्रजा
तो योजीवहिंसापरायणः ३५ नास्ति को दुष्टचारित्रः परदारप्रधर्षकः कृतघ्नो दुर्विनीतश्च शिष्टाचारविवर्जितः ३६ याचये भवतो भार्या पूर्व
जन्मनि संदरी कर्मणामनसा वाचा पतिसेवापरायणा ३७ पतिव्रता महाभागा धर्मानिष्ठामनस्विनी भावं न कुरुते दुष्टं तवोपरि कदाचन ३८
ज्ञातिभिस्त्वं परित्यक्तो बंधुभिः पापकर्मकृत् राजा क्रुद्धेन ते सर्वं गृहीतं धनमुत्तमम् ३९ ततोऽवशिष्टं यत्किंचित् गृहीतं ज्ञातिभिस्तदा गते
द्रव्ये धनाकांक्षातवासी द्विपुला तदा ४० क्षीयमाणे धने साध्वी न त्वामत्यज दुन्मनाः एवतिरस्कृतः सर्वैर्गतिवान् निर्जनं वनम् ४१ हत्वा जीवा
ननेकांश्च त्वंच कथं त्मपोषणम् एवं वर्तय तस्तस्य पत्न्या सह महोपति ४२ एकदा यत्नुरुद्यम्य मणिग्रीवो वनंगतः बहुव्यालमृगाकीर्णं मृगमांस
जिघृक्षया ४३ तस्मिन्निर्मलुषे रणये मध्ये मार्गं महामुनिः उग्रदेव इति रव्यातो दिङ्मूढो विह्वलो भवत् ४४ तृषासं पीडितो त्यर्थं मध्यं दिनं गते
रवौ तत्रैव पतितो राजन्मुपसृष्टं भवत्तदा ४५ तं दृष्ट्वा ते दया जाता दिग्भ्रष्टं दुःखितं हिजम् उत्थाप्य तं हिजन्मानं गृहीत्वा स्वाश्रमंगतः ४६ दं
पतिभ्यां कृतासेवादुःखितस्य हिजन्मनः उग्रदेवो महायोगी मुहूर्तानंतरं तदा ४७ अवाप्य चेतनां तत्र विस्मयं समजीगमत् तत्रस्थो हंकुत
श्चात्र केनानीतो वनांतरम् ४८ श्रीनारायण उवाच मणिग्रीवो वद हि प्ररमणीयमिदं सरः अत्रास्ते शीतलं वारिपद्मिनीपुष्पवासितं ४९

तत्र स्नात्वा जलेशीते कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः कुरु ब्रह्म फलाहारं पिववारि सुशीतलम् ५० सरवेन कुरु विश्रामं मया संरक्षितोऽधुना
उत्तिष्ठ त्वं मुनिश्चेष्ट प्रसादं कर्तुमर्हसि ५१ अगस्त्य उवाच लब्धसंज्ञस्तदा विप्र उग्रदेवो गतश्रमः मणिग्रीव वचः श्रुत्वा समुत्तस्थो
तृषातुरः ५२ मणिग्रीवं भ्रजालबीजगामसरसीतटम् उपविष्टश्चित्रबाहो तत्तदेव दशोभिते ५३ विश्रम्य तत्क्षणं विप्रो वटछाया
मधिष्ठितः स्नात्वा नित्यविधिं कृत्वा वासुदेवमपूजयत् ५४ देवान् पितॄन्श्च संतर्प्य पौनरीं सुशीतलम् उग्रदेवस्ततः शीघ्रं वटमूलमुपा
श्रितः ५५ मणिग्रीवः सपत्नीको न नाम मुनिसत्तमम् विनयेनावदद्वाच मातिथ्यं कर्तुमुन्मनाः ५६ मणिग्रीव उवाच अस्मत्संतार
णायाद्यमदाश्रममुपागतः ब्रह्मस्त्वद्दर्शनादेव पापं मे विलयंगतम् ५७ इत्युक्त्वा तं प्रियामाह मणिग्रीवो मुदान्वितः अयि सुन्दरि य
क्वानि स्वादूनियानियानि च ५८ तानि चूतफलानि त्वं शीघ्रमा नय माचिरम् अन्यत्कदादियत्किञ्चित्तदानय शङ्कमानने ५९ निजनाथ
वचः श्रुत्वा फलान्यादाय सुन्दरी कंदादिकंच विप्राग्रे स्थापयामास हर्षतः ६० मणिग्रीवः पुनर्वाक्यमुवाच मुनिसत्तमम् फलान्यंगीकुरु
ब्रह्मन्कृतार्थी कुरुदंपती ६१ उग्रदेव उवाच त्वामहं नैव जानामि कस्त्वं भो कथयस्व मे अज्ञातस्य न भोक्तव्यं ब्राह्मणेन विजानता ६२
मणिग्रीव उवाच शूद्रो हं द्विजशार्दूल मणिग्रीवाभिधानतः स्वजनैर्जातिवर्गेऽप्यपरित्यक्तः स्व बांधवैः ६३ इत्थं शूद्रवचः श्रुत्वा फला
हारमचीकरत् उग्रदेवः प्रसन्नात्मा ततो नीरमपीपिवत् ६४ ततो विप्रं सरवासीनं मणिग्रीवो वदद्वाचः लालयंस्तत्पदांभोजयुगं स्वांगगतं मुहुः
मणिग्रीव उवाच कृगंतव्यं मुनिश्चेष्ट कुतस्त्वं चेह कानने निर्जने निर्जले दुष्टे हिंस्त्रजंतु समाकुले ६५ उग्रदेव उवाच ब्राह्मणो हं महा
भाग प्रयागं गंतुमुत्सहे अधुना ज्ञातमार्गेण संप्राप्तो दारुणे वने ६७ तत्र श्रान्तस्त्रिषाक्रान्तोऽसु मूर्धुरभवत्क्षणात् जीवितं मे त्वया दत्तं ब्रूहि किं

पु. मा.
३०

तेददाम्यहम् ६८ अरण्यं केन दुःखेन दंपतीभ्यां समाश्रितम् तदुःखमपनेष्यामिमणिग्रीववदस्त्वमे ६९ अगस्त्य उवाच इत्युग्रदेव
वचनं ललितं निशम्य पत्न्याः समक्षमनुनीय मुनीश्वरं तम् दारिद्र्यसागरतितीर्षुरसौ स्वकीयं वृत्तान्तमाह निजकर्मविपाकमुग्रम् ७०
इति श्री बृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधनोपाख्याने त्रयोविंशोऽध्यायः २३ मणिग्रीव उवाच चमत्कार
पुदेरम्ये विहृज्जनसमाकुले ममवासो भवत्तत्र धर्मपत्न्या सह द्विज १ धनाढ्यस्य पवित्रस्य परोपकृतिशालिनः कदाचिद्देवयोगेन दुर्बुद्धिः
समपद्यत २ निजधर्मपरित्यागः कृतो मे दुष्टबुद्धिना परस्त्रीसेवनं नित्यमपेयं पीयते स्मह ३ चौर्यहिंसा परश्चाहं परित्यक्तः स्वबंधुभिः
बृहद्दलेन भूषेन मद्बहुलुठितं तदा ४ अवशिष्टं च यत्किंचित् गृहीतं बंधुभिर्धनम् एवमितरस्कृतः सर्वैर्वनवासमचीकरम् ५ कृत्वा जी
ववधं नित्यं जीवेयं भार्यया सह एतस्मिन् विपिने धीरे वसतो मे दुरात्मनः ६ कुरुष्वानुग्रहं ब्रह्मन् पापसुक्तस्य सांप्रतम् प्राचीनपुण्यपुंजे
न संप्राप्तो गहने भवान् ७ तवाहं शरणं यातः सपत्नीको महामुने उपदेशप्रसादेन कृतार्थकिर्तुर्महसि ८ येन मे तीव्रदारिद्र्यं विलयं या
तितत्क्षणात् अतुलं वै भवं लब्ध्वा विचराभियथा स्मरवम् ९ उग्रदेव उवाच कृतार्थोऽसि महाभाग यदा तिथ्यं कृतं मम अतस्ते भाविक
त्वाणं सपत्नीकस्य सांप्रतम् १० विना व्रते विना तीर्थे विना दाने रयलतः दारिद्र्यं ते लयं याति तथा निर्धारितं मया ११ अतः परं तृतीयो
स्ति मासः श्रीपुरुषोत्तमः भवद्भ्यां तत्र विधिना दंपतीभ्यां प्रयत्नतः १२ कर्त्तव्यं दीपदानं च पुरुषोत्तमप्रीतये तेन ते तीव्रदारिद्र्यं स
मूलनाशमेष्यति १३ तिलतेलेन कर्त्तव्यः सर्पिषा वै भवे सति तयोर्मध्येन किंचित्तेकानने वसतोऽधुना १४ इंगुदीजेन तेलेन दीप
कार्यस्त्वयानघ यावन्मासं स नियमं मणिग्रीवस्त्रिया सह १५ अस्मिन्सरोवरे स्नात्वा सह पत्न्या निरंतरम् एवमेव हि कर्त्तव्यं मासमा

३०

ब्रह्मयावने १६ अयमेवोपदेशस्तु सपत्नीकायमेकतः तदातिथ्यप्रसन्नेनमयानिगमनिश्चितम् १७ अन्यथादीपदानंहिरमावृद्धि
 करं नृणाम् विधिनाक्रियमाणं चेत्किंपुनः पुरुषोत्तमे १८ वेदोक्ता निचकर्माणि दानानि विविधानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कलानां हर्ति-
 षोडशीम् १९ तीर्थानि सकलान्येव शास्त्राणिसकलानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कलानां हर्तिषोडशीम् २० योगी ज्ञानं तथा सारं च तत्रा-
 णिसकलान्यपि पुरुषोत्तमदीपस्य कलानां हर्तिषोडशीम् २१ कृच्छ्रचंद्रायणादीनि व्रतानि निखिलानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कला-
 नां हर्तिषोडशीम् २२ वेदाभ्यासो गयाश्चादंगो मती तदसेवनम् पुरुषोत्तमदीपस्य २३ उपरागसहस्राणिव्यतीपातशतानि च पुरु-
 षोत्तम २४ कुर्वादिक्षेत्रवर्याणि दंडकादिवनानि च पुरुषोत्तम २५ एतद्ब्रह्म तमं वत्स नारव्येयं यस्य कस्यचित् धनधान्यपशुव्रातपु-
 त्रपौत्रयशस्करम् २६ बंध्याबंध्यत्वशमनमेवैधव्यकरं स्त्रियाः राज्यदं राज्यवृष्टस्य चिंतितार्थकरं नृणाम् २७ कन्या विंदेत भर्तृरंगुणिनं चि-
 रजीविनम् कांतार्थलिभते कांतां स शीलां च पतिव्रताम् २८ विद्यार्थलिभते विद्यां स सिद्धिं सिद्धिं कामुकः कौशकामो लभेत्कोशं मोक्षार्थमो-
 क्षमाप्नुयात् २९ विनाविधिं विनाशास्त्रं यः कुर्यात् पुरुषोत्तमे दीपं तु यत्र कुत्रापि कामितं सर्वमाप्नुयात् ३० किंपुनर्विधिनावत्सदीपं कुर्यात्प्रयत्न-
 तः तस्माद्दीपः प्रकर्तव्यो मासे श्रीपुरुषोत्तमे ३१ एतदुक्तं मया ते घृताव्रदारिद्र्यनाशनम् स्वस्ति ते स्तुगमिष्यामि संतुष्टः सेवया तव ३२ अ-
 गस्त्य उवाच इत्युक्त्वा विप्रवर्योऽसौ प्रयागं संजगाम ह द्विमुजं सुरलीहस्तं मनसा श्रीहरिं स्मरन् ३३ अनुगतो ग्रदेवं त्वं कियन्मासं निजाश्र-
 मात् पुनरावव्रतुर्नत्वादंपती हृष्टमानसो ३४ आमाद्यस्वाश्रमं भक्त्या पुरुषोत्तममानसो निन्यतुर्मसियुगलं द्विजभक्तिपरायणो ३५ गते-
 मासद्वये श्रीमानागतः पुरुषोत्तमः तौ तस्मिंश्चक्रतुर्द्विपंगुभक्तिपरायणौ ३६ इंगुदीजेन तैलेन वै भवार्थमतं द्वितौ एव तयोः कृतवतोर्ज-

गामपुरुषोत्तमः ३७ उग्रदेवप्रसादेन विनिर्धूतमनोमलौ कालस्यवशमापन्नो पुरंदरपुरींगतौ ३८ तत्रत्यं भोगमासाद्य पृथिव्यां भारता-
जिरे उग्रदेवप्रसादेन वरं जनुरवापतुः ३९ वीरबाहुस्तस्त्वं च चित्रबाहुरिति श्रुतः पूर्वास्मिन्योमणिशीवो मृगहिंसापरायणः ४० इयं च
द्रकलानां महीमहिषी याधुना तव संदरीति समारब्धा ता पुनर्जनुषितेऽगना ४१ पातिव्रत्येन धर्मेण तवाद्यां गार्हहारिणी पतिव्रता हिं-
यानारी पतिपुण्यार्द्धभागिनी ४२ कृतेन दीपदानेन मासे श्रीपुरुषोत्तमे इंगुदाजेन तैलेन तव राज्यमकंटकम् ४३ किंपुनः सर्पिषा दीपं
तिलतैलेन वा पुनः यः करोति त्वारवंडं वै मासे श्रीपुरुषोत्तमे ४४ पुरुषोत्तमदीपस्य फलमेतन्न संशयः किंपुनश्चोपवासाद्यैश्चरतः पुरु-
षोत्तमम् ४५ वाल्मीकिरुवाच चित्रबाहुचरितं पुरातनं सन्निरूप्य कलशौ द्वौ मुनिः सत्कृतिं समधिगम्य तत्कृतामक्षया शिष-
मुदीर्य निर्ययौ ४६ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधन्वोपाख्याने दीपमाहात्म्यक-
थनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ दृढधन्वोवाच अथ सम्यग्ब्रह्मन्मुद्यापनविधिं मुने पुरुषोत्तममासीय व्रतिनां कृपया नृ-
णाम् १ वाल्मीकिरुवाच समासतः प्रवक्ष्यामि मासे श्रीपुरुषोत्तमे उद्यापनविधिं सम्यक्व्रतसंपूर्णहेतवे २ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां
नवम्यां पुरुषोत्तमे अष्टम्यां वाथ कर्त्तव्यमुद्यापनमुदीरितम् ३ यथा लब्धोपहारेण मासे श्रीपुरुषोत्तमे पुण्ये स्मिन्प्रातरुत्थाय कृ-
त्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः ४ समाहितमना भूत्वा त्रिंशद्दिनानि मंत्रयेत् सपत्नीकान् सदाचारान्विष्णुभक्तिपरायणान् ५ यथाशक्त्य-
थवाससपंचवित्तानुसारतः ततो मध्याह्नसमये द्रोणमानेन भूपते ६ तदूर्ध्वेन तदूर्ध्वेन निजशक्त्यनुसारतः पंचधान्येन कुर्वीत स-
र्वतो भद्रमुत्तमम् ७ चत्वारः कलशाः स्थाप्याहोमावाराजताः शङ्खाः ताम्रावामृन्मयाः शङ्खा अव्रणामंडलोपरि ८ चतुर्दिक्षु चतु-

व्यूहपीतये श्रीफलान्विताः सहस्रवेष्टितानागवल्लीदलसमन्विताः ९ वासुदेवं हलधरं प्रद्युम्नं देवमुत्तमम् अनिरुद्धं चतुर्ध्वं रथापयेत्क
 लशेषु च १० पुरुषोत्तमव्रतारं भेस्थापितं पुरुषोत्तमम् सराधं देवदेवेशं कलशेन समन्वितम् ११ तत आनीय तन्मध्ये मंडलोपरिविन्यसे
 त् आचार्यं वैष्णवं कृत्वा वेदवेदांगपारगम् १२ विप्रश्चत्वार एवात्र वरणीया जपार्थिना द्वे द्वे वस्त्रे च दातव्ये हस्तु मुद्रादिसंयुते १३ आचार्यं
 समलंकृत्य वस्त्रभूषादिभिर्मुदा ततो देहविशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् १४ ततः पूर्वोक्तविधिना पूजाकार्या सहस्त्रिया चतुर्व्यूहजपः
 कार्यो वृत्तैर्विप्रैश्चतुर्विधः १५ चतुर्दिक्षु प्रकर्त्तव्या दीपाश्चत्वार उद्धृताः अर्घदानं ततः कार्यं नारिकेलैः क्रमात् १६ पंचरत्नसमायु
 क्तैर्जानुभ्यां सक्तभूतलः स्वपाणिपुटमध्यस्थैर्यथा लब्धैः फलैः शुभैः १७ श्रद्धाभक्तिसमायुक्तः स पत्नीकोमुदान्वितः अर्घ्यं दद्यात्प्रह
 रं नमनसा श्रीहरिस्मरन् १८ अर्घ्यमंत्रः देवदेवनमस्तुभ्यं पुराणपुरुषोत्तम गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे १९ वंदे नवधनश्या
 मं द्विभुजं मुरलीधरम् पीतांबरधरं देवं सराधं पुरुषोत्तमम् २० एवं भक्त्या हरिं नत्वा सराधं पुरुषोत्तमम् चतुर्थ्यैर्नाममंत्रैस्तिलहोमं
 चकारयेत् २१ ततस्तदंतैर्नामैः कार्यं तर्पणमार्जने नीराजयेत्ततो देवं सराधं पुरुषोत्तमम् २२ अथ नीराजनमंत्रः नीराजया भिदेवे
 शमिंदी वरदलछविम् राधिकारमणं प्रेम्णा कोटिकंदर्पसंदरम् २३ अथ ध्यानम् अंतर्ज्योतिरनंतरत्नरचिते सिंहासने संस्थितं वंशी
 नादविमोहितव्रजवधूदं वने संदरम् आयेद्राधिकया सकौस्तुभमणिप्रद्योतितोरस्थलं राजद्रुमकिरीटकुंडलधरं मत्प्रपीतां
 वरम् २४ ततः पुष्पांजलिद्वाराधिका सहितं हरौ नमस्कारं प्रकुर्वीत साष्टांगगृहिणीयुतः २५ नोमिनवधनश्यामं पीतवाससमच्युतम् श्रीव
 त्समासितोरस्करागिकासहितं हरिम् २६ पूर्णपात्रं ततो दद्याद्वा ह्यणे सहिरण्यकम् आचार्याय ततो दद्याद्दक्षिणां विपुलां मुदा २७ आचार्यं तो

वयेद्रुक्त्वावस्त्रैरामरणैरपि सपत्नीकंततोदद्यादतिगम्योदक्षिणांपराम् २८ धेनुरेकाप्रदातव्यासुशीलाचपयस्विनी सचैलाचसवत्साचयं
 राभरणभूषिता २९ ताम्रपृष्ठीहेमशृंगीसरोप्यस्वुरभूषिता घृतपात्रंततोदद्यात्तिलपात्रंतथैवच ३० उमामहेश्वरंदद्याद्दंपत्योः परिधाय
 कम् पदमष्टविधंदद्यादुपानक्षगुलंतथा ३१ श्रीमद्भागवतंदद्याद्द्वैष्णावायद्विजन्मने शक्तिश्चेन्नविलंबे तच्चलमायुर्विचारयन् ३२ श्रीमद्भाग
 वतंसाक्षाद्भगवद्रूपमद्भुतम् योदद्याद्द्वैष्णावायैवपंडितायद्विजन्मने ३३ सकोटिकुलमुहृत्यत्यप्सरोगणसेवितः विमानमधिरुह्यैतिलोको
 योगिदुर्लभम् ३४ कन्यादानसहस्राणिवाजपेयशतानिच सधान्यक्षेत्रदानानितुलादानानियानिच ३५ महादानानियान्यथैवद्वैष्णादानानिया
 निच श्रीभागवतदानस्य कलां नार्हतिषोडशीम् ३६ तस्माद्यत्नेन तद्देयं वैष्णावायद्विजन्मने संभूष्य वस्त्रभूषाभिर्हेमसिंहासनस्थितं ३७
 कांस्यानि संपुटान्येव त्रिंशद्देयानि सर्वथा त्रिंशत्त्रिंशदपूर्पैश्च मध्ये संपूरितानिच ३८ प्रत्यपूपंतुयावन्ति छिद्राणि पृथिवीपते तावद्वर्षसहस्रा
 णिवैकुण्ठे वसते नरः ३९ ततः प्रयाति गोलोकं निर्गुणं योगिदुर्लभम् यद्भुवननिवर्त्तते ज्योतिर्धाम सनातनम् ४० सार्द्धं प्रस्थद्वयं कांस्य
 संपुटं परिकीर्तितम् निर्धनेन यथाशक्त्या कार्याणि व्रतपूर्तये ४१ अथवापूपसामग्रीमपक्षांसफलांपराम् तत्राधाय प्रदेयानि पुरु
 षोत्तमप्रीतये ४२ निमंत्रितानां विप्राणां सस्त्रीकाणां नराधिप संकल्पं च प्रकुर्वीत पुरुषोत्तमसन्निधौ ४३ अथ प्रार्थना श्रीकृष्णजगदा
 धारजगदानंददायक ऐहिकामुषिकान्कामान् निरिवलान्पूरयाश्रमे ४४ इति संप्रार्थ्य गोविंदं भोजयेद्ब्राह्मणान्मुदा सपत्नीकान्
 सदाचारान् सस्मरन्पुरुषोत्तमम् ४५ संपूज्य विधिवद्भक्त्या भोजयेत् घृतपायसेः विप्ररूपं हरिं स्मृत्वा स्त्रीरूपां राधिकां स्मरन् ४६ भो
 जनस्य तु संकल्पमाचरेद्दधिनाव्रती द्राक्षाभिः कदलीभिश्च चूतैश्च विविधैरपि ४७ घृतपाचितपक्वान्निः शुभैश्च माषकैर्वटैः शर्क

राघतपूरैश्चफाणितैःखंडमंडकैः४८ उर्वालुकर्कटीशाकैराद्रकैश्चसुनिंबुकैः अन्यैश्चविविधैःशाकैरामैःपक्वैःपृथक्पृथक्४९चतुर्धा
 भोजनेनैवषड्भोजैःसहसंगतैःवासितान्गोरसांस्तत्रपरिवेष्यमृदुबुवन५० इदंस्वादुमुदाभोज्यमवदर्थेप्रकल्पितम् यान्च्यतांरोच-
 तेब्रह्मन्यन्नयापाचितप्रभो५१ धन्योऽस्यनुगृहीतोस्मिजातमेजन्मसार्थकम् भोजयित्वा मुदा विप्रान् देयास्तांबूलदक्षिणाः५२र
 लालवंगकपूरजावित्रीजातिजानिच कस्तूरीसुरमासीचचूर्णचखदिरंशुभम्५३ एतैश्चमालितैर्देयंतांबूलभगवत्प्रियम् तस्मादेवंवि-
 धायैवदेयंतांबूलमादरात्५४ तांबूलंयोद्दिजाग्यायएवंकृत्वाप्रयच्छति सुभगश्चभवेदत्रपरत्रामृतभुग्भवेत्५५परितोष्यरापत्नीका-
 न्हस्तेदद्याच्चमोदकान् पत्नीभ्योवैणवीर्दद्यादलंकृत्यविधानतः५६ आसीमांतमनुव्रज्यब्राह्मणांस्तान्विसर्जयेत् मंत्रहीनेतिमंत्रेणक्ष-
 माप्यपुरुषोत्तमम्५७ यस्यस्मृत्येतिमंत्रेणनमस्कृत्यजनार्दनम् यदूनंतत्तुसंपूर्णविधायविचरेत्सुखम्५८ अन्नंविभज्यभूतेभ्योयथाभा-
 गमकुत्सयन् भुंजीतस्वजनैःसार्द्धमिथ्यावादविवर्जितः५९ दर्शस्यदिवसेप्राप्तिकुर्याज्जागरणंनिशिराधिकासाहितंहैमं पूजयेत्पुरुषोत्तमम्६०
 पूजांतेचनमस्कृत्यसपत्नीकोमुदान्वितः व्रतीविसर्जयेद्देवंसराधंपुरुषोत्तमं६१ आचार्यायततोदद्यादुपहारंसमूर्तिकम् अन्नदानंयथायोग्यं
 दद्यादिच्छानुसारतः६२ येनकेनाप्युपायेनव्रतमेतत्समाचरेत् कुर्याच्चपरयाभक्त्यादानंवित्तानुसारतः६३ नारीवाथनरोवापिव्रतमेतत्समाचरेत् दुः-
 खदारिद्र्यदौभग्यंनानुयाज्जन्मजन्मनि६४ येकुर्वन्तिजनलोकेनानापूर्णमनोरथाः विमानान्यधिरुद्धौवयांतिवैकुण्ठमुत्तमम्६५ श्रीनारायण-
 इत्थंयोविधिमवलंब्यचर्करीतिश्रीकृष्णप्रियतममासमादरेण गोलोकं व्रजति विधूय पापराशिं चात्रत्यं सुखमनुभूय पूर्वपुंभिः६६ इति श्रीबृ-
 हन्नारदीयेषु नारायणनारद दृढधनोपा व्रतोद्यापनविधिकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः२५ अथोद्यापनानंतरं व्रतनियममोक्षणमुच्यते ॥

वाल्मीकिरुवाच अशेषपापनाशार्थं प्रीतये गरुडध्वजे गृहीतनियमत्यागश्चोच्यते विधिपूर्वकः १ नक्तभोजीनरोराजन्त्राह्मणान्भोज
येदय अयाचिते व्रते चैव स्वर्णदानं समाचरेत् २ अमावास्याशनोयस्तु प्रदद्याद्दक्षिणाम् धात्रीस्नानं नरोयस्तु दधिवाक्षीरमेव च
३ फलानां नियमे राजन्फलदानं समाचरेत् तैलस्थाने घृतं देयं घृतस्थाने पयस्तथा ४ धान्यानां नियमे राजन्गोधूमान्शालितंडुलान् भू
मौचशयने राजन्सतूतौ सपरिच्छदाम् सखदां चात्मनो न्यस्य त्वं तर्पामी प्रियोजनः पत्रभोजीनरोयस्तु भोजनं घृतशर्कराम् ६ भोजनं घृतं
तिलांश्चैव सहिरण्यान्प्रदापयेत् दंपत्यो भोजनं चैव सस्नेहं च सशोभनम् ७ नरवकेशधरोराजन्नादर्शदापयेद्दुधः उपानहो प्रदातव्ये उपा
नहविचर्जनात् ८ लवणस्य परित्यागे दातव्या विविधारसाः दीपदाने नरो दद्यात्पात्रयुक्तं च दीपकम् ९ अधिमासे नरो भक्त्या सर्वैकुंठे वसे
त्सदा दीपं च सघृतं ताम्रकांचनीवर्तिसंयुतम् १० पलमात्रं प्रदेयं स्याद्भूतसंपूर्णहेतवे एकांतरोपवासे न कुंभान्ष्टौ प्रदापयेत् ११ सव
स्त्रान्कांचनोषेतान् मृन्मयानथकांचनान् मासांते मोदकांस्त्रिंशच्छत्रोपानहसंयुतान् १२ अनङ्गुलिं प्रदातव्यो धौरेयस्तु धुरक्षमः स
र्वेषामप्यत्राभौ च यथोक्तकरणविना १३ द्विजवाक्यं स्मृतं राजन्संपूर्णव्रतसिद्धिदम् एकान्ते नरोयस्तु मलमासं निषेवते १४ चतुर्मु
जो नरो भूलासयाति परमांगतिम् एकान्तात्नापरं किंचित्पवित्रमिह विद्यते १५ एकान्ता न्मुनयः सिद्धाः परं निर्वाणमागताः अधिमासे न
रो नक्तं यो भुंक्ते स नराधिपः १६ सर्वान् कामानवाप्नोति नरो नैवात्र संशयः पूर्वाह्णे भुंजते देवामध्याह्ने मुनयस्तथा १७ अपराह्णे पितृ
गणाः स्वात्मार्यस्तु चतुर्थकः सर्ववैलामति क्रम्यस्तु भुंक्ते नराधिप १८ ब्रह्महत्यादिपापानि नाशं यांति जनाधिप नक्तभोजी महीपाल सर्वपु
ण्याधिको भवेत् १९ दिने दिने श्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तस्मिन्निवर्जयेन्माषमधिमासे हरिप्रिये २० सर्वस्मान्मुच्यते पापादिष्णुलोकं स

गच्छति तिलयंत्राणि पापात्मा कुरुते ब्राह्मणोऽपि सन् २१ तिलानां संख्यया राजन् सर्वेतिष्ठति रौरेवे चांडालयोनिमाप्नोति कुष्ठरोगेण पीडयते २२
 शक्रे कृष्णे नरो भक्त्या द्वादशीं समुपोषयेत् आरुह्य गरुडं याति नरो मूर्त्वा चतुर्भुजः २३ स देवैः पूज्यमानोऽपि त्यक्त्वा रोगं सेवितः दशमीं द्वा
 दशीं चैव एकमुत्तंचकारयेत् २४ पीतये देवदेवस्य नरः स्वर्गमवाप्नुयात् सर्वदा परयाराजन् दर्भकूर्चं विवर्जयेत् २५ दर्भेण मार्जयेद्यस्तु
 पुरीषं मूत्रमेव च श्लेष्माणं रुधिरं वापि विष्टायां जायते कृमिः पवित्राः परमादर्भा दर्भहीना वृथा क्रियाः दर्भमूले वसेद्ब्रह्मामये देवो जनार्दनः
 २७ दर्भायेतु ह्युमानाथस्तस्माद्दर्भेर्न मार्जयेत् न दर्भो नुद्देच्छेद्द्रो नपि बेत्कपित्वा पयः २८ मध्यपत्रेन भुंजीत ब्रह्मपत्रस्य भूपते नोच्चरेत्
 प्रणवं मंत्रपुरोडाशं न भक्षयेत् २९ नासनं नोपवीतंच न चरेद्दौर्देकां क्रियाम् निर्विध्या चरणं कुर्वन् पितृभिः सह मज्जति ३० पतंति नरके
 घोरे यावदिंद्राश्चतुर्दश पश्चाच्च कुक्कुटी योनिं सुकरीं वा नरीं च वा ३१ एतस्मात्कारणाच्छूद्रः प्रणवं वर्जयेत् सदा नमस्कारेण विष्णोः शूद्रो न
 श्यति भूमिप ३२ एतच्छूत्रा महाराजपरिपूर्णं व्रतं चरेत् अदत्त्वा दक्षिणां वापि नरकं याति वै नराः ३३ व्रतं वै कल्यमासाद्य ह्यंधः कुष्ठोऽपि जायते ३४
 धरामराणां वचने नरोत्तमा दिवो कसां वै पदमाप्नुवन्ति नोल्लंघयेद्भूपवचांसि तेषां श्रेयो भिकामी मनुजः स विद्वान् ३५ इदं मया धर्मरहस्यमु-
 च्यं श्रेयस्करं पापविमर्दनं च फलप्रदं माधवतुष्टिहेतोः पठंति नित्यं मनसो भिरामम् ३६ यः शृणोति नरो राजन् पठते वापि सर्वदा स याति प-
 रमं लोकं यत्र योगीश्वरो हरिः ३७ इति श्रीबृहद्गृहीतनियमत्यागो नाम षड्विंशोऽध्यायः २६ श्रीनारायण उवाच इत्युक्त्वा विरतं राजा
 मुनीश्वरमनीनमत् अपूजयत्ततो भक्त्या सपत्नीको मुदान्वितः १ उररीकृत्य तत्पूजामाशीर्वादमुदारयन् स्वस्ति ते स्तुगमिष्यामि सरयूं पाप-
 नाशिनीम् २ आवयोर्वदतौ रेवसायं कालोऽधुना भवत् इत्युक्त्वा शङ्खजगामैव वाल्मीकिर्मुनिसत्तमः ३ आसीमांतमनुब्रज्य राजाप्यागतवा

पु.मा.
३४

नृगृहम् आगत्य स्वप्रियामाह सुंदरीं गुणसुंदरीम् ४ हृदयन्वोवाच अयि सुंदरि संसारेत्यसारे किं सरवं नृणाम् रागद्वेषादिषट्शत्रौ गंधर्व
नगरोपमे ५ कृमिविद्वन्मस्मसंज्ञां ते देहे मे किं प्रयोजनम् वातपित्तकफोद्रेकमलमूत्रासृगाकुले ६ अध्रुवेण शरीरेण ध्रुवमर्जयितुं वने ग
मिष्यामिव रारोहे संस्मरन् पुरुषोत्तमम् ७ तदा कर्ण्यप्रिया प्राह सा धीसा गुणसुंदरी विनयावनतामूलावद्वाजलिपुटाशक्वा ८ गुण
सुंदर्युवाच अहमप्यागमिष्यामि तवैव सह भूपते पतिव्रतानां स्त्रीणां तु पतिरेव हि देवतम् ९ पत्यौ गते तु यानारी गृहे तिष्ठति सो न वे
स्नुषा धीना तु सानारी शूनीव परवेशमनि १० मितं पिता ददात्येव मितं भ्राता मितं सुतः अमितस्य प्रदातारं भर्तारं कानुन व्रजेत् ११ प्रिया वा
क्यसुरीकृत्य सुतं राज्येभिषिच्य च सह पत्न्या ययौ शीघ्रमरणं मुनिसेवितम् १२ हिमाचलसमीपे च गंगामासाद्य दंपती त्रिकालं च क्रतुः
स्नानं संप्राप्ते पुरुषोत्तमे १३ पुरुषोत्तमं समासाद्य विधिना तत्र नारद तपस्तेपे सपत्नीकः संस्मरन् पुरुषोत्तमम् १४ उर्ध्वबाहुर्निरालंबः पादांशुष्ठे
न संस्थितः न भोदृष्टिर्निराहारः श्रीकृष्णं तमजी जपत् १५ एवं व्रतविधौ तस्य तस्थुषश्च तपोनिधे सेवाविधौ प्रपन्ना सोऽहं हिषीसा पतिव्र
ता १६ एवं कृतवतस्तस्य संपूर्णे पुरुषोत्तमे विमानमागमत्तत्र किंकिणीजालमंडितम् १७ पुण्यशीलसुशीलाभ्यां सेवितं सहसागतम्
तदृष्ट्वा विस्मया विष्टसपत्नीको महीपतिः १८ अनीनमहिमानस्थो पुण्यशीलसुशीलको ततस्तौ तं सपत्नीकं विमानं निन्यतुर्नृपम्
१९ विमानमधिरुह्याथ सपत्नीको नराधिपः गोलोकं गतवान् शशिदिव्यधृत्वा वपुर्नवम् २० एवं तस्मात् पौराजामासे श्रीपुरुषोत्तमे नि
र्भयं लोकमासाद्य सुपोदहरि सन्निधौ २१ पतिव्रता च तत्पत्नी सा पितल्लोकमाययौ पुरुषोत्तमे तपस्यंतं संसेव्य निजवल्लभम् २२ श्री
नारायण उवाच वर्णयामि किमद्याहं यदेकरसनामम् पुरुषोत्तमसमं किंचिन्नास्ति नारद श्रुतले २३ सहस्रजन्मतत्तेन तपसा तन्मग्न्यते

३४

यत्फलंगम्यतेपुंभिः पुरुषोत्तमसेवनात् ३४ व्याजतोपि कृते तस्मिन्मासे श्रीपुरुषोत्तमे उपवासे न दानेन स्नानेन च जपादिना २५ कोटिज
न्यकृतानेकपापराशिर्यं व्रजेत् यथाशारवामृगस्याशत्रिरात्रस्नानमात्रतः २६ अजानतोपि दुष्टस्य मात्तनानां कुकर्मणाम् संचयो विल
यं यातो मासे श्रीपुरुषोत्तमे २७ सोऽपि दिव्यं वपुर्धृत्वा विमानमधिरुह्य च अगमदिव्यगोलोकजरा मृत्युविवर्जितम् २८ अतः श्रेष्ठतमो मा
सः सर्वेभ्यः पुरुषोत्तमः दुष्टं शारवामृगयो सोऽव्याजेनापि हरिं नयत् २९ अहो मुदानसेवते मासं श्रीपुरुषोत्तमम् ते धन्याः कृतकृत्या मे
तेषां च सफलो भवः ३० पुरुषोत्तममासं ये सेवन्ते विधिपूर्वकम् स्नानदानजपैर्होमैरुपोषणपुरःसरैः ३१ नारद उवाच सर्वार्थसाधनं वे
दे मानुषं जनु रुच्यते अयं शारवामृगोऽप्यन्धा मुक्तो यद्योजसेवनात् ३२ तद्ददस्व कथामेतां सर्वलोकहिताय मे कुत्रासौ कृतवान् स्नानं
त्रिरात्रं तपसांभिधे ३३ कोऽसौ कपिः किमाहारः कुत्र जातः क्वावस न व्याजेन तस्य किं पुण्यं जातं श्रीपुरुषोत्तमे ३४ तत्सर्वं विस्तरेणैव म
ह्यं शश्वेषवेवद न तृप्तिर्जायते त्वत्तः शृण्वतो मे कथामृतम् ३५ श्रीनारायण उवाच कश्चित्केरलदेशी यो द्विजः परमलोलुपः नित्यं
धनचयैर्दक्षः सरये वधनमियः ३६ लोके कदर्य इत्यारब्ध्वा गतस्तेनैव कर्मणा चित्रशर्मा पुरा नाम तस्यासीत् कल्पितम् ३७ स दन्त
चक्रवर्त्तु च न मुक्तं तेन कुत्रचित् न स्वाहान स्वधावापि कृता तेन कुबुद्धिना ३८ यशोर्थेन कृतं किंचित्पोष्यवर्गो न पोषितः सर्वं भूमिगतं
चक्रे धनमन्याय संचितम् ३९ न माघे तिलदानं च कृतं तेन कदाचन कार्तिके दीपदानं च ब्राह्मणानां च भोजनम् ४० वैशाखे धान्यदानं
च व्यतीपाते च काचनम् वैधतीराजतदानं सर्वदानान्यमूनि च ४१ रविसंक्रमणे काले न दत्तानि कदाचन चंद्रसूर्योपरागे च न जप्तं न
हुतं क्वचित् ४२ अवावद ह्येन वाचं सर्वत्राशु परिपुतः वर्षवातातपक्लिष्टकृशश्यामकलेवरः ४३ च चारधनलोभेन मूढधीर्भूतले सदा

कोपियच्छ तु तत्किंचित्पामराय सुहृदन् ४४ सुगोदोहनमात्रं हि कुत्रापि स्थातुमक्षमः लोकधिकारसंदग्धो बन्धामो द्विग्नमानसः ४५
तन्नित्रं वाटिका नाथः कश्चिदासीद्दनेचरः सतं निवेदयामास स्वदुःखं संकदन्मुहुः ४६ तिरस्कृतिमानित्यं पुटभेदनवासिनः अत
स्तत्र मया स्थातुं न शक्यं पुटभेदने ४७ इत्येवं वदतस्तस्य कदर्यस्य द्विजन्मनः अतिदीनतरां वाचमाकर्ण्य कृपया पुनः ४८ मालाका
रः प्रपन्नं तं दीनं मत्वा करो हृदयाम् हे कदर्यत्वमेवैव वाटिकायां वसाधुना ४९ मालाकारवचः श्रुत्वा कदर्यः सर्वनागरेः तिरस्कृतः सत
हारी मध्यवासमुदायुतः ५० नित्यं तन्निकटस्थायी तदाज्ञापरिपालकः तेन वाटीपतिस्तस्मिन् विश्वासमकरो हृदम् ५१ अतिविश्व
स्तचित्तेन तस्मिन् सवाटिकापतिः तमेवाचीकरद्विपं स्वकल्पं वाटिकापतिम् ५२ ततः सर्वात्मभावेन ममायमिति निश्चयात् वि
हाय वाटिकाचिंतां सिषेवे राजमंदिरम् ५३ राजद्वारे सदा कार्यं तस्यात्यंतमवी भवत् पराधीनतया चासौ वाटिकां न जगाम ह ५४
तत्कलानिकदर्यस्तु जघास निर्भरं मुदा अक्रीणतावशिष्टानि लोभेनातीव दुर्बलः ५५ अगृह्णाद्द्विषां तज्जं सर्वं स्वयमशंकितः यदा
पृच्छद्दनाधीशस्तदग्रे वीवदन्मुधा ५६ भ्रामं भ्रामं च नगरं याचं याचं च मेक्षकम् घासं घासं दिवारात्रौ परिचर्यामिते वनम् ५७ तथा
प्यस्य फलान्यासमासंगच्छंति पक्षिणः पश्यामं तो मया केचित् नाशिताः स्वचराभृशम् ५८ तेषां मांसानि पक्षाणि पतितानीह सर्वतः
तद्दृष्ट्वा तीव्रविश्वस्य जगाम वाटिकापतिः ५९ एवं प्रवर्तमानस्य जगमुर्वर्षाणि दुर्मतेः सप्ताशीतिकदर्यस्य जराजर्जरितस्ततः ६० ममार
मूढधीस्तत्र नेवापवद्दिदारुणीनामुक्तं क्षीयते पापमिति वेदविदो वदन् ६१ तस्माद्वाहाप्रकुर्वाणो सुद्राघातपीडितः अजीगमन्महा
मार्गं कृच्छ्रेणातिविभीषणम् ६२ स्मरन्पूर्वकृतं कर्म फलपन्नं बुद्धदाक्षरम् अहो मे पश्यताज्ञानं कदर्यस्य च दुर्मतेः ६३ आसाद्य मानुषं

देहदुर्लभं त्रिदशैरपि रवंदेस्मिन् भारते पुण्ये कृष्णसारसृगान्विते ६४ किंकृतं धनलोभेन व्यर्थं नीतं जनुर्मया तद्धनं तु पराधीनं चि
 रकालार्जितं मया ६५ किंकरोमि पराधीनः कालपाशावृतो धुना मानुषं जनुरासाद्य न किंचित्कृतवान् शूभम् ६६ न दत्तं न हृतं व-
 न्हीनतप्तं हिमगच्छरे नगांगं सेवितं तोयं माघे मकरगेरवौ ६७ उपवासत्रयं चांतेन कृतं पुरुषोत्तमे न कृतं कार्तिके प्रातः स्नानसत्ता
 रकागणम् ६८ न पुष्टश्च मया देहो मानुषः पुरुषार्थदः अहो मे संचितं द्रव्यं स्थितं भूमौ निरर्थकम् ६९ जीवो जीवनपर्यंतं क्लेशितो दुष्टबु
 द्विना कदाचिज्जाठरो वह्निर्नानैर्निर्वापितो मया ७० नापि सद्दासनालुब्धः स्वदेहः पर्वणि क्वचित् न ज्ञातयो बांधवाश्च स्वजनाः स्व
 सृजा अपि ७१ जामाता च सुता वा पि पिता मातानुजास्तथा पतिव्रता पि गृहिणी ब्राह्मणानैव तोषिताः ७२ मिष्टान्नेरे कवारं च तर्पिताना
 मया क्वचित् एवं विलपमानं तं निन्युः कानाशसन्निधिम् ७३ तं दृष्ट्वा चित्रगुप्तस्तु विलोक्यैतच्छुभाश्रमम् अवोचत् चामिनं धर्मकद
 र्योयं द्विजाधमः ७४ न किंचित्कृतं त्वस्य धनलुब्धस्य दुर्मतेः असावचीकरत्यापपुष्कलं वाटिकास्थितः ७५ अचूचुरत्फलान्यद्वा विश्व
 स्तो वाटिकापतेः ततो जघास तान्येव पक्वानि यानि यानि च ७६ अक्रीणा दवशिष्टानि धनलोभेन दुर्मतेः फलचौर्यं कृतं पापं विश्वासघा
 तजं परम् ७७ एतत्पापद्वयं चास्मिन्त्युग्रं वर्तते प्रभो अन्यान्यपि च पापानि संत्यस्मिन् विविधानि च ७८ नारद उवाच इत्थं निशम्य वि
 धिनंदन चित्रगुप्त वाक्यं क्रुधा प्रबलया पुत धर्मराजः आह्वेषया तु कपिजन्म सहस्रकृत्वो विश्वासघातकृतिजं फलमस्य पश्चात् ७९ इ
 ति श्रीबृहन्नारदाये० कदर्योपारव्याने सप्तविंशोऽध्यायः २७ श्रीनारायण उवाच तन्निशम्य भटानाह चित्रगुप्तश्चिरं शूभम् पूर्वलोभाभि
 मृतो यं पश्चाच्चौर्यमचीकरत् १ अतः प्रेतत्वमासाद्य पश्चाद्भव तुवानरः ततश्चाहंप्रदास्यामि बह्नीं नरकयातनाम् २ अयमेव क्रमः श्रेयान् धर्म-

पु.मा.
३६

राजगृहेभटाः इत्येवंचित्रगुप्तेनसमादिष्टाविभीषणाः ३ तथाचक्रुर्मदाः शीघ्रंताडयंतश्चतंद्विजम् प्रेतत्वंप्रापितः पूर्वकाननेविफलेद्विजः ४ निर्ज
लेबहुकालंचप्रेतयोनिमवाप्यसः क्षत्तुङ्ग्यां व्याकुलोत्यंतं बभ्रामगहनेवने ५ प्रेतयोनिगतंदुःखमनुभूयततः परम् फलचौर्यसमुद्रतांकपि
योनिमजीगमत् ६ दिव्येकालंजरे शैलं जंबुरवंडमनोहरे स्फुरीतलजलछायेफलपुष्पसमन्विते ७ तत्रासीद्देवराजेननिर्मितंकुंडमुत्तमम्
सरोवरसमंपुण्यं सत्सेव्यं पापनाशनम् ८ मृगतार्थमितिख्यातंसुराणामपिदुर्लभम् यस्मिन्कृतेनश्वाद्धेनपितरोयांतिसद्गतिम् ९ तत्रेदे
त्यभयाद्देवामृगाभूत्वानिरंतरम् अभिसस्तुर्निरातंका मृगतार्थमतोविदुः १० तत्रायं प्रथमं जन्मकापेयं लब्धवान्द्विजः फलचौर्यकृतात्पापादा
साधमानुषांतनुम् ११ नारदउवाच त्रैलोक्यपावनेरम्येमृगतार्थे कथंकपिः आवासमकरोदुष्टः पापकोटिसमन्वितः १२ छिंधिमेसंशयं ना
थतपोधनमनोगतम् भवाद्दशांनगोप्यं हिस्वशिष्येषुकदाचन १३ सूतउवाच एवं सन्नोदितो विप्रानारदेन तपोनिधिः उवाच परमप्रीतः
सत्कुर्वन् नारदं मुनिम् १४ श्रीनारायणउवाच कश्चिद्देश्यो महानासीन्नाम्नो वै चित्रकुंडलः तत्पत्नी तारकानास्तीपातिव्रत्यपरायणा १५
तावुमौ चक्रतुर्मत्तयापुण्यं श्रीपुरुषोत्तम् तयोः कृतवतोर्मोसोगतः श्रीपुरुषोत्तमः १६ चरमेहानि संप्राप्ते उद्यापनमथाकरोत् सपत्नीकोसु
दायुक्तः श्रद्धया चित्रकुंडलः १७ द्विजानाकारयामास वेदवेदांगपारगान् उद्यापनविधिं कर्तुं सपत्नीकान् गुणान्वितान् १८ कदयेष्वि
गमत्तत्र धनलोभेन नारद उद्यापनविधौ पूर्णं संजाते चित्रकुंडलः १९ अत्युग्रदानैस्तान् विप्रान्सपत्नीकान्तोषयत् तुष्टेषु तेषु सर्वेषु भूयसीदं
क्षिणामदात् २० तद्वत्तभूयसी तुष्टा अन्ये विप्रा गृहान्ययुः अतिलुब्धः कदर्यस्रुरुदंस्तस्थौ तदग्रतः २१ विनयावनतो भूत्वा सगद्गदमुवाच
ह चित्रकुंडलवैश्ये शोभगवद्भक्तिभास्कर २२ पुरुषोत्तमव्रतं सम्यक् भवता विधिना कृतम् न तथा च कृतं केन कुत्रापि पृथिवीतले २३ भवानघ

३६

कृतार्थोमिभाग्यवानमिसर्वथा यत्त्वयापरयाभक्त्यासेवितःपुरुषोत्तमः ३४ धन्यस्तवपिताधन्यामाताचपतिदेवता याभ्यामुत्पा-
 दितःपुत्रस्त्वादृशोहरिवत्सुमः ३५ धन्याद्धन्यतरश्चायंमासः श्रीपुरुषोत्तमः यत्सेवनादवाप्नोतिह्येहिकासुष्मिकंफलम् ३६ दृष्ट्वाहिता-
 वकींपूजांचकितोहविशांपते अहोत्वयामहत्कर्मकृतमेतन्नसंशयः ३७ अन्येभ्योब्राह्मणेभ्यश्चधनंदत्तं हन्मुदा नददासिकथं
 मत्वं भाग्यहीनायभूरिद ३८ इतिविज्ञापितस्तेनतस्मैधनमदादसौ तद्गृहीत्वाकरोद्विप्रोधनंभूमिगतंमुदा ३९ तत्रानेनमहापूजादृ-
 ष्ट्वाश्रीपौरुषोत्तमी पुरुषोत्तममासश्चधनलोभेनसंस्तुतः ३० पूजादर्शनिमाहात्म्यात्पुरुषोत्तमसेस्तवात् धनलोभकृताद्यपिमृगती-
 र्थमुपागतः ३१ सूतउवाच दर्शनास्तवनाद्यापिधनलोभकृतादपि दुष्टशारवामृगस्यापिजातंसत्तीर्थसेवनम् ३२ किंपुनःश्रद्ध-
 याकर्तुर्दर्शनिस्तवनेद्विजाःपुरुषोत्तमदेवस्यसपत्नीकस्यसादरम् ३३ नारदउवाच सुशीतलजलेब्रह्मन्स्निग्धछायेमनोहरे
 सहस्रमंडितेरण्येतत्स्थितेःकारणंवद ३४ श्रीनारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्यामितुभ्यंशश्रूषवेऽनघ अत्रास्तिकारणंकिंचित्
 श्रवणात्पापनाशनम् ३५ यदादाशरथीरामःसर्वार्थफलदायकः हतवान्रावणंदुष्टं बध्वा सेतुंमहोदधौ ३६ विभीषणादृतेतेनरा
 क्षसानावशेषिताः ततोवन्हिविश्रद्धासाजानकीस्वीकृताधुना ३७ चतुर्मुखमहेशानपुरंदरपुरःसरैः दशवत्क्रवधभीतैर्हरामत्वं
 वरंवृणु ३८ इत्युक्तेऽवीवदद्रामोभक्तानामभयंकरः सराःशृणुतमहाकथंयदिदेयोवरोऽधुना ३९ अत्रयेवानराःशूरारक्षोभिर्निहता
 श्रुते संजीवयततानाशूस्सुधावृष्ट्याममाज्ञया ४० तथेत्युक्त्वासुधावृष्ट्यावानरान्समजीवयन् चतुर्मुखमहेशानपुरंदरपुरःसराः
 ४१ ततःसंजीविताःसर्वेवानराजयशालिनः अडुदौकन्रामभद्रंचिरंरुक्तोत्थिताइव ४२ अथपुष्पकमारुक्षवानरान्सर्वतःस्थिता

सु. मा.
३७

न अजीगदत्सपलाकः प्रसन्नमुखपंकजः ४३ श्रीरामउवाच हेस्त्रीवह नू मंतौ हेतारात्मजजांबुवन् मित्रकार्यकृतं सर्वं भवद्भिः सह वा
नैः ४४ आज्ञापयतु तान् सर्वान् भवन्तो वानरानितः भवदाज्ञापिताः सर्वे यथेष्टं यांतु ते यतः ४५ यत्र यत्र वने एते मामका दीर्घजीविनः व
सन्ति वानरास्तत्र वृक्षाः पुष्पफलान्विताः ४६ नद्यो मृष्टजलावाय शीतलं स्रग्गंसरः न केपि धर्षयिष्यन्ति सर्वे यांतु ममाज्ञया ४७ अतो राम प्रभा
वेन यतो वानरजातयः तत्र नद्यो मृष्टजलासरश्च स्रग्गंवने ४८ लसत्फलामहावृक्षाः पुष्पपल्लवसंयुताः परंतु स्मरवदुःखानि प्राक्तना दृष्ट
जानि च ४९ यत्र यत्र वसेज्जंतुस्तत्र तत्रोपयांति हि नाशुक्तं क्षीयते कर्मदतिवेदानुशासनम् ५० श्रीनारायणउवाच अथासौ वानरस्तत्र वृ
धे पर्वतोपमः बृहत्क्षुत्तुर्दसमायुक्तो लोलुपो व्यचरद्दने ५१ जन्मतस्तस्य वल्के भूत्पीडापित्तसमुद्भवा यया सृक्च्यवते वल्कव्रणतश्चादि
वानिशम् ५२ अत्यंतवेदनाविष्टो नाचुं शक्तस्तु किंचन स च वानरचापल्यादुमेभ्यः सत्फलानि च ५३ लुनीय वदनाभ्यां शोनीत्वा तत्पाजभू
रिशः नैकत्र पीडया स्यात्तुं शक्तो सौ वानरः क्वचित् ५४ वृक्षा वृक्षांतरंगच्छन्मेने मृत्युं स्मरवावहम् कदाचिदपतद्भूमौ विललापातिदुः
खितः ५५ अरुरुदद्गन्गात्रो नीरश्च शोयथा क्षयः असौ क्षुत्तुर्दसमा विष्टः श्लथद्देहो गलन्मुरवः ५६ पेतुर्दंतास्तथो सर्वे व्रणरोगेण पी
डिताः पूर्वजन्मकृता त्यापा देवंदुःखमजीगमत् ५७ एवं प्रवर्त्तमानस्य निराहारस्य नित्यशः देवयोगात्समागच्छन्मासः श्रीपुरुषोत्तमः
५८ तस्मिन्पित्तथैवास्ते शीतवातादिपीडितः कदाचिद्बहुलेपक्षे विचरन्गहने वने ५९ तृषितः कुंडनिकटे नाशक्रोत्पातुममृतम् क्षुधा
विष्टोपि चापल्यात्तत्रोच्चैर्वृक्षमारुहत् ६० वृक्षा वृक्षांतरंगच्छन्मथे कुंडमपीपतत् सचिराय निराहारः श्लथद्दिन्द्रियजर्जरः ६१ निर्व
लः शिथिलप्राणः कुंडप्रांतमुपाश्रितः एवं दिनानि चत्वारिदशमी दिनतः कपेः ६२ गतानि लुंवतः कुंडे मासे श्रीपुरुषोत्तमे पंचमे दिवसे

३७

प्राप्ते मध्यं दिन गते रवौ ६३ व्यस्रः पपात तत्तीर्थे तोयहिन् वपुः कपिः सतंदेहं समुत्सृज्य विनिधूतमलाशयः ६४ सद्यो दिव्यवपुः प्राप दिव्या
 भरणभूषितम् इंदीवरदलश्यामं कोटिकंदर्पसुंदरम् ६५ स्फुरद्रत्नकिरीटं च स्रुचारुझषकुंडलम् लसतीतपदं पुण्यं सद्रत्नकटिमेख
 लम् ६६ लसत्केयूरवलयमुद्रिकाहारशोभितम् नीलकुंचितस्रग्निग्धचिकुरावृतसन्मुखम् ६७ तदानीमागमच्छीघ्रविमानं वैष्ण
 वाश्रितम् मेरीमृदंगपटहवेणुवीणाबृहत्स्वनम् ६८ नृत्यद्देवांगनं दिव्यं गायद्रुधर्वकिन्नरम् तन्निरीक्ष्य महाभागो दिव्यदेहधरः क-
 पिः ६९ विस्मयं परमं यातो महापापस्य मे कुतः एतत्पुण्यं तमस्यैव योग्यं वैमानिकं स्वरवम् ७० अथ काचित्तदुपरि दधारच्छत्रमिंदुम
 म् चक्रतुश्चामरे तस्य केचिदप्सरसौ मुदा ७१ काचित्तांबूलहस्ताचननृतुश्चाप्सराः पुरः काचिद्गंगारकं हेमं स्वर्धुनीवारिसंभृतम्
 ७२ हस्ते कुत्वा पुरस्तस्थौ गीतवाद्यादितत्पराः एवैवैभवमालोक्य चित्रन्यस्त इवाभवत् ७३ किमेतत् केन पुण्येन ममापुण्यस्य दुर्म
 तैः नास्ति मे सकृत्तं किंचिद्येनयामि हरेः पदम् ७४ श्रीनारायण उवाच - इत्थं तर्कयतो बृहत्स्वरविनिधिं दिव्यं विमानं पुरो दृष्ट्वा विस्मि
 तचेतसो हरिभटौ शात्वास्य हार्दपरम् बध्वायेकरसंपुटं सविनयं नत्वा तदीयं पदं वाक्यं सुंदरमुचतुः कपिजनुस्त्यक्त्वा पुरः संस्थि
 तम् ७५ इति श्रीबृहन्नारदीये पु० श्रीनारायणनारदसंवादे कदये पारव्याने कपिजन्मनि विमानागमनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः २८
 पुण्यशीलसुशीलावुचतुः विमो प्रयाहिगोलोकं कथमत्र विलंबसे पुरुषोत्तम सान्निध्यं त्वया लब्धं विशेषतः १ कदर्य उवाच
 बहूनि मम कर्माणि संति भोग्यान् यने कशः केन मे निवृत्तिर्जाता यतो गोलोकमाप्नुयाम् २ यावं त्यो वर्षधाराश्च तृणानि भूरजः कणाः
 यावं त्यस्तारकाव्योमितावत्पापानि संति मे ३ कथमेतन्मया प्राप्तं वपुर्दिव्यं मनोहरम् एतत्कारणमत्युग्रं मह्यं ब्रूत हरेः प्रियौ ४

पु. मा.
३८

श्रीनारायण उवाच इति वाचमुपाकर्ण्य हरेर्दूतावयोचतुः हरिदूतावचतुः अहो देवकथं नैव विज्ञातं साधनं महत् ५ प्रभो न ज्ञायते
कस्मान्मासः सर्वोत्तमोत्तमः विष्णुप्रियो महापुण्यो नामावेपुरुषोत्तमः ६ तस्मिन्स्वयात्पश्चात्पुण्यमशक्यं यत्सरेरपि अविज्ञातं महाराज क
पि देहेन कानने ७ सुरवरो गादनाहारव्रतं जातमजानतः त्वया च कपि चान्व्यात्फलान्युत्कृत्य वृत्ततः ८ क्षिप्तानि पृथिवीपीव तृप्तास्तैरित
रे जनाः पानीयमपि नोपीतमंतर्दुःखेन भूरिशः ९ संजातं ते तपस्तीव्रमज्ञानात्पुरुषोत्तमे परोपकारः संजातः फलपातेन तेन च १० शीत
वातात्पारोद्भाः सोढाविचरतावने महातीर्थे वरेरस्ये पंचाहं पूवनं कृतम् ११ तस्मात्ते स्नानं पुण्यं मासे श्रीपुरुषोत्तमे एव रुग्णस्य ते जात
मज्ञानात्तप उत्तमम् १२ तदेतत्सफलं जातमनुभूतं त्वया धुना व्याजतोपि कृते नैव सफलं स्याद्यथा तव १३ किंपुनः श्रद्धयेतस्मिन्मासे श्रीपुरुषो
त्तमे विधिना कुर्वतः कर्मज्ञात्वा माहात्म्यमुत्तमम् १४ यस्त्वया साधितः स्वार्थस्तद्वक्तुं चकः क्षमः यस्मिन्नेकोपवासैर्न मुच्यते पापराशिभिः १५
नैतत्तुल्यं भवेत्किंचित्पुरुषोत्तमप्रोतिदम् ते धन्याः कृतकृत्यास्ते तद्भूतं ये प्रकुर्वते १६ दुर्लभं मानुषं जन्म भूरवन्दे भारताजिरे तादृशं जनुषासा
द्यसेवंते पुरुषोत्तमम् १७ ते सदा सुभगाः पुण्यास्तेषां च सफलो भवः येषां सर्वोत्तमो मासः स्नानदानजपैर्गतिः १८ दानानि पितृकार्याणि त
पांसि विविधानि च तानि कोटिगुणान्येव संप्राप्ते पुरुषोत्तमे १९ धिक्कृतं च नास्तिकं पापं शतं धर्मध्वजं रत्नम् पुरुषोत्तममासाद्य स्नानदान
विवर्जितः २० श्रीनारायण उवाच पुण्यशीलः सुशीलाभ्यामदृष्टं वर्णितं निजम् तच्छ्रुत्वा च कितो हृष्टः पुलकांकितविग्रहः २१ तीर्थदेवान्मम स्तु
त्यकालं जरगिरिंततः ननाम काननाधीशान् सर्वगुल्मलतातस्तु २२ ततः प्रदक्षिणीकृत्य विमानं विनयान्वितः आरुरोह धनश्यामो ल
सतीतां वरावृतः २३ पश्यत्सर्वदेवेषु गंधर्वैरभिष्टुतः वाद्यमानेषु वाद्येषु किन्नराद्यैर्मुहुर्मुहुः २४ पुष्पवृष्टिमुचो देवामंदं मंदं मुदा

३८

न्विताः सादरं पूजयांचक्रुः पुरंदरपुरः सराः २५ ततो जगाम गोलोकं सानंदं योगिदुर्लभम् गोपगोपीगवांसेव्यं रासमंडलमंडितम् २६ यत्र
 गत्वानशोचंति जगामृत्युविवर्जिते तत्रासौ चित्रशर्मान् च पुरुषोत्तमसेवनात् २७ व्याजेनापि सुमोदोच्चैर्विहायवानरं वपुः द्विभ्रजं सुरलीहस्तं
 दृष्ट्वा श्रीपुरुषोत्तमम् २८ श्रीनारायण उवाच इदमाश्चर्यमालोक्य देवाः सर्वे स्मविस्मिताः स्वस्वस्वर्गययुः सर्वे शंसन्तं पुरुषोत्तमम् २९ ना
 रद उवाच दिवसं स्यादिमेभागे त्वयान्हिकमुदीरितम् तद्दिवा परभागीयं कथं कार्यं तपोधन ३० गृहस्थस्योपकाराय वद मे वदतां व
 र सदा सर्वोपकाराय चरंति हि भवा हशाः ३१ श्रीनारायण उवाच प्रातः कालो दितं कर्म समाप्य विधिवत्ततः कृत्वा माध्याह्निकीं संध्यांति
 लतर्पणमाचरेत् ३२ देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाश्च यक्षो रगंदैत्यसंधाः प्रेताः पिशाचा उरगाः समस्ता ये चान्धमिच्छंति मया त्रदत्तम्
 ३३ ततः पंचमहायज्ञान् कुर्याद्भुतबलिततः काकस्य च शूनाश्चैव बलिंदत्तैव मुञ्चरन् ३४ इत्युक्त्वा सर्वभूतेभ्यो बलिंदद्यात्पुनः पृथक्
 तत आचम्य विधिवत् शुद्धया प्रीतमानसः ३५ द्वारावलोकनं कुर्यादतिथिग्रहणाय च गोदोहकर्ममात्रं तु भाग्यात्प्राप्तेतिथौ यदि ३६
 आदौ सत्कृत्य वचसा देववत् पूजयेत्सुधाः तोषयेत्परया भक्त्या यथाशक्त्यन्वपानतः ३७ भिक्षां च भिक्षवे दद्याद्द्विविधं द्रव्यं चारिणे आ
 कल्पितान्नादुहृत्य सर्वव्यंजनसंयुतात् ३८ यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान् स्वाभिनावुभौ तयोरन्नमदत्तैव भुक्त्वा चाद्रायणं चरेत् ३९ य
 तिहस्तेजलं दद्याद्भैक्षं दद्यात्पुनर्जलम् तद्भैक्षं मेरुणा तुल्यं तज्जलं सागरोपमम् ४० सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षायः प्रयच्छति मानवः गोप्रदा
 नसमुपुण्यमित्याह भगवान्यमः ४१ ततश्च भोजनं कुर्यात्प्राङ्मुखो न मास्थितः प्रशस्तशुद्धपात्रे च भुंजीतान्नमकुत्सयन् ४२ नैक
 वासाः समश्नीयात्स्वांसने निजभाजने स्वयमासनमारुह्य स्वस्थचित्तः प्रसन्नधीः ४३ एक एव तु यो भुंक्ते स्वकीयेकां स्य भाजने चत्वारि

पु.मा.
३९

तस्य वर्द्धत आयुः प्रज्ञाय शो बलम् ४४ सत्यं वर्त्तति मंत्रेण जलमादाय पाणिना परिषिच्य च भोक्तव्यं सघृतं व्यंजनान्वितम् ४५ भोजना
त्किंचिदन्नाग्रमादायेवं समुच्चरेत् नृषो भूपतये पूर्वमुवनपतये नमः ४६ भूतानां पतये पश्चाद्भूमयि च ततो बलिम् दत्वा च चित्रगुप्ताय
भूतेभ्य इदमुच्चरेत् ४७ यत्र क्वचन संस्थानां क्षुत्तृषोपहतात्मनाम् भूतानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्तु यथा स्मरवम् ४८ प्राणायामानसंज्ञा
यव्यानाय च ततः परम् उदानाय ततो ब्रूयात्समानाय ततः परम् ४९ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य स्वाहां चांते घृतपुतम् पंचकृत्वो ग्रसेदन्नं जिह्वाया
नतु दर्शयेत् ५० ततश्च तन्मना भूत्वा भुंजीत मधुरं पुरः लवणाम्लौ तथा मध्ये कटुतिक्तौ ततः परम् ५१ प्राग्द्रवंपुरुषो श्रीयान्मध्येतु क
ठिनाशनम् अंते पुनर्द्रवाशीतु बलारोग्येन मुंचति ५२ अष्टौ ग्रामा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशच्च गृहस्थस्य त्वमितं ब्रह्मचा
रिणः ५३ नाद्याच्छास्त्रविरुद्धं तु भक्ष्य भोज्यादिकं द्विजः अभोज्यं प्राहुराहारं शूद्रं पर्युषितं तथा ५४ सर्वसंशेषमश्रीयात् घृतपायसवर्जि
तम् अग्रांगुलिषु तच्छेषं निधाय भोजनोत्तरम् ५५ जलपूर्णं जलं कृत्वा पीत्वा चैव तद्वर्द्धकम् अग्रांगुलिस्थितं शेषं भूमौ दत्वांजलेर्जलम्
५६ शेषं निषिंचेत्तत्रैव पठन्मंत्रमिं बुधः अन्यथा पापमाकुरिष्यः प्रायश्चित्तेन शूद्र्याति ५७ गौरवे पूय निलये पद्मार्बुदनिवासिनाम् अर्थि
नामुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु ५८ निषिच्यानेन मंत्रेण कुर्यादंतविशोधनम् आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिद्रावेण पाणिना ५९ ततः परं
समुत्थाय बहिःस्थित्वा समाहितः शोधयेच्चुरवहस्तौ च मुदा शूद्रजलेन च ६० कृत्वा षोडशगंडुषान् शूद्रो भूत्वा सुखासनः इमौ मंत्रौ पठ
न्नेव पाणिनोदरमालसेत् ६१ अगस्त्यं कुम्भकर्णं च शनिं च वडवानलम् आहारपरिपाकार्थं स्मरेद्भूमिं च पंचमम् ६२ आतापीमारितो येन
वातापी च निपातितः समुद्रः शोषितो येन समेगस्यः प्रसीदतु ६३ ततः श्रीकृष्णदेवस्य कुर्वीत स्मरणं मुदा भूयोऽप्याचम्य कर्तव्यं ततस्तान्बूलम्

३९

क्षणम् ६४ भक्तोपविष्टः श्रीकृष्णं परं ब्रह्म विचारयेत् सच्छास्त्रादिविनोदेन सन्मार्गाद्यविरोधिना ६५ ततश्चाध्यात्मविद्यायाः कुर्वन्तिश्रवणं
 मधीः सर्वथा वृत्तिहीनोऽपि मुहूर्तं स्वस्थमानसः ६६ श्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा पापं परित्यजेत् श्रुत्वा निवर्त्तते मोहः श्रुत्वा ज्ञाना मृतं लभेत्
 ६७ नीचोऽपि श्रवणेनाशु श्रेष्ठत्वं प्रतिपद्यते श्रेष्ठोऽपि नीचतां याति रहितैः श्रवणेन च ६८ व्यवहारं ततः कुर्याद्दहिर्गतायथा स्मरवम् श्रीकृष्णं
 मनसा ध्यायेत्सर्वार्थसिद्धिदायकम् ६९ सूर्यस्तशिरवरं प्राप्ते तीर्थं गत्वाथ वा गृहम् सायं संध्यामुपासीत धौतांघ्रिः सपवित्रकः ७० यः प्रमादा
 न् न कुर्वति सायं संध्यां द्विजाधमः स गौवधमवाप्नोति मृते रौरवमा मुयात् ७१ कदाचित्काललोपेऽपि संकटे वा पथि स्थितः आनिशीयात्प्रकुर्वी
 त सायं संध्यां द्विजोत्तमः ७२ यस्त्रिसंध्यमुपासीत ब्राह्मणः श्रद्धयान्वितः तत्तेजो वर्द्धेत्यंतं घृतेनेव हुताशनः ७३ सादित्यां पश्चिमां संध्यां
 हस्तिमितभास्करोऽपि प्राणानायम्य संप्रोक्ष्य मंत्रेणा ब्रह्म तेन तु ७४ सायं मग्निश्च मेत्युक्ता प्रातः सूर्यस्तपः पिबेत् प्रत्यङ्मरुवोपविष्टस्तु वा
 ग्यतः स्रसमाहितः प्रणवव्याहृतियुतां गायत्रीं तु जपेत्ततः अक्षसूत्रं समादाय सम्यगात्तारको दयात् ७५ वारुणाभिस्तदादित्यमुपस्थाय प्रदक्षि
 णम् कुर्वन्दिशो नमस्कुर्याद्दिगीशांश्च पृथक् पृथक् ७६ उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वाग्निमश्रियात्ततः भृत्यैः परिवृतो भूत्वा नाति तृप्तोऽथ संविशेत्
 ७८ सायं प्रातर्वैश्वदेवः कर्तव्यो बलिकर्म च अनश्नतापि स ततः मन्यथा किल्विषी भवेत् ७९ कृतपादादिशौचस्तु भक्तो सायं ततो गृहं गच्छे
 च्छय्यांततो मृद्वुपधानसमन्विताम् ८० स्वगृहे प्राक्शिराः शोते श्वाशरे दक्षिणाशिराः प्रवासे पश्चिमशिरान कदाचिद्दुदकशिराः ८१ रात्रि
 सूक्तं जपेत्समूला देवाश्च स्मरवशा यिनः नमस्कृत्वा व्ययं विष्णुं समाधिस्थः स्वपे निशि ८२ अगस्त्यो माधवश्चैव मुचुकुंदो महाबलः कपि-
 लो मुनिरास्तीकः पंचैते स्म स्वशायिनः ८३ मांगल्यं पूर्णकुंभं च शिरःस्थाने निधाय च वैदेके गार्गंडे मंत्रैरक्ष्मां कृत्वा स्वपेत्ततः ८४ ऋतुका

पु. मा.
४०

लाभिगामीत्यात्सदारनिरतः सदा पर्ववर्जव्रजेदेनांतद्वृत्तीरतिकाम्यया ८५ प्रदोषयश्चिमेयामोवेदाभ्यासेनतोनयेत् यामद्वयंशयानस्तु
ब्रह्मभूयायकल्पते ८६ एतत्सर्वमशेषेणकृत्यजातंदिनेदिने कर्त्तव्यंगृहिभिः सम्यक्गृहस्थाश्रमलक्षणम् ८७ अहिंसासत्यवचनं सर्वभूतानु
कंपनम् शमोदानंयथाशक्तिगार्हस्थ्यो धर्म उच्यते ८८ परदारेषसंसर्गो धर्मश्चापरिरक्षणम् अदत्तादानविरमो मधुमांसविवर्जनम् ८९ ए
षः पंचविधो धर्मो बहुशारवः सुरवोदयः देहिभिर्देहपरमैः कर्त्तव्यो देहसंभवः ९० श्रीनारायण उवाच अशेषवेदोदितसच्चरित्रमेतद्गृहस्थाश्रम
लक्षणं हि उक्तं समासेन च लक्षणेन तुभ्यं मुने लोकहिताय सम्यक् ९१ इति श्रीबृहन्नारदो श्रीनारायणनारदसं आन्हीककथनं नाम एकोनत्रिं
शोऽध्यायः २९ नारद उवाच आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् देवतातिथिभृत्यांश्च सकदर्थ इति स्मृतः १ स्तुतापतिव्रतानारीलया पूर्वतपो
निधे तल्लक्षणानि सर्वाणि समासेन वदस्व मे २ सूत उवाच नोदितो नारदेनेत्यं पुरातनमुनिः स्वयम् पतिव्रतायाः सर्वाणि लक्षणान्याह भूस्मृताः
३ श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि सतीनां व्रतमुत्तमं कुरुषो वा कुवृत्तो वा सः स्वभावो धर्मो वै पतिः ४ रोगान्नितः पिशाचो वाक्रोपनो वाथ मेघपः
वृद्धो वाप्यविदग्धो वा भूकोऽथो बधिरोपि वा ५ रौद्रो वाथ दारिद्र्यो वा कदर्यः कुत्सितोपि वा कातरः कितवो वापिललनालंपटोपि वा ६ सततं देववत्सू
ज्यः साध्यावाक्कायकर्मभिः न जातु विषमं भर्तुः स्त्रिया कार्यं कथंचन ७ बालयावायुवत्यावा वृद्धया वापि योषिता न स्वतंत्रेण कर्त्तव्यं किंचि
त्कार्यं गृहेष्वपि ८ अहंकारं विहायाथ कामक्रोधौ च सर्वदा मनसो रंजनं पत्युः कार्यं नान्यस्य कुत्रचित् ९ सकामं वाक्षिताप्यन्यैः प्रियावाक्यैः
प्रलोभिता स्पृष्टा वा जनसंमर्देन विकारमुपैतिया १० यावन्तोरोमकूपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः तावद्दर्षसहस्राणि नाकंताः पर्युपास
ते ११ पुरुषं सेवते नान्यमनो वाक्कायकर्मभिः लोभितापि परेणार्थैः सा सती लोकभूषणा १२ दौत्येन प्रार्थिता वापि बलेन विधृतापि वा वस्त्रा

४०

द्यौर्वासितावापि नैवान्यं भजते सती १३ वीक्षिता वीक्षिते नान्ये ह्रींसितान हसत्यपि भाषिता भाषते नैव सा साध्वी साधुलक्षणा १४ रूप
 यौवन संपन्ना गीते नृत्येति कोविदा स्वानुरूपं नरं हृत्स्नानयाति विवृतिं सती १५ सुरुपं तरुणं रस्यं कामिनीनां च वल्लभम् यानेच्छति परं कान्तं वि
 ज्ञेया सा महासती १६ देवो मनुष्यो गंधर्वः सतीनां नापरः प्रियः अप्रियं नैव कर्त्तव्यं पत्युः पत्न्या कदाचन १७ भक्तं भुङ्क्ते यथा पत्यो दुःखिते दुः-
 खितान् च या मुदिते मुदिता तथर्थं भोषिते मलिनां बरा १८ सस्ते पत्यौ च या शेते पूर्वमेव प्रबुध्यति प्रविशेच्चैव या वन्हौ याते भर्त्तारि पंचताम् १९
 नान्यं कामयते चित्ते सा विज्ञेया पतिव्रता भक्तिं श्वशुरयोः कुर्यात्पत्युश्चापि विशेषतः २० धर्मकार्ये नुकूलं त्वमर्थकार्ये पिसंचये गृहोपस्करसंस्का-
 रे सक्ता या पतिवासरम् २१ क्षेत्राद्वनाद्याया माहा भर्त्तारि गृहमागतम् पत्युत्थाया भिनंदेत आसने नोदकेन च २२ प्रसन्नवदनानित्यं काले भोज-
 नदायिनी भुक्तवन्तं तु भर्त्तारि न वदेदप्रियं क्वचित् २३ आसने भोजने दाने संमाने प्रियभाषणे दक्षया सर्वदा भाव्यं भार्यया गृहपुरव्यया २४ गृह-
 व्ययनिमित्तं च यद्व्यं प्रभुणार्पितम् निर्वृत्य गृहकार्यं सा किंचिद्बुद्ध्या वशेषयेत् २५ त्यागार्थं मर्पिते द्रव्ये लोभात् किंचिन्नधारयेत् भर्त्तुराज्ञां विना
 नैव स्वबंधुभ्यो दिशेद्भनम् २६ अन्यालापमसंतोषं परव्यापारसंकथाः अतिहासातिरोषं च क्रोधं च परितर्जयेत् २७ यच्च भर्त्तानि पिबति यच्च
 भर्त्तानिरवादति यच्च भर्त्तानि चाश्नाति सर्वं तद्वर्जयेत् सती २८ तैलाभ्यंगं तथा स्नानं शरीरोद्धर्तनक्रियाम् मार्जनं चैव दंतानां कुर्यात्पतिमुदे सती
 २९ त्रेताप्रभृतिनारीणां मासि मास्यार्त्तवं मुने तदा दिनत्रयं त्यक्त्वा शङ्खाद्वा स्याद्गृहकर्मणि ३० प्रथमे हनिचांडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी तृती-
 ये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनिशङ्खाति ३१ स्नानं शौचं तथा गानं रोदनं हसनं तथा यानमभ्यंजनं नारी घृतं चैवानुलेपनम् ३२ दिवा स्वप्नं विशेषेण त-
 था वैदंत्यावनम् मैथुनं मानसं वापि वाचिकं देवतार्चनम् ३३ वर्जयेच्च नमस्कारं देवतानां रजस्वला रजस्वलायाः संस्पर्शं संभाषां च तथा सह ३४

पु. मा.
४१

त्रिरात्रं स्वमुखं नैव दर्शयेच्चरजः स्वला स्ववाक्यं श्रावयेन्नैव यावत्स्नातान्महादितः ३५ स्नातान्यं पुरुषं तारीनपश्येच्चरजस्वला ईक्षेत
भास्करं देवं ब्रह्म कूर्चततः पिबेत् ३६ केवलं पंचगव्यं च क्षीरं वा त्वविशद्ध्ये यथोपदेशं नियतावर्तयेत्तवरांगना ३७ गर्भिणी चेद्भवेन्नारी
तदा नियमतत्परा अलंकृता सप्रयाता भर्तुः प्रियहिते रता ३८ तिष्ठेत्प्रसन्नवदना स्वधर्मनिरता शक्तिः कृतरक्षा स मूषा च वास्तु पूजनत
त्परा ३९ कुर्यात्त्रिभिर्नाभिमाषेत शूर्पवातं च वर्जयेत् मृतवत्सादिसंसर्गपरषाकं च सुंदरी ४० नबीमत्सं किंचिदीक्षेन्नरो द्रांशुणुयात्कथां
गुरुं वात्युष्णमाहारमजीर्णं न समाचरेत् ४१ अनेन विधिना साध्या शोभनं पुत्रमाप्नुयात् अन्यथा गर्भपतनं स्तभनं वा प्रपद्यते ४२ हीनां
निजगुणैरन्यां सपत्नीं नैव गृहयेत् ईर्ष्या रागसमुद्भूते विद्यमाने पिमत्सरे ४३ अप्रियं नैव कर्त्तव्यं सपत्नीभिः परस्परम् न गायेदन्यनामा
निन कुर्यादन्यवर्णनम् ४४ न वसेद्दूरतः पत्युः स्थेयं वल्लभसन्निधौ निर्दिष्टे च महीभागे वल्लभाभिमुखं वा वसेत् ४५ नावलोक्यादिशः स्वे
रं नावलोक्यः परो जनः विलासे रवलोक्यं स्यात्पत्युराननपंकजम् ४६ कथ्यमाना कथा भर्त्रा श्रोतव्या सा दंस्त्रिया पत्युः संभाषणस्या
येनान्यत्संभाषयेत्स्वयम् ४७ आहूता सत्वरंगच्छेद्रतिस्थानं रतोत्सका पत्यो गायति सोत्साहं श्रोतव्यं हृष्टचेतसा ४८ गायंतं च पतिं
दृष्ट्वा भवेदानंदनिर्वृता भर्तुः समीपेन स्थेयं सोद्देगं व्यचिन्तया ४९ कलहो न विधातव्यः कलियोगे प्रिये स्त्रिया भर्त्सितानिंदितात्यर्थिता
डितापि पतिव्रता ५० व्यथिता विभयं त्यक्त्वा कंठे गृह्णीत वल्लभम् उच्चैर्नरोदनं कुर्यान्नैवाक्रोशेच्चतं प्रति ५१ पलायनं न कर्त्तव्यं निजगेहा द्वहिः
स्त्रिया उत्सवादिषु बंधूनां सदनं यदि गच्छति ५२ लब्धवानुज्ञातदा पत्युर्गच्छेदध्यक्षरक्षिता न वसेत्सचिरंतत्र प्रत्यागच्छेद्गृहं सती ५३ प्र
स्थानाभिमुखं पत्यो नासन्नं गलभाषिणी नवायेसौ निषेधोक्त्या न कार्यं रोदनं तदा ५४ अकृतो हर्त्तनं नित्यं पत्यो देशान्तरे गते वधू जीवन-

४१

रक्षार्थं कर्म कुर्यादनिन्दितं ५५ शश्वशशुरयोः पार्थेनि द्राकार्या न चान्यतः प्रत्यहं पतिवार्त्तचित्तयान्वेष्या प्रयत्नतः ५६ दूताः प्रस्थापनीयाश्च प
 ल्युः क्षेमोपलब्धये देवतानां प्रोसिद्धानां कर्त्तव्यमुपयाचनम् ५७ एवमादिविधातव्यं सत्याप्रोषितकांतया अप्रक्षालनमंगानां मलिनां व
 रधारणम् ५८ तिलकांजनहीनत्वं गंधमाल्यविवर्जनम् नखरोम्णामसंस्कारोदशनानाममार्जनम् ५९ उच्चैर्हसिः परैर्नर्मपरचेष्टावि
 चितनम् स्वेच्छापर्यटनं चैव परपुंसांगमर्दनम् ६० अटनं चैकवस्त्रेण निर्लज्जत्वं यथा गतिः इत्यादि दोषाः कथिता योषितो नित्यदुः
 खदाः ६१ निर्वृत्य गृहकार्याणि हरिद्रालेपेनैस्तनुम् प्रक्षाल्य शक्तितोयेन कुर्यान्मंडनमुज्ज्वलम् ६२ समीपं प्रेयसो गच्छेद्विकसन्मुखं वप
 कजा अनेन नारी वृत्तेन मनोवाग्देहसंयुता ६३ आहूताग्रहकार्याणित्यक्ता गच्छेच्च सत्वरम् किमर्थं व्याहृता स्वामिन्सप्रसादो विधी
 यताम् ६४ माचिरं तिष्ठते द्वारि न द्वारमुपसेवयेत् स्वामिना दापितं किंचित् कस्यैचिन्न ददात्यपि सेवयेद्भर्तुं रुच्छिष्टमिष्टमन्नफलादि
 कम् महाप्रसाद इत्युक्ता मोदमाना निरंतरम् ६५ सुखं सुसंस्करवासीनं रममाणं यदृच्छया आतुरेष्वपि कार्येषु पतिं नोत्थापयेत्कचित् ६६
 नैकाकिनी क्वचिद्भ्रूच्छेन्न गन्तुं नान्माचरेत् भर्तृविद्वेषिणी नारी स्नाथी नोभावेत्कचित् ६७ नोलूखलेन मुसलेन वर्द्धिन्यां दृष्य
 पि नयंत्रकेपि देहल्यां सती चोपविशेत्कचित् ६८ तीर्थस्नानार्थिनी नारी पतिपादोदकं पिबेत् शंकरादपि विष्णोर्वापतिरेवाधिकः स्त्रि
 याः ७० व्रतोपवासनियमं पतिमुलं ध्यायाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुं मृतानरकमुच्छति ७१ उक्ता प्रत्युत्तरं दद्यान् नारी क्रोधेन तत्परा स
 रमा जायते ग्रामे सृगाली निर्जने वने ७२ स्त्रीणां हि परमश्चेको नियमः समुदाहृतः अभ्यर्च्य भर्तुश्चरणौ भोक्तव्यं च सदा स्त्रिया ७३
 या भर्त्तारं परित्यज्य मिष्टमश्नाति केवलम् उलूकी जायते क्रूरा वृक्षकोटरशायिनी ७४ या भर्त्तारं समुत्सृज्य रहश्चरति केवलम् यामेवा

सूकरीभूयात् वलुलीवाश्वविदुभुजा ७५ याहुं कृत्याप्रियं ब्रूते सामूकाजायते खलु यासपत्नीं सदेर्ष्येत्तदुर्मगासात्यजन्मनि दृष्टं विलुप्यम
र्त्यै किंचिदन्यसमीक्षते काणावाविमुरवीचापिकुरूपांचैव जायते ७७ बाह्यादागतमालोक्य त्वरितक्वजलासनेः तांबूलैर्व्यजने श्वेवपादसंवा
हनादिभिः ७८ अतिप्रियतरेर्वैवैर्मर्त्तारं यासु सेवते पतिव्रताशिरोरत्नं सनारी कथिता बुधैः ७९ भर्त्ता देवो गुरुर्भर्त्ता धर्मतार्थव्रतानि च त
स्मात्सर्वपरित्यज्य पतिमेकं समर्चयेत् ८० जीवहीनो यथा देहः क्षणादशक्षितं व्रजेत् भर्त्तृहीना तथा योषित् सुस्नाता प्यशक्षिः सदा ८१
अमंगलेभ्यः सर्वेभ्यो विधवात्यत्यमंगला विधवा दर्शनात् सिद्धिर्जातु कापि न जायते ८२ विहाय मातरं चैकामाशीर्वादिप्रदायिनीम् अन्याशिष
मपि प्राज्ञस्त्यजेदाशी विषोपमाम् ८३ कन्यां विवाहसमये वाचयेयुरिति द्विजाः भर्त्तुः सहचरीभूयाज्जीवतो जीवतोपि वा ८४ तस्माद्भर्त्तानुयात
व्यो देहवच्छायया स्वया एव सत्या सदा स्थेयं भक्त्या पत्यनुकूलया ८५ व्यालया हीयथा व्यालं विलादुद्धरते बलात् एव मुत्क्रम्य दूतेभ्यः पतिं
स्वर्गे नयेत्सती ८६ यमदूताः पलायंते सती मालोक्य दूरतः अपि दुष्कृतकर्मणामुत्सृज्य पतितं पतिम् ८७ यावत्स्वलोमसं रव्यास्ति तावत्कोट्या
युतानि च भर्त्रा स्वर्गसुखं मुक्तेरममाणा पतिव्रता ८८ शीलभंगे न दुर्वृत्ताः पानयन्ति कुलत्रयम् पितुः कुलं तथा पत्युरिहामुत्र च दुःखिताः ८९ अ
नुयाति न भर्त्तारं यदि देवा कथंचन तत्रापि शीलं संरक्ष्य शीलभंगात्पतत्यधः ९० तद्देवगुण्यासिता स्वर्गात्पतिः पतति नान्यथा विधवा कबरीबंधो
भर्त्तृबंधाय जायते ९१ शिरसो वपनं कार्यं तस्माद्विधवा सदा एकाहारः सदा कार्ये निहितीयः कदाचन ९२ पर्यंकशाशिनी नारी विधवा पातयेत्
पतिम् तस्माद्भूशायनं कार्यं पति सोरव्यसमीहया ९३ नैवांगो हर्त्तनं कार्यं न तांबूलस्य भक्षणम् गंधद्रव्यस्य संभोगो नैव कार्यस्तया क्वचित् ९४ त
र्पणं प्रत्यहं कार्यं भर्त्तुः कुशतिलोदकेः तत्पितुस्तत्पितुश्चापि नाम गोत्रादि पूर्वकम् ९५ श्वेतवस्त्रं सदा धार्य मन्यया रो रवं व्रजेत् इत्येवं नियमैर्युक्ता

विधवापिपतिव्रता ९६ श्रीनारायणउवाच नैतादृशं देवतमस्ति किंचित्सर्वेषु लोकेषु सदैव तेषु यदापतिस्तुष्यति सर्वकामाह्वयत्प्रकामं कुपित
श्रुत्वात् ९७ तस्मादपत्यं विविधाश्रमो गच्छासन्नान्यदुत भोजनानि वस्त्राणि माल्यानि तथैव गन्धाः स्वर्गे च लोके विविधा च कीर्तिः ९८ इति
श्रीबृहन्नारदीयेपुराणे श्रीनारायणनारदोपतिव्रताधर्मनिरूपणं त्रिंशोऽध्यायः ३० सूतउवाच इत्थं पतिव्रताधर्ममाकर्ण्य नारदो मु
निः किंचित्पुमना विप्रमुनिमाह पुरातनम् १ नारदउवाच सर्वदानाधिकं कांस्यसंपुटं परिकीर्तितम् एतत्कारणमव्यक्तं वद मे बर्षा
यते २ श्रीनारायणउवाच एकदैतद्ब्रह्मन् नीचीकरदुमापुरा तदा पृच्छन्महादेवं किं देयं दानमुत्तमम् ३ येन संपूर्णतां याति व्रतं मे
पौरुषोत्तमम् तन्मे वद दयासिंधो सर्वेषां हितहेतवे ४ तच्छ्रुत्वा मनसि ध्यायन् ध्यायन् श्रीपुरुषोत्तमम् उमामजीगदच्छं मुः सर्वलोकहि
तैषिणीम् ५ श्रीमहादेवउवाच न शक्यं किंचिदेवास्ति दानं श्रीपुरुषोत्तमे व्रतपूर्णविधिं कर्तुमपरेच्छंदसि क्वचित् ६ यद्यहानं
गिरिस्तत्तत्कृतं परिकीर्तितम् श्रीकृष्णवल्लभे मासितत्सर्वगोणतांगतम् ७ तस्मादेतादृशं दानं नैवास्ति कापि संदरि येन ते व्रतसंपूर्तिर्भ
वेच्छी पुरुषोत्तमे ८ पुरुषोत्तम मासेस्मिन् व्रतसंपूर्णहेतवे ब्रह्मांडं संपुटाकारं तदहं देयमंगने ९ न शक्यं तत्तु केनापि दातुं कापि वरानने त
स्मादेतत्प्रतिनिधिं कृत्वा कांस्यस्य संपुटम् १० तन्मध्ये पूरयित्वैवापूपांस्त्रिंशन्मितान्मुदा सप्ततुंतुभिरावृत्य संपूज्य विधिं वत्सिये ११ देयं
विप्राय विदुषे व्रतसंपूर्णहेतवे एवं त्रिंशन्मितान्येव देयानि सति वैभवे १२ इत्याकर्ण्य वचोरम्यं धूर्जटे रूपकारकम् अभीभवदुमाहृष्टास
र्वलोकहितैषिणी १३ त्रिंशत्कांस्यानि विद्वद्भ्यः संपुटानि व्यतीर्य सा पूर्णव्रतविधिं कृत्वा सुमोदाती वनारद १४ सूतउवाच इत्याक
र्ण्य मुनिर्विप्रानां नारायणवचोमृतम् पुनराहाति तृप्तौ सोनामनामं पुनः पुनः १५ नारदउवाच सर्वेभ्यः साधनेभ्यो यं मासः श्रीपुरुषो

पु.मा.
४३

त्तमः वशीयान्निश्चितो मेघश्चत्वा माहात्म्यमुत्तमम् १६ श्रुत्वा पि जायते भक्त्या महापापक्षयो नृणाम् किंपुनः श्रद्धया कर्त्तुं विधिना
चेति मे मतिः १७ अतः परं न किंचिन्मेश्रोतव्यमवशिष्यते पीयूषात्यंतसंतृप्तो नान्यत्तौयं समीहते १८ सूत उवाच इत्यु -
त्का विरतो विप्रो नारदो मुनि सत्तमः अनीनमत्यादपद्यं पुरातनमुनेः परम् १९ भारते जनु रासाद्य पुरुषोत्तममुत्तमम् नसेवते
नश्च प्वंति गृहा सत्कानराधमाः २० गतागतं भजंते त्रदुर्भगा जन्म जन्मनि पुत्र मित्र कलत्रास वियोगादुःख भागिनः २१ अस्मिन्मासे
द्विजश्रेष्ठानासच्छास्त्रायुदाहरेत् नस्वपेत् परशयायां नालपेद्वितथं क्वचित् २२ परापवादान् ब्रूयान् कथंचित्कदाचन परान्नं
च न भुंजीत न कुर्वीत परक्रियाम् २३ वित्तशाक्यमकुर्वीणो दानं दद्याद्द्विजातये विद्यमाने धने शाक्यं कुर्वीणो रौरवं व्रजेत् २४ दिने दि
ने द्विजेन्द्राय दत्त्वा भोजनमुत्तमम् दिवसस्याष्टमे भागे व्रती भोजनमाचरेत् २५ धन्यास्ते पुरुषा लोके ये नित्यं पुरुषोत्तमम् अर्चयं
ति विधानेन भक्त्या प्रेमपुरःसरम् २६ इन्द्रधम्मः शतधम्मो यो वनाश्वो भगीरथः पुरुषोत्तममाराध्य युष्मदंतिकम् २७ तस्मा
त्सर्वप्रयत्नेन संसेव्यः पुरुषोत्तमः सर्वसाधनतः श्रेष्ठः सर्वार्थफलदायकः २८ गोवर्द्धनधरं वंदे गोपालं गोपस्वपिणम् गोकुलोत्सवमी
शानं गोविंदं गोपिकाप्रियम् २९ कौडित्येन पुरा प्रोक्तं मिमं मंत्रं पुनः पुनः जपन्मासं नयेद्भक्त्या पुरुषोत्तममाप्नुयात् ३० ध्यायेन्न वयन -
श्यामं द्विभुजं मुरलीधरम् लसती तपदं रम्यं सराधं पुरुषोत्तमम् ३१ ध्यायं ध्यायं नयेन्मासं पूजयन् पुरुषोत्तमम् एवं यः कुरुते भक्त्या स्वा
भिष्टं सर्वमाप्नुयात् ३२ गुह्या दुह्यतरं चैतन्नवाच्यं यस्य कस्यचित् मयापि कथितं नैव कस्याप्येकतपोधनाः ३३ श्रोतव्यमेतत्सततं पुराण
मभीष्टदं पावनमादरेण श्लोके कमात्रश्रवणेन पुंसामघानि सर्वाणि निहंति विप्राः ३४ गंगादि सर्वतीर्थेषु भजतो यत्फलं भवेत् तत्फलं

४३

लंशृण्व तस्तस्य माहात्म्यं मुनिसत्तमाः ३५ इलां प्रदक्षिणी कुर्वन् यत्पुण्यं लभते नरः तत्पुण्यं शृण्व तस्तस्य माहात्म्यं पौरुषोत्तमम् ३६
ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी क्षत्रियो वसुधाधिपः वैश्यो धनपतिर्भूयाच्छूद्रः सत्तमतां लभेत् ३७ येन्येकिरात हूणाद्याः पशत्तयपिरायणाः
ते सर्वे मुक्तिमायाति श्रुत्वा माहात्म्यमुत्तमम् ३८ पुरुषोत्तम माहात्म्यं लेखयित्वा द्विजन्मने संभूष्य वस्त्रभूषाभिर्विधिनायः प्रयच्छ-
ति ३९ कुलत्रयं समुद्धृत्य गोलोकं याति दुर्लभम् यत्रास्ते गोपिका वंदे वै विष्टितः पुरुषोत्तमः ४० लिखित्वा धारयेद्यस्तु गृहे माहात्म्यमुत्तमम् त-
द्गृहे सर्वतीर्थानि विलसन्ति निरंतरम् ४१ मासोत्तमस्य महिमानमनंतं पुण्यं श्रुत्वा स्तुतिविस्मयधियो मुनयश्च सर्वे ऊचुश्च सूततनयं वि-
नयेन विष्वक्सेनां धिसेवनविधौ निपुणानितांतम् ४२ ऋषय ऊचुः सूतसूत महाभाग धन्यो सित्वं महामते त्वत्पुत्रवाग्मृतपानेन
कृतार्थास्मो वयं भूशम् ४३ चिरं जीव सदा सूत पौराणिक शिरोमणे अस्तु ते शोभ्यती कीर्तिर्जगत्या वनपावनी ४४ तुभ्यं प्रदत्तं निमिषाल-
यस्थे ब्रह्मासनं पूज्यतमं मुनीशोः त्वदीयवत्क्रावुजनिर्गतं श्रीसुकुंदवार्त्तामृतपानलोलेः ४५ विष्टरश्च वस एव पवित्राया वदेव वितताभु-
विकीर्तिः तावदत्र मुनिवर्य समाजे श्रीहरेर्वद कथां कमनीयाम् ४६ इत्थं द्विजाशीवर्चनं प्रगृह्य प्रदक्षिणी कृत्य द्विजान् समस्तान् नत्वा
गमद्देवनदीं स्वकीयं कृत्यं विधातुं स च सूतसूनुः ४७ अन्योन्यमूचुर्निमिषालयस्थावरिष्ठ माहात्म्यमिदं पुराणम् मासस्य दिव्यं पुरुषोत्तम-
स्य समीहितार्थार्पणं कल्पवृक्षम् ४८ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तम माहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे पुरुषोत्तम मा-
हात्म्यश्रवणफलकथनं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ३९ श्रीगोपीजनवल्लभपुरुषोत्तमराधेशार्पणं भूयात् शशभवं भवतु
॥ हें पुस्तक मु. सुं बई येथे बापू सदाशिव शेट्हे गिरेष्ठी वर्दनकर याणीं आपल्या छापरवान्यात छापिलें. शके १७८२ रीद्रनाम संवत्सरे. ॥

इति श्रीपुरुषोत्तममाहात्म्यं समाप्तम्.

[OrderDescription]
,CREATED=28.07.20 14:50
,TRANSFERRED=2020/07/28 at 15:02:53
,PAGES=85
,TYPE=STD
,NAME=S0003393
,Book Name=M-2822-PURUSHOTAM MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF

FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF

FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF

FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF

FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,